

เจตนาของอาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของ โรงเรียนรัฐป่าด
ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุทธภา สุทธิพร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญาดุษฎีบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๑๔

160445

๑๑ ส.ค. ๒๕๒๙

เจตนาของอาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของ โรงเรียนรัฐบาล
ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

บทคัดย่อ

ของ

สุทธภา สุทธิศรี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม ๒๕๑๕

เจตนคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล

ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสำรวจว่า อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน โรงเรียน รัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีเจตนคติ ความเข้าใจ ความสนใจ และการมองเห็น ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นประการใด ศึกษาวิธีดำเนินงานของครูที่ปรึกษา และ คณะกรรมการนักเรียน และศึกษาปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนแต่ละแห่งในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยมีผู้อำนวยความสะดวกและอาจารย์ใหญ่ ๑๔ คน ครู ๒๔๖ คน กับนักเรียน ๑๔๕ คน รวมทั้งสิ้น ๓๐๕ คน ซึ่งเป็นครูที่ปรึกษากิจกรรม ๑๒๐ คน กับคณะกรรมการนักเรียน ๑๒๕ คน ของ โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา ๑๔ โรงเรียน ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ใน กรุงเทพมหานคร เป็นกลุ่มตัวอย่าง สถิติวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ารายเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

๑. อาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียน และคณะกรรมการนักเรียน ส่วนใหญ่มีเจตนคติที่ดีพอสมควรต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน และเห็นว่ากิจกรรมมีประโยชน์ทั้งในด้าน การเรียน ของนักเรียน การบริหาร และการปกครองโรงเรียน

๒. ทุกฝ่ายเข้าใจหลักการ และวิธีดำเนินงานเป็นอย่างดี คณะกรรมการทั้งครู และนักเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงาน นักเรียนส่วนมากสมัครเข้าเป็นสมาชิกเพื่อร่วมกิจกรรมที่ตนสนใจ ส่วนมากคณะกรรมการได้มาจากการเลือกตั้ง และครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่เข้าทำหน้าที่ด้วยความสมัครใจ โดยส่วนรวมแล้วการจัดกิจกรรมนักเรียนได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายดีพอสมควร

๓. ปัญหาที่ทุกฝ่ายพบในการจัดกิจกรรมนักเรียน คือ ความไม่เพียงพอในด้านเวลา การเงิน อุปกรณ์ สถานที่ และการประชาสัมพันธ์ บางกิจกรรมทำให้เกิดกรณีพิพาทระหว่างนักเรียน กับบุคคลภายนอก นักเรียนบางคนถือโอกาสหนีเรียน ผลการเรียนของนักเรียนบางคนต่อยลง ครู และครูที่ปรึกษาไม่ปล่อยให้ นักเรียนทำงานอย่างอิสระเท่าที่ควร

๔. กิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียนทั่วไปในขณะนี้ คือ กิจกรรมทางวิชาการ กีฬา ศาสนา และกิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ และทุกฝ่ายต้องการให้โรงเรียนจัดกิจกรรมต่อไปนี้เพิ่มเติม กิจกรรมทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและอาสาพัฒนาชนบท การร้องเพลงปลุกใจหลังเคารพธงชาติและสวดมนต์ตอนเช้า การแข่งขันกีฬาและจัดนิทรรศการร่วมกับโรงเรียนอื่น การพบปะสังสรรค์และการทัศนศึกษาประจำปี มีอาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียน และคณะกรรมการนักเรียนหลายคนเห็นว่า กิจกรรมเท่าที่จัดอยู่นั้นเพียงพอแล้ว แต่ควรเพิ่มผลงานและปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น

แม้ว่าจะมีปัญหาทางการปฏิบัติจริงอยู่บ้างก็ตาม แต่ทุกฝ่ายก็ยังเห็นว่ากิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเองและส่วนรวม เป็นสิ่งจำเป็นที่ควรจัดให้มีขึ้นในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

THE ATTITUDE OF PRINCIPALS, TEACHERS AND STUDENTS IN GOVERNMENT SECONDARY
SCHOOL IN BANGKOK TOWARDS STUDENT ACTIVITIES

ABSTRACT

BY

SUDCHADA

SUDTHISORN

Presented in partial fulfilment of requirement
for the Master of Education Degree
at the Srinakharinwirot University
March, 1976

ห้องสมุด
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

The purpose of this study was to survey the 18 Government secondary schools in Bangkok about the attitude, understanding and interest of principals, teachers and students towards student activities and to find out the procedure and the problems of 18 principals, 176 teachers, 120 activity advisors, 270 students and 125 student committees.

The result of the study was as follow.

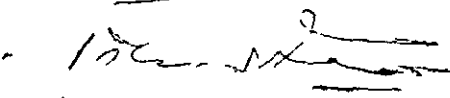
1. Almost all of the principals teachers, activity advisors, students and the student committees have had agreed in the educational value of student activities.
2. Everybody clearly understood the policy and procedure of activities. The activity advisors and student committees sacrificed fully responsibility to run the activities. Most of the students joined the activities according to their interest. The members of student activity group selected their presidents. The teachers voluntarily participated each activity.
3. The problems of student activities were inadequacy of time, funds and budgets, facilities, publicity and qualified persons.
4. Student activities in almost every school were Academic clubs, Athletics, Religious and Social Welfare. Activities recommended were politics, Economics, Social and Rural Development.

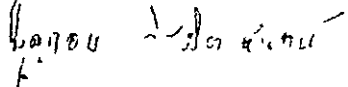
All of the activities run in school were still adequate but they would like to improve the quality and competency of those activities.

However, all agreed beneficial activities which enriched the individual growth and social development should be available for secondary students.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญหานี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นงานหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ สำนวต รัตนาจารย์ รองศาสตราจารย์
เกียรติ ศรีสงฆ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญกอบ วิสมิตะนันท์ เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาให้
คำแนะนำและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งในงานวิจัย จนทำให้การวิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ
จงด้วยดี

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่เทศบาลกรุงเทพมหานคร เจ้าหน้าที่กรมสามัญศึกษา ที่ให้
ความช่วยเหลือในການຂອມລູກທາງສິດທິເປັນຢ່າງດີ ຂອກຮາຍຂອບພຣະຊົນທານອີກ ເບນສິດທິກຸຣຸນາໃຫ້
ທຸນສິນສຸກິນທຣວີໂຣດແກ່ຜູ້ວິຈັບ ຂອກຂອບພຣະຊົນຜູ້ອຳນວຍການ ອາຈາຣຸໂຍ ກຸ ແລະນັກເຮັບ ທຸກຄົນ
ທີ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ເປັນຢ່າງດີໃນການຕອບແບບສຳຣວດຄັ້ງນີ້ ແລະຂອກຂອບພຣະຊົນທຸກທ່ານ
ທີ່ມີສ່ວນຊ່ວຍເຫຼືອໃນການທຳປຣິຊານີພັນຣັບນີ້

ສຸດຂວາ ສຸທິສຣ

สารบัญ

บทที่ ๑	หน้า
บทนำ	๑
ความมุ่งหมายของการวิจัย	๔
ความสำคัญของการวิจัย	๑๐
ขอบเขตของการวิจัย	๑๐
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๑๑
 บทที่ ๒	
เอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๓
เอกสารและการวิจัยในประเทศ	๑๓
เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ	๒๒
 บทที่ ๓	
วิธีดำเนินการ	๓๐
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๓๑
การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	๓๑
การรวบรวมข้อมูล	๓๒
การจัดกระทำกับข้อมูล	๓๕
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๕
 บทที่ ๔	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๗

บทที่ ๕

หน้า

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ
 ความมุ่งหมายของการวิจัย
 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 สถิติวิเคราะห์
 สรุปผลการวิจัย
 อภิปรายผล
 ข้อเสนอแนะทั่วไป
 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

๔๖

๔๖

๔๖

๔๗

๔๗

๔๗

๑๐๐

๑๐๘

๑๑๐

บรรณานุกรม

๑๑๒

ภาคผนวก

๑๑๘

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

๑	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามเขตอำเภอและ โรงเรียน	๓๓
๒	แสดงชนิดของกิจกรรมที่จัดขึ้นใน โรงเรียน ๑๔ โรงเรียน	๓๔
๓	แสดงการรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตนาคติ ที่อาจารย์ใหญ่มีต่อประ โยชน์ของการจัดกิจกรรมนักเรียนใน โรงเรียน ๑๔ โรงเรียน	๓๔
๔	แสดงการรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความ เข้าใจของอาจารย์ใหญ่เกี่ยวกับหลักการจัดกิจกรรมนักเรียนใน โรงเรียน ๑๔ โรงเรียน	๔๐
๕	แสดงการแจกแจงหน้าที่ของผู้จัดกิจกรรมนักเรียน ผู้ดำเนินงาน การเข้าร่วมและความสนใจของอาจารย์ใหญ่ ๑๔ โรงเรียน	๔๑
๖	แสดงการแจกแจงความเข้าใจของอาจารย์ใหญ่ ๑๔ โรงเรียน ต่อหลักการบางประการ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน	๔๓
๗	แสดงการแจกแจงความสนใจและการมองเห็นความสำคัญของ อาจารย์ใหญ่ ๑๔ โรงเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน	๔๕
๘	แสดงการแจกแจงชนิดของกิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้นในโรงเรียน ที่ครู ๑๗๖ คนเข้าร่วม	๔๕
๙	แสดงการแจกแจงฐานะของครูในการ เข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของโรงเรียน ๑๔ โรงเรียน	๕๐
๑๐	แสดงการรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิด เห็นของครูและครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับประ โยชน์ของการจัดกิจกรรม นักเรียน	๕๑

ตาราง	หน้า
๑๑ แสดงการรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเข้าใจของครูและครูที่ปรึกษา ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน	๕๒
๑๒ แสดงการแจกแจงความสนใจ และการมองเห็นความสำคัญของครูและครูที่ปรึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน	๕๔
๑๓ แสดงการแจกแจงประเภทปัญหาที่ครูและครูที่ปรึกษา ๒๙๖ คน พบและไขปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน	๕๔
๑๔ แสดงการแจกแจงความรู้และความคิดเห็นของครูที่ปรึกษา ๑๒๐ คน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน	๕๕
๑๕ แสดงการแจกแจงวิธีดำเนินงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน	๖๑
๑๖ แสดงการแจกแจงปัญหาที่ครูที่ปรึกษาจำนวน ๑๒๕ คน พบในการจัดกิจกรรมนักเรียน	๖๕
๑๗ แสดงการแจกแจงชนิดของกิจกรรมที่นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนเข้าร่วม	๖๗
๑๘ แสดงการแจกแจงวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน และคณะกรรมการนักเรียน จำนวน ๓๔๕ คน	๖๘
๑๙ แสดงการรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียน และคณะกรรมการนักเรียน ที่เกี่ยวกับคุณค่าในการจัดกิจกรรมนักเรียน	๗๑
๒๐ แสดงการรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของหลักการจัดกิจกรรม ตามความเข้าใจของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน	๗๓

ตาราง	หน้า
๒๑ แสดงการแจกแจงความสนใจและการบ่งเห็นความสำคัญของ การจัดกิจกรรมของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน	๗๔
๒๒ แสดงการแจกแจงความสนใจของนักเรียนและคณะกรรมการ นักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน	๗๗
๒๓ แสดงการแจกแจงความสนใจและการให้กำมรวมมือของครู และนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน	๗๘
๒๔ แสดงการแจกแจงความรู้สึกรักของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของ ๑๔ โรงเรียน	๘๐
๒๕ แสดงการแจกแจงปัญหาที่นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน ประสบในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของ ๑๔ โรงเรียน	๘๒
๒๖ แสดงการแจกแจงวิธีดำเนินงานและคณะกรรมการนักเรียนใน การจัดกิจกรรมนักเรียน ของ ๑๔ โรงเรียน	๘๓
๒๗ แสดงการแจกแจงความภักดีเห็นของคณะกรรมการนักเรียนที่มีต่อ ผลการจัดกิจกรรมนักเรียน ของ ๑๔ โรงเรียน	๘๔
๒๘ แสดงการแจกแจงปัญหาที่คณะกรรมการนักเรียนประสบในการ ดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียน ของ ๑๔ โรงเรียน	๘๕

บทนำ

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญของความเจริญทางสังคม เศรษฐกิจ และเสถียรภาพความมั่นคงของชาติ ทั้งนี้เพราะการศึกษามีส่วนช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของบุคคลให้มีความเจริญ ทั้งในด้านวัตถุและจิตใจ พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ดังนั้นการศึกษาจึงนับได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่งต่อการที่จะพัฒนาเอกัตภาพบุคคล นิพนธ์ ศศิธร กล่าวว่ การศึกษาที่สมบูรณ์ไม่ใช่ทำให้ผู้เรียนมีแต่เพียงความจดจำและความชำนาญเท่านั้น แต่ต้องเป็นการศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนมีสติปัญญาและคิดเป็นด้วย .(นิพนธ์ ศศิธร, ๒๕๑๔ : ๑๓)

การศึกษาที่จะทำให้ผู้เรียนมีสติปัญญาและคิดเป็นนั้น ควรจะต้องเป็นการศึกษาที่ช่วยเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดี แะให้ผู้เรียนรู้จักสำรวจตัวเอง รู้จักชีวิต และเข้าใจสังคม ผู้ที่มีความรู้ดี มีทักษะในการทำงาน รู้จักตัวเอง รู้จักชีวิต และมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม บ่อมจะครองชีวิตและประกอบกิจการงานด้วยความรู้เท่าทัน รู้จักแก้ไขปัญหา เมื่อแต่ละคนไม่มีปัญหาสังคมก็ย่อมต้องดีขึ้น เนื่องจากการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการผลิตกำลังคนระดับกลาง เพื่อเป็นพลังพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องจัดให้ผู้เรียนได้มีคุณสมบัติเพียบพร้อมทั้งในค่านพหุศึกษา จริยศึกษา ทศดศึกษา และพลศึกษา มุ่งอบรมให้ผู้เรียนรู้จักค้นหาความสามารถของตนเอง คิดเป็น มีวิจารณญาณในการตัดสินใจ กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ในเมื่อสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีความจำเป็น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดี ฉะนั้นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเหล่านี้ จำเป็นจะต้องอาศัยระยะเวลาและกลวิธีหลายแบบที่นอกเหนือจากการ เรียนการสอนในชั้นเรียนตามปกติ กลวิธีที่นัการศึกษาเห็นว่าจะช่วยให้การศึกษามีสมบรูณ์นั้น คือ "กิจกรรมนักเรียน"

ปัจจุบันเป็นที่ประจักษ์กันทั่วไปแล้วว่า "กิจกรรมนักเรียน" (Student activities) เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีขึ้นในโรงเรียน ทั้งนี้เพราะกิจกรรมนักเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจการของโรงเรียน เปิดลักษณะการเป็นผู้นำและการเป็นผู้ตามที่ดี สร้างขันติธรรมและฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยสันติวิธี พัฒนาศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนให้เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริงตามวิธีการแบบประชาธิปไตย เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นของเยาวชนไทยในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อให้รู้จักปรับตัวเองและสามารถแก้ไขปัญหาในชีวิต

ประจำวันด้วยก็ ทั้งยังช่วยเสริมเนื้อหาวิชาในหลักสูตรให้สมบูรณ์ และฝึกฝนนักเรียนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง ผู้มีวินัยที่ย่อมเป็นพลเมืองดีของชาติ ชาติจะรุ่งเรืองก็เพราะมีพลเมืองดี มรว. คึกฤทธิ์ ปราโมช จึงได้กล่าวไว้ว่า "เด็กที่ถือการเห็นอนาคตของชาติรุ่งเรือง จะต้องทำตัวให้ดี มีวินัย เสียแต่มันนี้ (คึกฤทธิ์ ปราโมช, ๒๕๑๙ : ๙)

เพื่อให้เข้าใจลึกซึ้งในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาประวัติความเป็นมา หลักการ และวิธีการขั้นพื้นฐานเสียก่อน จะได้เป็นแนวทางในการศึกษา หรือเปรียบเทียบหลักการที่ดี ถูกต้อง กับวิธีการที่ไปปฏิบัติจริง

แต่ที่จริงแล้ว กิจกรรมนักเรียนมีชื่อของใหม่ แต่มีมานานแล้วในต่างประเทศ มีชื่อเรียก และวิธีดำเนินงานต่างกันเท่านั้น ในอดีตโรงเรียนของพวกสเปนและเอเชนส์ มีการจัดกิจกรรมกีฬา คนตรี และการจัดชุมนุมต่าง ๆ สถาบันการศึกษาอะคาเดมี (Academy) ของพลาโต มีการคัดเลือกนักเรียนด้วยวิธีลงคะแนนลับเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจการบางอย่างของโรงเรียน

ใน ค.ศ. ๑๕๓๑ วาเลนติโน ทรอตเซนคอฟ (Valentino Trotzenhof) ได้จัดให้นักเรียนปกครองกันเองโดยตั้งสภานักเรียนที่เรียกว่า ซีเนต (Senate) ขึ้นในโรงเรียนของเขาเองที่ใกล้เบิร์กประเทศเยอรมัน สมาชิกซีเนตประกอบด้วยตัวแทนที่นักเรียนเลือกตั้งขึ้นมาจำนวน ๑๒ คน ทรอตเซนคอฟเป็นคนแรกที่นำเอาวิธีการที่ไวท์เทคที่มีความสามารถไปช่วยครูสอนเด็กเล็กซึ่งเป็นการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง และสร้างสมรรถภาพของเด็กโตได้เป็นอย่างดี

รุชโซ, เฟอเบล และเปสตาลอซซี นักการศึกษาชั้นนำของโลกได้สนับสนุนวิธีการจัดตั้งสภานักเรียนโดยจัดห้องเรียนเป็นสถานที่ทดลองประชาธิปไตยภาคปฏิบัติ เพื่อเตรียมเด็กให้รู้จักการอยู่ร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสมบูรณ์

สหรัฐอเมริกาเลียนแบบอังกฤษในการจัดให้มีสภานักเรียนในโรงเรียน แต่เรียกชื่อเสียใหม่ว่าระบบแลงแคสเตอร์ (Lancasterian System) โรงเรียนแบบนี้เปิดขึ้นครั้งแรกที่นิวยอร์ก และมีการจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่เรื่องนี้ เอกสารเหล่านั้นได้แก่ เดอะ สติวเดนท์ เคาน์ซิล แอชบุค (The Student Council Hand-book) นิตยสาร สกูล แอคติวิตี (School activity) และนิตยสาร สติวเดนท์ ไลฟ์ (Student life)

ต่อมาในปี ค.ศ.๑๘๑๘ นักการศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครอง เห็นความสำคัญ และตื่นตัวในเรื่องกิจกรรมนักเรียนเพิ่มขึ้น มหาวิทยาลัยโคลัมเบียจึงเปิดสอนวิชากิจกรรมนักเรียนเป็นครั้งแรก โดยปี แอลเบิร์ต เค เฟรตเวลล์ (Dr.Elbert K.Fretwell) เป็นผู้สอน และได้รับการยกย่องว่าเป็น "บิดาของวิชากิจกรรมนักเรียน"

สำหรับประเทศไทยเริ่มมีการจัดกิจกรรมนักเรียนในปลายสงครามโลกครั้งที่ ๑ (พ.ศ.๒๔๔๐ - ๒๔๘๐) โดยได้รับแบบอย่างมาจากยุโรป กิจกรรมนักเรียนที่จัดให้สอดคล้องกับภาวะสงครามขณะนั้น คือ ยุวชนทหาร เนตรนารี และการกีฬา

ตามปรัชญาการศึกษานั้น การศึกษาต้องจัดให้เป็นไปตามนโยบายการปกครองประเทศ ขณะที่ประเทศไทยมีการปกครองแบบประชาธิปไตย (๒๔๘๐ - ๒๕๐๐) จุดมุ่งหมายจึงเป็นแห่งของ ปลุกฝังให้เยาวชนไทยรู้จักวิธีการปกครองระบอบประชาธิปไตย โรงเรียนจึงได้มีการจัดตั้งสถานักเรียนชุมนุมต่าง ๆ และสมาคมผู้ปกครองเช่นเดียวกับที่มีในโรงเรียนของประเทศสหรัฐอเมริกา ถึงแม้ว่ากิจกรรมนักเรียนจะเป็นของใหม่สำหรับบ้านเมืองไทย เพราะนำแนวความคิดจากประเทศทางตะวันตกมาใช้ แต่นักการศึกษาไทยก็ได้พยายามดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ในวาระ ๔ ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ.๒๕๑๐ - ๒๕๑๔) กิจกรรมนักเรียนจึงได้รับความสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้องและคาดว่าจะพัฒนาขึ้นโดยลำดับ

มีผู้ให้คำจำกัดความไว้ว่า "กิจกรรม" คือ การทำงาน หรือ การกระทำใด ๆ เดิมทีผู้เรียกกิจกรรมนักเรียนว่า "กิจกรรมนอกหลักสูตร" (Extra curricular activities) เพราะกิจกรรมนั้นไม่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่นักเรียนร่วมกันจัดให้มันนอกเวลาเรียน ทางโรงเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องค่อนข้างน้อยมาก จึงไม่มีการให้คะแนน ต่อมาทางโรงเรียนเห็นความสำคัญของกิจกรรมมากขึ้นและกิจกรรมบางส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบทเรียน ครูจึงเข้ามามีส่วนร่วม คือคอยให้คำปรึกษาแนะนำร่วมกับนักเรียน จัดกิจกรรมในเวลาเรียน และกำหนดให้มีระเบียบแบบแผนที่ดีขึ้น เนื่องจากกิจกรรมนี้จัดในเวลาเรียนจึงเรียกว่า "กิจกรรมหลักสูตร" (Intra-curricular activities)

กิจกรรมนอกหลักสูตรและกิจกรรมในหลักสูตรมีส่วนคล้ายคลึงกัน จังนั้น ลูเอลา โคล (Luella Cole) จึงเสนอไว้เรียกกิจกรรมเหล่านี้รวมกันว่า "กิจกรรมรวมหลักสูตร" (Co - curricular activities) หรืออาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่อาจไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชั้นเรียน แต่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีคุณค่าขึ้น นักเรียนให้ความร่วมมือจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการและความสนใจของตน ก็เรียกว่า "กิจกรรมนักเรียน" (Student activities)

"กิจกรรมนักเรียน" นี้ในสหรัฐอเมริกาเรียกชื่อต่าง ๆ กันตามวิวัฒนาการและหลักการบางประการ เป็นต้นว่า Extra curricular activities, Curricular activities, Co - curricular activities, Semi - curricular, Intra-curricular, School activities, Citizen - ship training และ Student activities เป็นต้น

กิจกรรมนักเรียนที่มีลักษณะพิเศษ ๔ ประการ คือ

๑. เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเป็นผู้คิด ตัดสินใจ และลงมือกระทำด้วยตนเอง โดยมีครูที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

๒. บรรยากาศของการรวมกิจกรรมเป็นกันเอง ไม่มีพิธีรีตองหรือกฎเกณฑ์เหมือนกิจกรรมในชั้นเรียนปกติ โรงเรียนบางแห่งจัดกิจกรรมในเวลาเรียน บางแห่งจัดนอกเวลาเรียน หรือจัดชั่วโมงสุดท้ายของวันไว้เฉพาะสำหรับจัดกิจกรรมนักเรียน

๓. การกำหนดคะแนนในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ไม่นิยมปฏิบัติกัน แต่บางโรงเรียนที่เห็นว่ากิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็นและมีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับนักเรียน ก็จะใช้คะแนนเป็นเครื่องจูงใจให้เด็กหันมาสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

๔. กิจกรรมนักเรียนส่งเสริมการปรับตัว พัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถ ความฉันทิพิเศษฝึกฝนให้มีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเองและเปิดโอกาสให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักเรียน

๑. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับการเปิดผนึกวิชาการต่าง ๆ ที่ตนมีความสนใจเป็นพิเศษ จะได้เกิดทักษะทางวิชาการยิ่งขึ้น
๒. ถ่วงการช่วยกลั่นกรองเอาให้นักเรียนมีความประพฤติดี รู้จักเสียสละและรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
๓. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสสังสรรค์และเข้าสังคมตามแบบประชาธิปไตย
๔. เพื่อเตรียมความพร้อมทางดำเนินชีวิตในอนาคตให้นักเรียน
๕. เพื่อให้เพิ่มพูนรายได้ทางเศรษฐกิจแก่นักเรียนเมื่อตนเข้าร่วมกิจกรรมบางอย่าง
๖. เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน เกิดความภาคภูมิใจ และเชื่อมั่นในตนเองยิ่งขึ้น

เมื่อตนได้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ

หลักการสำคัญที่โรงเรียนควรคำนึงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนให้ได้ดี

๑. กิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นต้องเกิดจากความต้องการ ความสนใจ และความพอใจของนักเรียน มิใช่เพื่อตามอย่างโรงเรียนอื่น
๒. กิจกรรมนั้นต้องมีคณะนักเรียนร่วมกันจัดและดำเนินงาน โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ
๓. การจัดกิจกรรมนั้นต้องมีการวางแผนการระยะยาวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผนงานนั้น
๔. กิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นต้องมีความสัมพันธ์กับชีวิตจริงของนักเรียน สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและความต้องการของสังคม
๕. กิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน เติบโต และรัดกุม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้
๖. กิจกรรมที่จัดขึ้นควรยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคม และความต้องการของนักเรียน

๗. วัตถุประสงค์สภาพความ ร้อนของอาคารสถานที่ จำนวนครู ที่จะช่วยควบคุมดูแล นักเรียน ประเภทของนักเรียน เช่น นักเรียนเดินเรียน นักเรียนอยู่ประจำ นักเรียนสหศึกษา และ วิทยของนักเรียน เช่น วิทยเด็ก วิทยรุ่น เป็นต้น เพื่อจัดกิจกรรมให้เหมาะสม

๘. โรงเรียนจะต้องถือว่านักเรียนแต่ละคนมีความสำคัญในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งของ โรงเรียน

๙. หน่วยกิจกรรมควรร่วมมือและประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น ฝ่าย บริหาร ฝ่ายปกครอง และฝ่ายแนะแนว ฯลฯ เป็นต้น

๑๐. การดำเนินงานการจัดกิจกรรมใด ๆ ควรมีการประชุมปรึกษาหารือโดยสม่ำเสมอ ระหว่างสมาชิก คณะกรรมการ และครูที่ปรึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นอย่าง อิสระ และมีส่วนรวบกันรับผิดชอบการจัดงานของชุมนุม - - - - -

๑๑. ในแต่ละชุมนุมควรจัดกิจกรรมโดยสม่ำเสมอ และมีการแจ้แจงผลงานต่อบุคคลภายนอก ในโอกาสที่เหมาะสม แต่นักเรียนไม่ควรได้รับสิทธิพิเศษที่จะไม่ต้องเรียนหนังสือเพื่อไปจัดกิจกรรม

๑๒. จัดกิจกรรมให้สัมพันธ์กับบทเรียน และส่งเสริมให้ผลการเรียนดีขึ้น

๑๓. ผู้บริหารควรถือว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นนโยบายหลักประการหนึ่งของการบริหาร โรงเรียน

๑๔. ผู้บริหารควรสนับสนุนและให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่คณะครูและนักเรียน ในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน

๑๕. ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในค่านอุปกรณ์ สถานที่ งบประมาณ และบุคลากร ฯลฯ เป็นต้น เพื่อให้กิจกรรมนักเรียนดำเนินไปด้วยความราบรื่น

๑๖. โรงเรียนควรจัดเวลาเฉพาะไว้สำหรับจัดกิจกรรมนักเรียน

๑๗. แต่ละชุมนุมการบริหารงานในรูปของคณะกรรมการชุมนุม ซึ่งประกอบไปด้วยประธาน เลขาธิการ เหรัญญิก และปฏิคม ฯลฯ เป็นต้น โดยได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิกตามวิธีการแบบ ประชาธิปไตย

๑๘. ครูผู้ทำหน้าที่ครูที่ปรึกษาควรมีความรู้ ความสามารถ และความสนใจ ใน กิจกรรมเฉพาะด้าน รู้จักปรับตัวและสามารถทำงานร่วมกับนักเรียนได้ดี รู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบ ที่ รู้จักเสียสละกำลังกาย กำลังสติปัญญา เพื่อช่วยให้กิจกรรมนักเรียนก้าวหน้า

๑๙. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ

๒๐. ประเมินผลการจัดกิจกรรมโดยสม่ำเสมอ เพื่อหาทางแก้ไขจุดบกพร่อง และส่งเสริม ส่วนที่ดีมีประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียน

คุณค่าและประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน มีคุณค่าทางการศึกษาหลายประการ ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสได้ค้นหาและส่งเสริมบุคลิกลักษณะและสมรรถภาพของตนเอง เกี่ยวกับความรับผิดชอบ และการปรับตัวให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

๒. ส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของนักเรียน ทำให้นักเรียนรู้วิธีที่จะติดต่อคบหาสมาคม กับเพื่อนและบุคคลทั่วไป โดยไม่เคอะเขินกระดากอาย และอาจแสดงตนในที่ประชุมได้โดยปกติและ แนบเนียน

๓. ส่งเสริมความสนใจของเอกัตภาพบุคคล และส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของ นักเรียน

๔. ส่งเสริมการดำเนินวิถีชีวิตร่วมกันอย่างประชาธิปไตย และควรใช้กิจกรรมนักเรียน เป็นตัวทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนความเป็นผู้นำและความเป็นผู้ตามที่ดีในสังคม

๕. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน

๖. เพิ่มเติมกิจกรรมในหลักสูตรให้สมบูรณ์

๗. กิจกรรมนักเรียนช่วยส่งเสริมความมุ่งหมายของการศึกษาแผนใหม่ให้บรรลุผล คือ

๗.๑ ฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักตนเอง (Self - direction)

๗.๒ ส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน (Co - operativeness)

๗.๓ ส่งเสริมให้มีวินัยในตนเอง (Self - discipline)

๗.๔ ทำให้นักเรียนมีความผูกพันกับโรงเรียน ครู และเพื่อนนักเรียนด้วยกัน

๘. เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนที่มีต่อโรงเรียนและสังคม

ข้อควรระวังในการจัดกิจกรรมนักเรียน ถ้าจัดมากเกินไป คือ

๑. ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนบางคนค่อยลง
๒. ทำให้งานของครูเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะครูที่ปรึกษากิจกรรม
๓. กิจกรรมบางอย่างที่จัดโดยขาดความรู้ในการจัดหรือไม่รู้เท่าทัน จะไม่ได้ผลคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป บางทีอาจก่อให้เกิดกรณีพิพาทระหว่างนักเรียนกับบุคคลภายนอกขึ้นได้

จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมนักเรียนให้ได้ประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างแท้จริงนั้น จำเป็นต้องเป็นหลักการและการดำเนินงานตามขั้นตอน นอกจากนั้นยังจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น สภาพสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่จัดให้ขึ้นในโรงเรียน และการให้ความร่วมมือของครูและนักเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่ากิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้นในโรงเรียนในกรุงเทพมหานครจะเป็นประโยชน์จริงหรือไม่ เพราะกรุงเทพมหานคร เป็นที่เป็นศูนย์รวมทางการศึกษาที่ทันสมัย มีหน่วยงานและสถาบันทางการศึกษา มีคณะครู อาจารย์ ที่มีประสิทธิภาพในการสอน น่าจะจัดกิจกรรมนักเรียนได้อย่างถูกต้องตามหลักการ

สภาพโดยทั่วไปของกรุงเทพมหานครที่ควรทราบ และน่าจะมีผลถึงการจัดกิจกรรมนักเรียนด้วย มีดังนี้

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวง เป็นศูนย์กลางความเจริญก้าวหน้าทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาของประเทศไทย เป็นแห่งรวมกิจกรรมและสถาบันสำคัญ ๆ ของชาติ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมติดต่อที่สะดวกรวดเร็ว ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน เหมาะสำหรับการประกอบอาชีพในด้านเกษตรกรรม ชานเมืองเป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่ทันสมัย มีสถานศึกษาที่มีมาตรฐานทุกระดับ คณะครู อาจารย์ มีความรู้ความสามารถดีและมีประสบการณ์มาก เนื่องจากกรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์รวมความเจริญทุก ๆ ด้าน จึงทำให้ประชาชนจากทุกส่วนของประเทศไทย มุ่งเข้ากรุงเทพมหานครเพื่อการประกอบ

อาชีพ หักต่อธุรกิจการงาน และศึกษาหาความรู้ จากการสำรวจจำนวนประชากรเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ มีทั้งสิ้น ๔,๓๔๔,๔๔๔ คน มีอัตราการเพิ่มของประชากรร้อยละ ๓.๕ ต่อปี และมีผู้อพยพมาจากต่างจังหวัดจำนวนถึง ๒๕,๔๙๔ คน (สถิติกองทะเบียนการปกครองทุกเขตในกรุงเทพมหานคร ๒๕๑๔ : ๑) นับว่าเป็นเมืองที่มีประชากรหนาแน่นที่สุดในประเทศไทย เมื่อมีประชากรมาก ปัญหาต่าง ๆ ก็มีมากไปด้วย เช่น ภาวะเศรษฐกิจรัดตัว ที่อยู่อาศัยไม่เพียงพอ บางคนไม่ยึดมั่นในศีลธรรม อาชญากรรมก็มีมาก จราจรติดขัด สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ฯลฯ เป็นต้น เด็กไม่มีที่เรียน เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่นับว่าเป็นปัญหาสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากประชากรมีจำนวนมาก นอกจากนั้นนักเรียนต่างจังหวัดต้องการเข้ามาศึกษาในกรุงเทพมหานครตามเหตุผลข้างต้น สถานศึกษาจึงมีจำนวนไม่เพียงพอ ในเรื่องนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้หาวิธีการแก้ไขโดยการเปิดสอน ๒ ผลัด ซึ่งช่วยให้โรงเรียนสามารถรับนักเรียนได้เพิ่มขึ้น จากการสำรวจปีการศึกษา ๒๕๑๔ โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครสามารถรับนักเรียนเข้าศึกษาได้ถึง ๑๓๔,๒๒๙ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนภาคปกติจำนวน ๑๑๕,๒๒๑ คน และนักเรียนรอบบ่ายจำนวน ๒๓,๐๐๖ คน เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนทั่วประเทศขณะนี้ รวมทั้งสิ้น ๖๕๓,๒๒๕ คน จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่มารวมกันอยู่ในกรุงเทพมหานคร (สถิติจำนวนห้องเรียน-นักเรียน-ครู-คณาธิการโรง, ๒๕๑๔ : ๑)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อสำรวจเจตนาคติ ความเข้าใจ ความสนใจ การมองเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียนของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร
๒. เพื่อศึกษาวิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรมนักเรียนจากคณะกรรมการนักเรียน และครูที่ปรึกษากิจกรรม
๓. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนที่กำลังประสบอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่งในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

๑. เป็นแนวทางในการสำหรับปรับปรุง แก้ไข และส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนให้สอดคล้องตามความมุ่งหมาย โดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ได้จากการสำรวจเจตคติ การดำเนินงาน และปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียนของอาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียน
๒. เป็นแนวทางให้ผู้บริหารและครูได้มองเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน และให้การสนับสนุนให้กิจกรรมดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๓. เป็นข้อเสนอแนะแก่กรมสามัญศึกษา เพื่อเป็นแนวทางให้ความช่วยเหลือโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน
๔. เพื่อเป็นรากฐานสำหรับการศึกษาค้นคว้าที่จะเอื้อมถึงต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะกระทำกับ อาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียน และคณะกรรมการนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองโรงเรียนรัฐบาล กรมสามัญศึกษา เฉพาะในกรุงเทพมหานคร มีการศึกษา ๒๕๑๔ ซึ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาลจำนวน ๑๔ โรงเรียน เท่านั้นโดยสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น ๓๐๔ คน ซึ่งเป็นอาจารย์ใหญ่จำนวน ๑๔ คน ครูจำนวน ๑๓๖ คน ครูที่ปรึกษาจำนวน ๑๒๐ คน นักเรียนจำนวน ๒๓๐ คน และคณะกรรมการนักเรียน จำนวน ๑๒๔ คน โดยจำแนกขอบข่ายในการศึกษาเป็น ๕ หัวข้อคือ.-

๑. เจตคติต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน
๒. ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน
๓. ความสนใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน
๔. วิธีดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียน
๕. ปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมนักเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. เวทณคติ หรือทัศนคติ หมายถึง ท่าทีและความรู้สึกของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน ซึ่งมีทั้งลักษณะนิมาน (Positive) คือพอใจ พอใจ สนับสนุน และปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ และลักษณะนิเสธ (Negative) คือเบื่อหน่าย ไม่พอใจ ชัดแย้ง ไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่ปฏิบัติตาม นอกจากนั้นยังมีทัศนคติอีกแบบหนึ่งคือรู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียดชังเรียกว่าทัศนคติแบบกลาง ๆ

๒. กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยความร่วมมือของนักเรียนเพื่อสนองความต้องการและความสนใจอันจะเป็นทางเสริมสร้างประสบการณ์จะพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียน แต่มีกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยส่งเสริมกิจกรรมในห้องเรียนให้คุณค่าและมีประโยชน์มากขึ้น ส่วนมากมักจะจัดนอกเวลาเรียนและมีบรรยากาศเป็นกันเอง โดยมีครูที่ปรึกษาปฏิบัติงานร่วมอยู่ด้วย

ประเภทของกิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้น เช่น

- สถานนักเรียน
- ชุมนุมวิชาการ
- กิจกรรมกีฬา สุขภาพและอนามัย
- กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม
- กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะและดนตรี
- กิจกรรมที่เกี่ยวกับการหูกและการพิมพ์
- กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์
- กิจกรรมที่เกี่ยวกับกับเศรษฐกิจและการอาชีพ
- กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม
- กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง

๓. โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ ๑ - ๕ ดังกิจกรรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๔. อาจารย์ใหญ่ หมายถึง อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือผู้รักษาการโรงเรียน
มัธยมศึกษาของรัฐบาลในกรุงเทพมหานครปีการศึกษา ๒๕๑๔

๕. ครูที่ปรึกษา หมายถึง ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพ
มหานครปีการศึกษา ๒๕๑๔ ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรมนักเรียน

๖. คณะกรรมการนักเรียน หมายถึง นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลใน
กรุงเทพมหานครปีการศึกษา ๒๕๑๔ ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียน

เอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันนี้ นักการศึกษาและนักจิตวิทยาสนใจในเรื่องเกี่ยวกับเด็กวัยอนุบาลมากขึ้น และหาทางส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนและทุกคนพัฒนาความรู้ ความสามารถในการคิดที่ตนเอง โดยพยายามจัดชีวิตในโรงเรียนให้สัมพันธ์กับ ชีวิตจริงในสังคมมากที่สุด เพื่อเตรียมเด็กให้สามารถปรับตัวให้เหมาะสมและสามารถดำเนินชีวิตในอนาคตได้อย่างเป็นสุข วิธีที่ดีที่สุดคือ การจัดกิจกรรมแก่นักเรียนชั้นในโรงเรียน ซึ่งเรื่องนี้มีเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

เอกสารและการวิจัยในประเทศ

สุนทร โคตรมรรเทา (๒๕๐๖ : ๑๐๓ - ๑๐๗) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จุดประสงค์เพื่อสำรวจการจัด การดำเนินงานปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน ทักษะ ความสนใจของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลในพระนครและธนบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวน ๖๐๒ คน และครูจำนวน ๗๒ คน จากการศึกษาพบว่าโรงเรียนต่าง ๆ นิยมจัดกิจกรรมสถานักเรียน ชุมนุมวิชาการ ชุมนุมสังสรรค์ โดยวิธีเปิดรับสมัครสมาชิกและเสียค่าบำรุงชุมนุมด้วย แต่ระเบียบในการดำเนินงานกิจกรรมยังไม่รัดกุมรัดกุมยังไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายและประโยชน์ที่จะได้รับดีพอจึงไม่ให้ความสนใจกิจกรรมเท่าที่ควร และเวลาในการจัดยังมีกำหนดไว้แน่นอนแต่โดยทั่วไปแล้วอาจารย์ใหญ่และผู้บริหารให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

รัชนาภรณ์ เสนาลักษณ์ (๒๕๑๓ : ๑๒๒ - ๑๒๕) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาจำนวน ๑๓ คน โดยวิธีการสัมภาษณ์ จากการศึกษาพบว่า ผู้อำนวยการ

อาจารย์ที่ปรึกษาและนักเรียนร่วมกันวางจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมและดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้โดยเน้นให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนในด้านวิชาการและอันทนการ วิทยาลัยให้การสนับสนุนทางการเงิน เวลา อุปกรณ์ สถานที่และบุคลากร มีวิทยาลัย ๒ แห่ง ใ้สนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมการเมืองที่ขัดต่อระบบการปกครองประเทศ ส่วนวิทยาลัยอีก ๓ แห่งไม่มีข้อจำกัดใด ๆ แต่ให้ดำเนินการจัดกิจกรรมตามรายงานมีอาจารย์และนักเรียนร่วมกันรับผิดชอบ ปัญหาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาพบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนั้นคือการจัดหาเงิน เวลา และสถานที่ และเมื่อมีกิจกรรมก็พ้ามักจะมีกรณีพิพาทระหว่างสถานศึกษามากที่สุด อย่างไรก็ตามผู้อำนวยการทุกแห่งให้ความสนใจและตระหนักถึงคุณค่าของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในวิทยาลัย

อนันต์ ภูมิวรรณ (๒๕๑๓ : ๘๔ - ๑๐๘) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมนิตินิยมในวิทยาลัย วิชาการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิตินิยมปีที่ ๔ จำนวน ๓๒๓ คน และอาจารย์จำนวน ๑๖๕ คน จากการศึกษาพบว่า ทั้งนิตินิยมและอาจารย์มีความเห็นตรงกันว่ากิจกรรมเท่าที่ดำเนินการอยู่นั้น ประสิทธิภาพดีเยี่ยมตามจุดมุ่งหมาย การดำเนินงานอาจารย์มีความเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้แต่นิตินิยมมีความเห็นว่ายังไม่อยู่ในเกณฑ์ดีเพราะมีอุปสรรคด้านการเงิน ประเภทของกิจกรรมที่นิตินิยมเข้าร่วมมากที่สุดคือ กิจกรรมทางวิชาการ สันทนาการและการกีฬา ในด้านการประเมินผลกิจกรรมนั้นทั้งนิตินิยมและอาจารย์ต่างเห็นว่ากิจกรรมต่าง ๆ มีการประเมินผลไม่มากนัก

ศรัณย์ คำวิสุทธิ (๒๕๑๓ : ๗๔ - ๘๐) ได้ศึกษาสภาพการณ์ในการบริการนิตินิยมของวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลกและมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนิตินิยมปีที่ ๔ จำนวน ๑๓๘ คน และผู้บริหาร อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการบริการนิตินิยมจำนวน ๔ คน การศึกษาพบว่างานบริการด้านกิจกรรมนิตินิยมวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลกและมหาสารคามสนับสนุนการเลือกตั้ง คณะกรรมการองค์การนิตินิยมตามวิธีการแบบประชาธิปไตย ชุมชนต่าง ๆ ส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจของนิตินิยมอยู่ในเกณฑ์ดี สถานที่ทำงานขององค์การนิตินิยมและชุมชนต่าง ๆ เป็นอิสระและได้รับความเอาใจใส่จากคณะอาจารย์บรรยเวกษ์ กิจกรรมเท่าที่จัดไว้ในนิตินิยมได้รับประโยชน์ในเกณฑ์ปานกลางและโดยส่วนรวมบริการด้านกิจกรรมนิตินิยมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ผู้ศึกษาได้เสนอแนะว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นควรส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการให้มากขึ้นและวิทยาลัยควร

ให้การสนับสนุนในกํานังงบประมาณ ปรับปรุงวิธีการเก็บเงินบำรุงกิจกรรมและจัดสรรเงินให้เหมาะสมเพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และควรจัดบุคลากรภายนอกมาให้ความรู้ในกิจกรรมบางอย่างที่นักศึกษาสนใจ

ศาสตราจารย์ (๒๕๑๙ : ๒๓ - ๙๒) ได้ทำการศึกษาสภาพการให้บริการนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร พระนครและพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๓๙๘ คน และอาจารย์ที่เกี่ยวข้องในการบริการนิสิตจำนวน ๑๓ คน จากการศึกษาพบว่า การให้บริการด้านกิจกรรมนิสิตทั้ง ๓ แห่งมีอัตราเฉลี่ยในระดับที่ค่อนข้างต่ำ ส่วนการเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การนิสิต และความช่วยเหลือในคํานักกิจกรรมนิสิตของอาจารย์บรรยเวศภักย์ในเกณฑ์ปานกลาง แต่นิสิตยังมีส่วนร่วมในการวางนโยบายระเบียบข้อบังคับและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำมาก ผู้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตว่าอาจารย์บรรยเวศภักย์และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมควรมีบทบาทและช่วยเหลือการจัดกิจกรรมนิสิตมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

เบญจมาศ เหมสุขศรี (๒๕๐๘ : ๓๔ - ๔๑) ได้ทำการสำรวจทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเฉพาะที่เรียนสายสามัญในจังหวัดพระนครและธนบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน ๓๔๐ คน จากการศึกษาพบว่า นักเรียนสนใจกิจกรรมนอกหลักสูตรพอสมควร การดำเนินงานยังไม่ค่อยเท่าที่ควรและยังมีปัญหาอีกมาก ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีคุณค่าและเพิ่มพูนความรู้แก่สมาชิก จัดโดยสม่ำเสมอ กิจกรรมนั้นจะต้องเป็นงานที่นักเรียนจัดขึ้นโดยตรง และมีครูเป็นผู้แนะนำ ควรมีการเชิญวิทยากรและจัดการศึกษานอกสถานที่บ้างเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ และโรงเรียนควรให้การสนับสนุนคํานาเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมให้มากขึ้น

วณี ปัทมลิขิตกุล (๒๕๑๑ : ๓๖ - ๔๙) ได้ทำการสำรวจความสนใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๕ จำนวน ๒๐๐ คน จากการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม โดยวิธีการสมัครเป็นสมาชิกภาคเรียนละ ๑ ชุมนุม ใช้เวลาหลังเลิกเรียนจัดกิจกรรมสัปดาห์ละ

๒ ครั้ง ในกานการบริหารงานนักเรียน ครูอาจารย์ และผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมที่พอสมควร ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้เข้าร่วมอย่างทั่วถึงและทรงคุณค่าความสนใจของนักเรียน ควรเป็นการวางแผนกิจกรรมล่วงหน้า แลลงนโยบายและวิธีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนทราบข้อสำคัญไม่ควรให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไปและควรคำนึงถึงความพร้อมในด้านอุปกรณ์และงบประมาณด้วย

ลัดดา กิจวิภาภ (๒๕๑๖ : ๑๘๘ - ๑๙๑) ได้การวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีต่อกิจกรรมนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตจากคณะต่าง ๆ รวม ๘ คณะและกรรมการสโมสรนิสิตจุฬาฯ รวมทั้งสิ้น ๒๘๖ คน ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้นำกิจกรรมนิสิตเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนิสิตจุฬาฯ เนื่องจากกระบวนการที่ตรงที่ได้รับโดยละทิ้งทัศนคติเดิมและเกิดทัศนคติใหม่ การเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตแตกต่างกันไปตามคณะ เพศ อายุ ตำแหน่ง ลำดับรุ่นที่เข้าศึกษาในจุฬาฯ สาขาวิชาและคะแนนปลายปีในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม ระหว่างผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายดำเนินงาน ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกีฬาไม่แตกต่างกันเลยในการเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

*สุกสวาสกี พุทธิสุวรรณ (๒๕๑๖ : ๘๘ - ๑๐๐) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนทัศนคติของนิสิตชั้นปีที่หนึ่งคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อกิจกรรมนิสิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๔๕๕ คน ผลการวิจัยปรากฏว่านิสิตชั้นปีที่หนึ่งทั้งสองคณะมีการเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนิสิตโดยละทิ้งทัศนคติเดิมและเกิดทัศนคติใหม่ มีความแตกต่างกันในการเปลี่ยนทัศนคติโดยมีสาเหตุมาจาก เพศ อายุ ตำแหน่ง ลำดับรุ่นที่เข้าศึกษาในจุฬาฯ สาขาวิชาและคะแนนปลายปีในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ไม่มีความแตกต่างกันในการเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนิสิตระหว่างนิสิตชั้นปีที่หนึ่งคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี กับคณะอักษรศาสตร์

สุรัชย์ ประเสริฐสรวย (๒๕๑๔, ๔๕ - ๔๘) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการ
ศึกษานอกสถานที่ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลาย เปรียบเทียบ
ระหว่างนักเรียนที่เรียนตามปกติกับนักเรียนที่ใช้การศึกษานอกสถานที่ประกอบการเรียนตามปกติ
ด้วย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน ๒๔๐ คน ผลการศึกษพบว่านักเรียนที่ใช้การศึกษานอก
สถานที่เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียนวิชาสังคมศึกษาจะมีประสิทธิภาพในการเรียนดีกว่านักเรียนที่
เรียนตามปกติและไม่ว่าการสอนจะนานไปนานเท่าใดโดยนักเรียนที่ใช้การศึกษานอกสถานที่จะสามารถ
จดจำ และเข้าใจเนื้อหาวิชาการได้อย่างแม่นยำ ได้ดีกว่า การเรียนในชั้นเรียนตามปกติ

จิตกนิภา ภักดิ์ชุมพล (๒๕๑๖ : ๑๓๓ - ๑๕๖) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการ
เรียนการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสตรี เขตในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัว
อย่างเป็นนักเรียนจำนวน ๒๕๖ คน และครูจำนวน ๒๑ คน จากการศึกษพบว่าทั้งนักเรียนและ
ครูมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยและเห็นว่ากิจกรรมทั้งในหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตรมีคุณค่า
กิจกรรมภาษาไทยที่นิยมจัดในชั้นเรียนคือกิจกรรมฝึกการอ่านในใจ อ่านทำนองเสนาะ การขับ
ร้อง ร่ายการแสดงการอภิปรายและโต้วาที แต่กิจกรรมที่จัดค่อนข้างน้อยคือการเชิญวิทยากร
มาบรรยาย กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่นิยมจัดคือ การแข่งปารุกดา อภิปรายโต้วาทีและทัศนศึกษา
ครูมีปัญหาคำคัญในการจัดกิจกรรมคือเรื่องการเงิน เวลา และครูบางคนไม่ทราบว่าตนควรจะ
จัดกิจกรรมใดดี ส่วนนักเรียนเสนอแนะให้จัดกิจกรรมที่สัมพันธ์กับบทเรียนมากขึ้น

จันทร์พร ช่วงเจริญ (๒๕๑๖ : ๑๓๐ - ๑๕๗) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมเสริม -
หลักสูตรวิชาสังคมศึกษาของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาประเภทและวิธีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา ตลอดจนความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์เกี่ยวกับเรื่อง
นี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับ ปกศ. จำนวน ๗๐๐ คน และอาจารย์จำนวน ๕๕ คน จาก
การศึกษพบว่าวิทยาลัยครูต่าง ๆ นิยมจัดกิจกรรมเป็นหมวดวิชาอาศัยกิจกรรมของชุมนุมเพื่อ
เสริมการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาวิทยาลัยสนับสนุนโดยจัดตั้งชุมนุมสังคมศึกษาและห้องสมุด
กิจกรรมนิยมจัดในวันหยุดราชการและวันหยุดพิเศษเนื่องจากวันสำคัญต่าง ๆ อุปสรรคในการจัด
กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา คือ เวลาในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ดังนั้นผู้วิจัยจึง

เสนอแนะว่าควรปรับปรุงค่าเวลา อุปกรณ์และปริมาณหนังสือใหม่ ๆ ให้เพิ่มขึ้น กรมการฝึกหัดครู ควรจัดให้มีศึกษานิเทศก์ช่วยเหลืองานด้านกิจกรรม และผู้บริหารควรถือเป็นนโยบายหลักในการ ให้ความสำคัญสนับสนุนกิจกรรมในวิทยาลัยและชี้แจงจุดมุ่งหมายและความสำคัญของกิจกรรมให้นักศึกษา และอาจารย์เข้าใจ และให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนักเรียนอย่างจริงจัง อย่างไรก็ตาม นักศึกษา ๔๑ % ขอมริบว่ากิจกรรมช่วยให้เข้าใจและจดจำบทเรียนได้มากขึ้น และอาจารย์ ๒๔ % เห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษารวบรวมให้นักศึกษาเรียนวิชาสังคมศึกษาคีขึ้น

จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ (๒๕๐๔ : ๔๐ - ๔๑) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง กิจกรรมนอกโรงเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน ๓๖๐ คน ผลการศึกษาปรากฏว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเลยระหว่าง กิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนอยู่บ้าง

ไพศาล หวังพานิช (๒๕๑๑ : ๙๕ - ๙๘) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรม นอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ ๓ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรปีการศึกษา ๒๕๑๐ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๓ จำนวนทั้งสิ้น ๒๗๖ คน เป็นนิสิตชายจำนวน ๑๖๒ คน และนิสิตหญิง จำนวน ๑๑๔ คน ผลการศึกษาพบว่ากิจกรรมที่สัมพันธ์กับการเรียนของนิสิตคือ กิจกรรมทางวิชาการ การอ่านหนังสือวารสารประจำวัน การชมภาพยนตร์ ส่วนกิจกรรมที่ไม่สัมพันธ์กับการเรียนของนิสิต คือการสอนพิเศษนอกเวลาเรียน

ศิรินันท์ ศรีอุทอง (๒๕๑๓ : ๓๖ - ๔๓) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และปีที่ ๕ ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ใน กรุงเทพมหานครจำนวน ๔ แห่ง และอาจารย์สอนวิชาสังคมศึกษาตอนปลายจำนวน ๓๕ คน ผลการศึกษา ปรากฏว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาที่ครูนิยมคือ นักเรียนอ่านนิยายสาร วารสารและหนังสือ การทำป้ายประกาศ ป้ายนิเทศเกี่ยวกับชาวเหตุการณ์บ้านเมือง รวมทั้งการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ส่วนความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม

เสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับลักษณะในการเรียนวิชาสังคมศึกษา เมื่อสอบถามแผนกวิชาภาษา
จะแผนกศิลป์แล้วไม่มีหลักสูตรที่ระดับ .๐๔ แล้งว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคม
ศึกษากับลักษณะในการเรียนวิชาสังคมศึกษาไปมีความสัมพันธ์กัน

✎ จิตรา พงษ์ภักดิ์ (๒๕-๓ : ๒๕ - ๔๔) ได้ศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรในวิชาสังคมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็น
นักศึกษาจำนวน ๔๐๐ คน และอาจารย์จำนวน ๕๐ คน ในสถาบันฝึกหัดครูจำนวน ๕ แห่ง ผล
การศึกษาพบว่าวิทยาลัยครูต่าง ๆ นิยมจัดกิจกรรมทางวิชาการในแต่ละหมวดวิชานักศึกษาส่วนใหญ่
จะในกิจกรรมของชุมนุมสังคมศึกษา และบริการของห้องสมุดและห้องโสตทัศนศึกษาเป็นครั้ง
เสริมการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาให้โดยเฉลี่ย อาจารย์มีความเห็นว่ากิจกรรมจัดไม่บ่อยครั้ง
นักและนักศึกษายังมีส่วนร่วมในกิจกรรมค่อนข้างต่ำ และผลงานการจัดกิจกรรมจะต้องปรับปรุง
หลายด้านทั้งนี้เพราะมีอุปสรรคในด้านการงบประมาณ และสถานที่ วิทยาลัย ๓ แห่งที่ผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนไม่สัมพันธ์กับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา คือไม่มีค่าความเชื่อมั่นอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่วิทยาลัยครูอีก ๓ แห่ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมพันธ์กับความ
สนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

บุษรีวิทย์ วณิชจินดา (๒๕๑๓ : ๑๒๔ - ๑๒๕) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับผลสำเร็จในการเรียนวิชาสังคมศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลใน
กรุงเทพมหานคร และครูสอนวิชาสังคมศึกษาจำนวน ๓๐ คน จากการศึกษาพบว่ากิจกรรมเสริม
หลักสูตรวิชาสังคมศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการเรียนวิชาสังคมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ
ระดับ .๐๕ และผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าผู้บริหารโรงเรียนควรให้การสนับสนุน และช่วยเหลือ
กิจกรรมในโรงเรียนโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามความถนัดของตนเอง

หน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษาได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรใน
โรงเรียนรัฐบาลสังกัดกองโรงเรียนรัฐบาลทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ กลุ่ม
ตัวอย่างเป็นโรงเรียนสังกัดส่วนกลาง ๑๕ โรงเรียน และโรงเรียนสังกัดส่วนภูมิภาค ๑๕๑ โรงเรียน ผลการ

การสำรวจความคิดเห็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนต่าง ๆ มีปัญหาคือ นักเรียนไม่เข้าใจและไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนเท่าที่ควร ครูรายงานว่าไว้อยู่หลักความและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม และถือเป็นการเริ่มภาระหนักเนื่องจากงานที่สอนประจำปกติ ซากความรับผิดชอบจากครูผู้ปกครอง ขาดอุปกรณ์สถานที่และงบประมาณในการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า โรงเรียนควรจัดกิจกรรมขึ้นต่อเมื่อผู้บริหาร ครู และนักเรียนเข้าใจหลักการและวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ตลอดจนพิจารณาภาพความพร้อมของโรงเรียนและสิ่งแวดล้อมด้วย ๆ ไม่เพื่อประกอบในการวางแผนกิจกรรมระยะยาวและการจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียนหรือวันหยุดเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม อย่างเต็มที่

ทองสุข รัตนศรีวงศ์ (๒๕๐๖ : ๔๑ - ๔๔) ได้ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและชลบุรี เพื่อทราบถึงหลักการ จัดของกิจกรรม ทัศนคติ ความคิดเห็น และปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน ๕๐๐ คน และอาจารย์จำนวน ๑๐๐ คน จากการศึกษานี้พบว่าทุกโรงเรียนมีพระนครและชลบุรีกำลังตื่นตัวและพยายามจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มขึ้นตามความต้องการและความสนใจของนักเรียนโดยจัดกิจกรรมให้สัมพันธ์กับหลักสูตร กิจกรรมในโรงเรียนต่าง ๆ ที่จัดขึ้นแบ่งเป็น ๔ ประเภท คือสถานนักเรียน ชุมชมวิชาการ การกีฬา การบันเทิงและสังคม ฝ่ายบริหารของโรงเรียนให้ความร่วมมือและความสนใจในกิจกรรมนักเรียน แต่ครูยังขาดประสบการณ์ ส่วนนักเรียนและผู้ปกครองให้ความร่วมมือพอสมควร การจัดกิจกรรมมักทำหลังเลิกเรียน ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมคือช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบในงานและสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นนี้ดีขึ้น ช่วยแก้ปัญหาและส่งเสริมความมั่นใจเป็นนักกีฬาและการทำงานแบบประชาธิปไตย ปัญหาของการจัดกิจกรรมคือ ครูและนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจงานกิจกรรมไม่เพียงพอ ขาดความร่วมมือ การวางแผนระยะยาว การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบไม่ทั่วถึง และมีอุปสรรคในด้านการเงิน เวลา สถานที่และบุคลากร ตลอดจนไม่มีความสนับสนุนกิจกรรมที่จัดขึ้น

กัมพร ศิวารังษี (๒๕๑๕ : ๔๔ - ๑๐๗) ได้ศึกษาปัญหาการจกกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตไทรบุรี จำนวน ๒๐๐ คน และอาจารย์ที่สอนวิชาสังคมศึกษาจำนวน ๒๓ คน จากการศึกษาพบว่าโรงเรียนสาธิตมีปัญหาต่าง ๆ ที่ควรปรับปรุงแก้ไขในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่เพียงพอ จากความร่วมมือจากอาจารย์ใหญ่ ครูอาจารย์และสมาชิกในชุมชน และอุปกรณ์จำนวนจำกัด ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางควรเริ่มเวลา อุปกรณ์ปรับปรุงอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียน และโรงเรียนควรสนับสนุนทางการเงินเพื่อให้กิจกรรมบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

* บุญ นิสัยน์ (๒๕๑๕ : ๔๓ - ๔๔) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางค่านิยม การปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา มกศ. ชั้นปีที่ ๒ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของวิทยาลัยครูในพระนคร ชนบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ จำนวน ๕๔๓ คน จากการศึกษาปรากฏว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านเศรษฐกิจและการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นักศึกษาที่มีคามารคามีรายได้ระหว่าง ๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาท จะเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุดส่วนนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเงินจะไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้จ่ายเงินมากแม้ว่ากิจกรรมนั้นตนจะสนใจก็ตาม ผู้วิจัยได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำว่าอาจเป็นเพราะนักศึกษาเหล่านั้นเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไปจนเป็นผลเสียต่อการเรียนและใบเรื่องอายุของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำว่ามีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปนั้น อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากมีอายุสูงกว่าเพื่อน ๆ จึงได้รับความไว้วางใจ และได้รับเลือกให้ทำหน้าที่ในการจัดกิจกรรมอยู่เสมอ

วิรัช กุญฑมาศ (๒๕๑๓ : ๑ - ๗๑) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดบริการแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตรและสวัสดิการในโรงเรียนและวิทยาลัยตามโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีพศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยใช้วิธีสัมภาษณ์นักเรียน ครูและอาจารย์ประกอบการสังเกตพฤติกรรม ความคิดเห็นของผู้ถูกสัมภาษณ์ จากการศึกษาพบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่จัด

กิจกรรมเป็นหน่วยกิจกรรมเล็ก ๆ นอกเหนือจากนี้ กิจกรรมยังบ่งชี้คือ คณะกรรมการนักเรียน กิจกรรมกีฬา การบันเทิง การสมาคม การกีฬาหนึ่งคือวารสาร และโรงเรียนบางแห่งจัดเป็นชุมนุมวิชาการ และชุมนุมวรรณศิลป์ การประชุมและกิจกรรมต่าง ๆ ยังมิได้จำแนกรายละเอียดส่วนรวมแล้วนักเรียนในภาพรวมมีประสบการณ์กิจกรรมนักเรียนเป็นอย่างดี

เอกสารและการวิจัยในทางประจักษ์

กิจกรรมในโรงเรียนหรือสถานต่าง ๆ จัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ ที่แก่นักเรียนทั้งในชั้นวิชาการและประสบการณ์ชีวิตที่นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนปกติ ทอมป์สัน (Tompson, ๑๙๕๕ : ๑๔) ได้เสนอความเห็นไว้ว่า กิจกรรมในสถานเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความงอกงามของเด็ก ส่วนกอบเบิล (Goble, ๑๙๕๗ : ๖๑) ยังได้เน้นว่าการไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นอาจถือเป็นหลักฐานว่านักเรียนผู้นั้นขาดบุรณาการของชีวิตในโรงเรียน ดังนั้นนักเรียนควรเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้นักเรียนจะได้รับประโยชน์และส่งเสริมให้นักเรียนมีความงอกงามและมีผลการเรียนดีขึ้น แต่ถ้านักเรียนรวมกิจกรรมมากเกินไปก็อาจจะทำให้ผลการเรียนเสียก็เป็นได้

กิจกรรมนักเรียนเป็นวิธีการหนึ่งที่เปิดโอกาสให้นักเรียนรู้จักการปรับตัวที่ดีและเหมาะสมซึ่งการปรับตัวนี้มีอิทธิพลต่อการเรียนด้วย เรืองนีกิลล์ (Gill, ๑๙๖๒ : ๑๔๔ - ๑๔๕) ได้ทำการวิจัยพบว่า เด็กที่มีผลการเรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี และสามารถแก้ปัญหาด้านการปรับตัวได้ดีกว่าเด็กที่มีผลทางการเรียนต่ำ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของโดนิเวน (Donivan, ๑๙๖๕ : ๒๐ - ๒๓) ซึ่งได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวส่วนบุคคลกับการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาปรากฏว่ากลุ่มที่มีการปรับตัวดีจะมีผลการเรียนดีกว่ากลุ่มที่มีการปรับตัวไม่ดี แสดงว่า การปรับตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แต่โอเวน และจอห์นสัน (Owen and Johnson, ๑๙๔๔ : ๔๑ - ๔๖) ได้จับ
วิจัยพบว่านักเรียนมีผลการเรียนรู้จะดีกว่าหลังจากออก การปรับแก้และการแก้ตัวมากกว่า
นักเรียนที่เรียนการเขียน

ดาร์ลิส เอ็ม.บรินการ์ (Darula E. Miller, ๑๙๕๒ : ๔๖ - ๕๔) ได้ทำ
การศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อกิจการต่าง ๆ ในโรงเรียนของตนเอง พบว่านักเรียน
เล็ก ๆ มีทัศนคติที่ดีกว่านักเรียนชั้นโต ในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น การบริหารโรงเรียน
การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรคุณภาพในการสอนและความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียน
กับนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นมีความรู้และความเข้าใจในงาน
บริหารสถานศึกษาเป็นอย่างดี โจ้วไวโนแล้วนักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรม
เสริมหลักสูตร ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะว่ากิจกรรมที่นอกเหนือจากกิจกรรมที่ควรจัดในโรงเรียน

โจเซฟ เอ็ดเวิร์ด ดูชาน (Joseph Edward Doohan, ๑๙๖๕ : ๒๑๕๖ - ๕) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Current Practices and problems in student activities in
four Maine Public Secondary Schools " เพื่อศึกษาโครงการกิจกรรมนักเรียนของ
โรงเรียนมัธยม ๔ แห่งในรัฐเมน การจัดกิจกรรมและปัญหาเฉพาะของแต่ละกิจกรรมของโรง
เรียนในแต่ละชุมชนและลักษณะที่คล้ายคลึงกันของโรงเรียนในเมืองในรัฐเมน โดยใช้วิธี
การสัมภาษณ์ผู้นำโรงเรียน ผู้นำชุมชน และให้นักเรียน ครู ครูที่ปรึกษาชุมชนและผู้ปกครอง
ตอบแบบสอบถามผลการวิจัยพบว่าปัญหาในการร่วมกิจกรรม คือ นักเรียนบางคนที่ต้องโดยขาด
นักเรียนเป็นพาหนะกลับบ้านจะไม่สะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือบางคนมีภาระพิเศษทาง
บ้านไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ นอกจากนั้นนักเรียนจำนวนร้อยละ ๔๒ เห็นว่าการเรียน
เนื้อหาวิชาตลอดทั้งวันเป็นอุปสรรคที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ รวมทั้งการ
เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมจึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กวัยรุ่น

เปรีนัส (Perkins, ๑๙๗๔ : ๑๔๔๒ - A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจ
กรรมระหว่างนิสิตอาชีวศึกษาที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาเล็กน้อยเพียงใด โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างซึ่ง
เป็นนักเรียนออกเป็น ๒ กลุ่ม คือกลุ่มที่เคยร่วมกิจกรรมที่จัดตามปฏิทินของโรงเรียนและเมื่อถึง
เวลาปิดเทอมก็ถูกกำหนดให้ไปร่วมกิจกรรมพิเศษอีก ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ที่เคยร่วมกิจกรรม

ปกติตามปฏิทินของโรงเรียนพลิตเทอมก็ยังคงมาร่วมกิจกรรมต่อไป ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่เคยร่วมกิจกรรมที่จัดตามปฏิทินของโรงเรียนและเมื่อถึงเวลาพลิตเทอมก็ถูกกำหนดให้ไปร่วมกิจกรรมพิเศษอื่นนั้นพอใจการไปท่องเที่ยว การตั้งแคมป์ร่วมกับครอบครัว และยังเชื่อว่า การร่วมกิจกรรมช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนในโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น และเป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนทุกคนไม่เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษที่จัดขึ้น

โรเบิร์ต เอ็ดเวิร์ด ฮาเกอร์ตี (Robert Edward Hagerty, ๑๘๙๑ : ๑๙๑๕ A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "An Investigation of Student Activity Program in Michigan Junior High School" เพื่อสำรวจโปรแกรมกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนระดับสูงในรัฐมิชิแกนโดยมุ่งศึกษาโปรแกรมกิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมระบบบริหารกิจกรรม บทบาทของนักเรียนในโปรแกรมกิจกรรมและการประเมินผลกิจกรรมและองค์ประกอบที่ทำให้กิจกรรมประสบผลสำเร็จหรือประสบความล้มเหลว โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๕๔ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารโรงเรียนยังไปเข้าใจการจัดและวัตถุประสงค์ของโปรแกรมกิจกรรมนักเรียนเท่าที่ควร ศึกษาพิเศษและคณะกรรมการนักเรียนมีส่วนส่งเสริมกิจกรรมนอกโปรแกรมโดยช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์เครื่องนุ่งห่มที่พัก อาหารและสถานที่ การประเมินผลกิจกรรมนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดหลักการที่รัดกุมแต่อย่างไรก็ตามนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมนักเรียนมีความสำคัญและจำเป็นควรจะต้องมีต่อไปและสนับสนุนให้จัดไว้ในเวลาเรียน

โรเบิร์ต ออริจิน กัทธาลท์ (Robert Origene Gutbalt, ๑๘๙๑ : ๑๙๑๕ A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Comparison of Student activity programs in three types of Connecticut Middle Schools" เพื่อเปรียบเทียบโปรแกรมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา ๓ ระดับในรัฐคอนเนตทิคัต เพื่อปรับปรุงกิจกรรมให้ดีขึ้น และศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการรวมกิจกรรมโดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น ๔๔๕ คน แยกเป็นผู้บริหาร ๔๕ คน และนักเรียนระดับ ๖ - ๗ - ๘ ระดับ ๗ - ๘ และระดับ ๘ - ๙ จำนวนรวมกัน ๔๐๐ คน ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมไม่ก็ประเภทที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วม และกิจกรรมที่จัดได้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนก็มีไม่มากนัก นักเรียนระดับ ๗-๘

มีความสนใจกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักเรียนระดับ ๒ - ๓ - ๔ และนักเรียนระดับ ๓ - ๔ - ๕ และนักเรียนในระดับ ๒ - ๓ - ๔ ให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเห็นว่าสนุกสนานและเพลิดเพลินมากกว่านักเรียนในระดับอื่น ๆ ความรู้เท่าที่เห็นเหตุให้นักเรียนบางคนไม่เข้าร่วมกิจกรรมได้คือผลการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ

ชาร์ล อับราฮัม (Charles Abraham, ๑๙๙๐ : ๕๒๓ A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง

" The Effects of Post Laboratory Discussion in Science on Selected Inquiry

Skills Judged to be Components of Creativity " ศึกษาบทบาทของกิจกรรม

การอภิปรายทางก้นวิทยาศาสตร์หลังจากที่มีการทดลองต่อเนื่องใหม่ในการตั้งคำถามอย่างมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเกรด ๒ ของโรงเรียนในเมือง ๔ แห่ง และโรงเรียนนอกเมือง ๔ แห่ง ผลการวิจัยพบ กิจกรรมการอภิปรายทางวิทยาศาสตร์มีประสิทธิภาพในโปรแกรมการศึกษาไม่เพียงแต่มีประสิทธิภาพเฉพาะในก้นสัมมนาทักษะต่าง ๆ เท่านั้นการอภิปรายยังช่วยพัฒนาการรายงาน การจัดลำดับ และการตั้งคำถามที่มีความคิดสร้างสรรค์ได้อีกด้วย

โลเตอร์ ซัลมอน (Laueders Salmon, ๑๙๙๒ : ๒๒๔๖ A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง

" A Team Teaching and the Active Classroom-A Comparative Study of the Impact of Self-contained classroom and Open-space Team-Teaching School on classroom

Activity " ศึกษาบทบาทของการสอนเป็นทีมต่อชั้นเรียนระดับเก่ง การศึกษาเปรียบเทียบกิจกรรมของชั้นระหว่างชั้นเรียนที่เปิดให้นักเรียนช่วยตัวเองและชั้นเรียนที่สอนแบบเป็นคณะ โดยศึกษา

กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน ครู ๑๑ คน และสังเกตการสอนเป็นคณะจำนวน ๒๒ ทีม ผลการวิจัยพบว่าในชั้นเรียนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีกิจกรรมมาก การเคลื่อนไหวของเด็กจะเพิ่มขึ้น ชั้นเรียนระดับสูงจะมีความกระตือรือร้นน้อยกว่าชั้นเรียนระดับเล็ก การเน้นที่ตัวหลักสูตรมากเกินไปจะทำให้กิจกรรมน้อยลงทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูและวุฒิภาวะของเด็กด้วย

เลโอโพลโด โจเซฟ มาร์เซียส (Leopoldo Joseph Macias, ๑๙๙๒ : ๑๘๖๓ A) ได้ทำการวิจัยเพื่อรับปริญญาเอกเรื่อง " The Use of Simulation in foreign Language

Teacher Education in Activity Specific Teaching Situations " ประโยชน์ของการคิดโต้ตอบในการให้การศึกษาแก่ครูสอนภาษาต่างประเทศในการจัดกิจกรรมเฉพาะอย่างในการ

ผล โดยศึกษาเกี่ยวกับตัวอย่างที่เป็นครูมือสอน การปฏิบัติ และผู้สังเกตวิชาด้วย ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมความจิตใ้ชอบมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทางประเพณี โดยแนวทางการจัดกิจกรรมแบบฝึกฝนและความคิดที่ตอบควรยอมรับไว้ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนตามาเพื่อประโยชน์ในการจัดโปรแกรมการศึกษา

วิลเลียม เจมส์ สจวต (William Jame Stewart, ๑๙๓๖ : ๑๙๖๕ A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " Teacher Decision Making and its Relationship to the sex Characteristic of Learners in the Selection of Individual Instructional Activities for a Computer-Based Resource Unit " ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจในการเลือกกิจกรรมส่วนบุคคลสำหรับนักเรียนของครูต่อลักษณะทางเพศของเด็ก โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูสอนในเกรด ๖ จำนวน ๑๐ คน จาก ๔ โรงเรียนในรัฐตะวันตกของนิวเม็กซิโก ผลการวิจัยพบว่า การคำนึงถึงเรื่องเพศของนักเรียนทั้งชายและหญิงมีอิทธิพลน้อยมากต่อการเลือกกิจกรรมการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนจะเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลและความรู้เป็นใหญ่ กิจกรรมต่าง ๆ จะมีการวางแผนและมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าครูควรมีความรู้ มีการวางแผนและมีการจัดกิจกรรมที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
ด้วย

จอห์น ฮาร์โรวด์ สกิลแมน (John Harold Skillman, ๑๙๕๔ : ๑๙๕๘) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " A Study of the Relationship between Participation in various types of Extra Class activities and Academic Performance in three Private Japanese Secondary Schools " เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนกับผลสำเร็จทางการเรียนในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาของญี่ปุ่น ๓ แห่ง โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น ๒๑๓ คน แยกเป็นนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมจำนวน ๑๒๒ คน และนักเรียนที่ไม่ร่วมกิจกรรมจำนวน ๙๑ คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกับคะแนนเฉลี่ยของผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผลการวิจัยของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมสถานักเรียน ชุมชนวิชาการ ชุมชนหนังสือพิมพ์ การละคร

ผลการทบทวนวรรณกรรมที่ค้นพบในข้อนี้ จะให้ผลแตกต่างไปตามประเภทของกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผลการเรียนรู้ของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมจะสูงกว่า ผลการเรียนรู้ของผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละแผนแต่ละปีไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของไมเออร์ (Myers, ๑๙๕๒ : ๔๑๔ - ๔๒๐) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกับผลการเรียนและพบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้นเข้าร่วมกิจกรรมก็มักจะทำหน้าที่รับวิชาชอบในตำแหน่งที่ไม่สำคัญนักหรือไม่เคยรับหน้าที่รับผิดชอบเลยและ เอ็ดเวิร์ด (Edward, ๑๙๕๔ : ๔ - ๗) ได้วิจัยว่า นิสิต ๒๒ คน ที่เรียนไปสำเร็จชั้นไม่เข้าร่วมกิจกรรม นิสิตเลย แสดงว่า นิสิตเหล่านั้นขาดบูรณาการทางการศึกษา เช่นเดียวกับโคเป (Cope, ๑๙๕๕ : ๘๘ - ๑๐๖) ซึ่งได้วิจัยว่า นิสิตจำนวน ๔๐ คน ที่เรียนไม่สำเร็จไม่เข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรของวิทยาลัยเลย

สำหรับนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน ซัลลิแวน (Sullivan, ๑๙๖๔ : ๒๓๒๗) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับนักเรียนเชื้อชาติอินเดียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน ของโรงเรียนเตรียมอุดมในรัฐจอร์เจีย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่กำลังเรียนในโรงเรียนจะเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนมากเป็น ๓ เท่าของผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคันแสดงว่ากิจกรรมนักเรียนช่วยให้นักเรียนมีความผูกพันกับโรงเรียน และไม่หนีเรียนจนอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ต้องออกกลางคัน

ส่วนคีลส์กี (Kaelsche, ๑๙๕๖ : ๓๕๗ - ๓๖๔) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " A Study of the Student Drop-out Problem at Indiana University " เพื่อศึกษานักเรียนที่ออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันมหาวิทยาลัยอื่นเปรียบเทียบ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่ออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันมีความสนใจในกิจกรรมมากพอสมควร แต่เป็นกิจกรรมประเภทการละครดนตรีและสุนทรีภาพ ไม่ใช่กิจกรรมทางวิชาการ ฟลอยด์ แฮร์ริสัน สตีเฟนส์ (Floyd Harrison Stierwalt, ๑๙๖๖ : ๔๐๕๗ - ๕) ได้ทำการวิจัย เรื่อง " A Study of the Relationship of Involvement in School Activities to the Academic achievement of Junior high students " เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษากับชีวิตของกิจกรรมนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจแตกต่างกัน

ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมในโอไฮโอมาชีวิตจำนวน ๓๒๕ คน ผลการวิจัยพบว่าคะแนนของนักเรียนก่อนเข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับคะแนนหลังเข้าร่วมกิจกรรม แต่ถึงว่าการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย

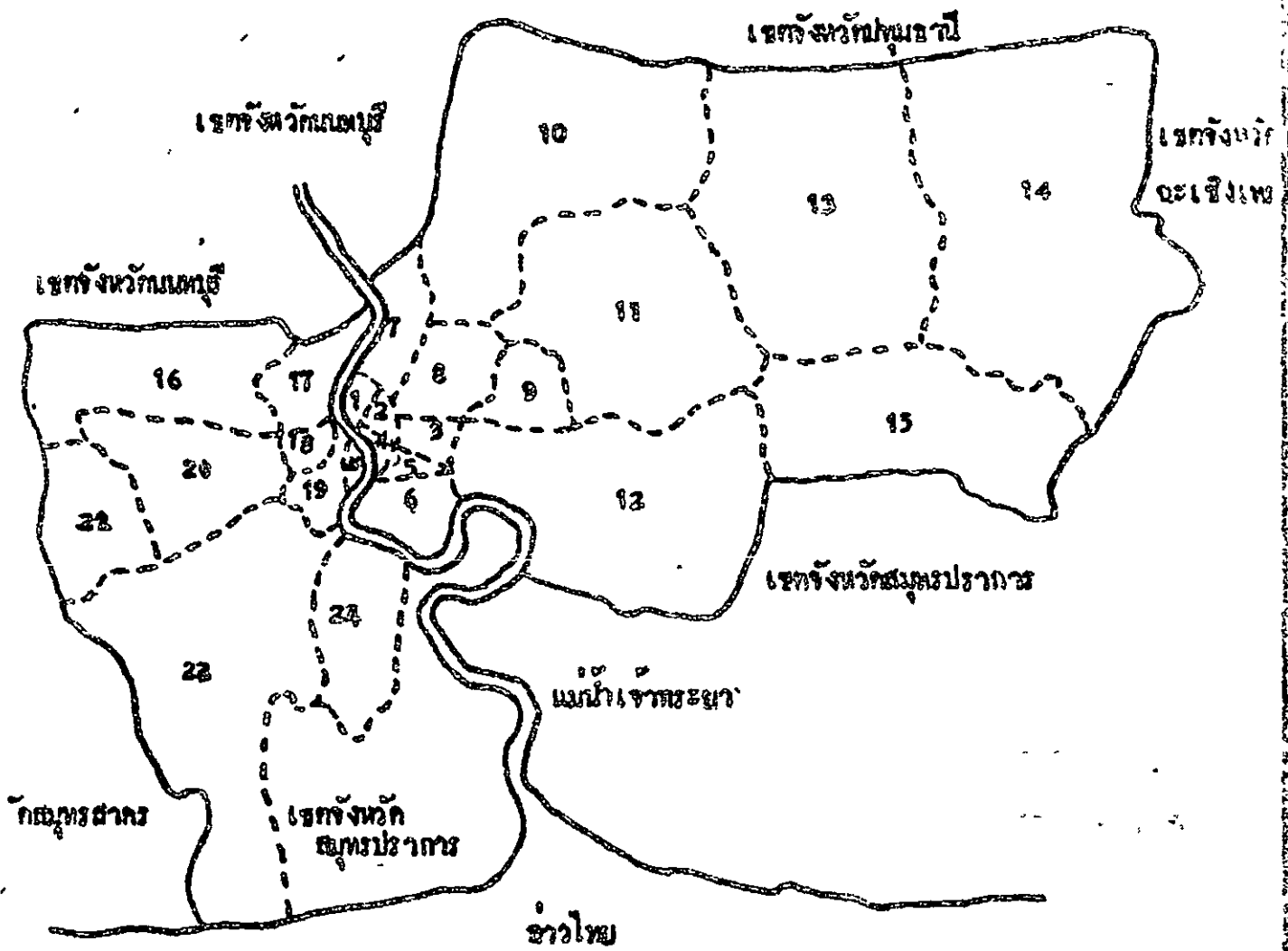
โรเจอร์ เดวิส แฮร์โรวด์ (Roger Davis Harrold, ๑๙๒๗ : ๒๐๔๒ - ๙) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " The Control of student extracurricular life in American Higher Education " เนื้อหาเกี่ยวกับการควบคุมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดัอุดมศึกษา เพื่อค้นหาหลักเกณฑ์ที่จะสร้างมโนภาพ (Concept) ด้านการควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดีวกร เป็นการวิจัยเชิงห้องสมุด โดยค้นคว้าหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้องมากกว่า ๔๐๐ เล่ม และประชุมปรึกษากับนักศึกษา คณะครูและผู้บริหารต่าง ๆ อย่างไม่เป็นทางการ ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาของอเมริกัน เมื่อไม่กี่ปีมานี้ได้ใช้เวลาและกำลังจำนวนมากในการควบคุมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาแต่ยังไม่ได้ผล ดังนั้นแฮร์โรวด์ จึงได้สร้างหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมโนภาพ (Concept) ในการควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดีวกร ตามความจำเป็นดังนี้ หลักเกณฑ์ประการแรก วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันคือการปลูกฝังพัฒนาการบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา หลักเกณฑ์ประการที่สอง กล่าวว่า มโนภาพของการพัฒนาการควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นอิทธิพลทางบวกหนึ่งเป็นผลจากวัตถุประสงค์ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพทุกด้าน หลักเกณฑ์ประการที่สาม กล่าวว่า นโยบายด้านการควบคุมและตัดสินใจของสถาบันควรขึ้นกับเหตุผลด้านศีลธรรม และภูมิหลังทางการศึกษามีขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย หลักเกณฑ์ประการที่สี่ กล่าวถึงวิวัฒนาการที่แตกต่างกันของนักศึกษาและนักศึกษากำลังจะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ดังนั้นกิจกรรมจึงควรกำหนดขอบเขตไว้อย่างกว้างขวาง และมีความยืดหยุ่นสูง หลักเกณฑ์ประการที่ห้า กล่าวว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยจะต้องมีความรับผิดชอบต่อมหาวิทยาลัยด้วย หลักเกณฑ์ประการที่หก กล่าวว่า มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้การศึกษาก่อตั้งคนจึงเห็นสมควรให้มีการอธิบายหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจกรรมของนักศึกษา และบทบาทของมหาวิทยาลัย ในด้านการโต้แย้ง วิพากษ์วิจารณ์ และเสรีภาพในการแสดงออก

หลักเกณฑ์ประการสุดท้าย เกี่ยวกับการยอมรับความเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมของนักศึกษาและสังคม ย่อมจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

โรเบิร์ต ไบรอัน บาร์โทส (Robert Bryan Bartos, ๑๙๓๓ : ๑๙๔๔ - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " A study of field Participation and Classroom experiences and their effects upon the perceptions of prospective Teachers " เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้นักเรียนครู มีประสบการณ์นอกสถานที่กับประสบการณ์ในชั้นเรียนวิชาการศึกษาเบื้องต้นใน West Virginia University โดยกลุ่มตัวอย่างประชากรจากนักเรียนครูจำนวน ๔๔๓ คน ผลการวิจัยพบว่า ความเจริญงอกงามเป็นไปในทางบวกมากที่สุดเมื่อให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบกัน และโปรแกรมจะต้องจัดให้ต่อเนื่องกันตลอดระยะเวลาที่ฝึกสอนนักเรียนครู โดยให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสดำเนินการประสบการณ์เพื่อนำทฤษฎีไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ได้ การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นแนวโน้มในการจัดประสบการณ์นอกสถานที่และประสบการณ์ในห้องเรียนให้สอดคล้องกันเป็นวิธีการของการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ทั้ง กระบวนการและเนื้อหาของนักเรียนครู

โร บอบบี้ (Rice, Bobby Jean, ๑๙๓๔ : ๑๙๕๑ A - ๕๕๓๔ A) ได้ทำการสำรวจเรื่อง " A Survey of the Activities and Responsibilities of General School Supervisors in North Carolina Counties " เพื่อสำรวจกิจกรรมต่าง ๆ และความรับผิดชอบของผู้ควบคุมดูแลโรงเรียนทั่ว ๆ ไปในรัฐคารโรไลนาเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ควบคุมดูแลโรงเรียน ๑๐๐ แห่ง ได้แบบสอบถามคืนจำนวน ๔๔ แห่ง ร้อยละ ๑๓ ได้จากการสัมภาษณ์ อีกร้อยละ ๑๐ ได้จากการโทรศัพท์ ผลการศึกษาพบว่าในจำนวนครู ๔๔ คน เป็นเพศชาย ๔๔ คน และในจำนวนนี้ ๕๓ คน เป็นคนหนุ่มอายุต่ำกว่า ๕๐ ปี ทั้งสิ้น ๔๐ คนใน ๔๔ คน เคยเป็นครูมาก่อน ครู ๓๒ คนมีประสบการณ์ เกี่ยวกับการควบคุมดูแลกิจกรรมไม่เกิน ๑๐ ปี ครู ๔๕ คน เป็นครูระดับปริญญาและมีครูอีก ๒๑ คน ที่จบมาทางการควบคุมดูแลโดยตรง สรุปได้ว่าชาย - เพศ และคุณวุฒิของผู้ดูแลกิจกรรมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงดังในระบบโรงเรียน ครูต้องถูกรวมเพิ่มโรงฝึกงาน การไปเยี่ยมงานกิจกรรมของโรงเรียนขึ้น และส่งเสริมการทำงานร่วมกันเห็นแก่ประโยชน์โรงเรียน ฯลฯ เป็นต้น

แบบที่ ๑๖๖๖-๑๖๖๗

1. พระสาร	7. กุฎิ	13. มีนบุรี	19. ธาตุ
2. ป้อมปราบ	8. ภูเขา	14. หนองจอก	20. กองสถาน
3. ปทุมวัน	9. ห้วยขวาง	15. ฉากกระบัง	21. ภาณีเจริญ
4. สัมพันธวงศ์	10. บางเขน	16. คลิ่งชัน	22. พันธมิตร
5. บางรัก	11. บางกะปิ	17. บางกอกน้อย	23. บางขุนเทียน
6. ขานนาวา	12. พระโขนง	18. บางกอกใหญ่	24. ราษฎร์บูรณะ

วิธีดำเนินการ

การศึกษาค้นคว้าวิจัยได้ดำเนินการร่วมกันเป็นโครงการ โดยได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็น
อาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษานักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน
รัฐบาลรวม ๕ ภาค คือ

๑. นางสาวสุทธา สุทธิกร ศึกษาข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ใหญ่
ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๑๘

๒. นางสาวนิยา เป็ตองนุช ศึกษาข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ใหญ่
ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในภาคกลาง (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร)
ปีการศึกษา ๒๕๑๘

๓. นางสาวประภัศร มโนรัตน์ ศึกษาข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์
ใหญ่ ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในภาคเหนือ ปีการศึกษา ๒๕๑๘

๔. นางสาวสุมาลี แจบเกาะ ศึกษาข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ใหญ่
ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา
๒๕๑๘

๕. นางสาวอรุณวรรณ เวชยะเวทิน ศึกษาข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์
ใหญ่ ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในภาคตะวันออก ปีการศึกษา ๒๕๑๘
เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นไปอย่างสมบูรณ์ตามที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
เป็นขั้นตอนดังนี้

๑. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
๒. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
๓. การรวบรวมข้อมูล
๔. การจัดกระทำกับข้อมูล

การสำรวจโรงเรียนในการรวบรวมข้อมูล

คณะเลขาธิการฯ ได้จัดทำร่างฐานข้อมูลเกี่ยวกับแนวทาง หลักการ และเนื้อหาจาก เอกสาร และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องการ จัดกิจกรรม และนักเรียน เครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยกำหนดขอบเขตของตัวแปรต่าง ๆ แล้วสร้างแบบสำรวจตามตัวแปร เหล่านั้น คือ

๑. แบบสำรวจสำหรับอาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ
๒. แบบสำรวจสำหรับครู และครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน
๓. แบบสำรวจสำหรับนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน

แบบสำรวจแต่ละแบบประกอบด้วยคำถาม ๒ ลักษณะคือ คำถามที่ถามถึงการพบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความถี่ของการรวบรวมข้อมูลและความถี่ในการจัดแบบสอบถาม ๔ แบบคือ

ตอนที่ ๑ แบบสำรวจที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล เช่น โรงเรียน เทศ อายุ เป็นต้น
 ตอนที่ ๒ แบบสำรวจที่เกี่ยวกับเจตนคติ ความสนใจ การมองเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ ๓ แบบสำรวจที่เกี่ยวกับวิธีดำเนินการและปัญหาของการจัดกิจกรรมนักเรียน เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ ๔ แบบสำรวจปลายเปิดสำหรับการแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะทั่วไปเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนให้ ๕ ข้อ

๒. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกกลุ่มประชากร สำหรับการเก็บครั้งนี้ ได้ใช้วิธีเลือกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่เปิดสอนเฉพาะระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ในกรุงเทพมหานคร โดยทำการสุ่มหา อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ -

๑. สำรวจการแบ่งเขตอำเภอในกรุงเทพมหานคร ตามรายงานกิจการ จังหวัดระนอง ๒๕๐๖ - ๒๕๐๗ จะได้เขตอำเภอชั้นปี ๖ เขตอำเภอชั้นปี ๖ และชั้นปี ๖

๒. สรุปรวว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนประจำจังหวัดละ ๑ แห่ง ทั้งสิ้น รวมทั้งหมด ๒๖ โรงเรียน

๓. สรุปรวว่าจำนวนนักเรียนและครูของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีนักเรียนทั้งสิ้น ๙๔,๒๒๙ คน และครูจำนวนทั้งสิ้น ๒,๙๒๔ คน (กองการศึกษาสถิติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจัดการเรียนการสอน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๔)

๔. สรุปรวว่าตัวอย่างในแต่ละเขตเป็นอัตราส่วน ๑/๓ จะใช้โรงเรียนจำนวน ๑๔ โรงเรียน คือ

โรงเรียนในเขตอำเภอหัวหินจำนวน	๔	โรงเรียน
โรงเรียนในเขตอำเภอชะอำจำนวน	๔	โรงเรียน
โรงเรียนในเขตอำเภอประจวบคีรีขันธ์จำนวน	๖	โรงเรียน

๕. กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

ผู้อำนวยการ หรืออาจารย์ใหญ่ จำนวน ๑๔ คน

ครู จำนวน ๑๙๖ คน

ครูที่ปรึกษา จำนวน ๑๒๐ คน

นักเรียน จำนวน ๒๓๐ คน

คณะกรรมการนักเรียน จำนวน ๑๖๕ คน

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทั้งสิ้น ๔๐๕ คน

๓. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้มีจดหมายติดอาลวงหน้าไปถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ที่ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างรวม ๑๔ โรงเรียน เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ และขอขยายของการศึกษาค้นคว้าพร้อมทั้งกำหนดวันและเวลาที่ผู้วิจัยจะไปถึงโรงเรียน เมื่อถึงกำหนดนัดหมายผู้วิจัยนำหนังสือราชการ ของทางมหาวิทยาลัยไปพร้อมกับแบบสำรวจ ซึ่งแจ้งให้อาจารย์ที่ให้ความช่วยเหลือในการแจกแบบสำรวจเข้าใจถึงวิธีการปฏิบัติ และแนบให้ทุกคนตอบอย่างอิสระตรงตามความจริงมากที่สุด และผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนตามวันที่ทางโรงเรียนกำหนดให้

นำแบบสำรวจที่จัดทำขึ้นมาทั้งหมดไปจัดกระทำข้อมูล และทำการเรียงลำดับ
เก็บรายละเอียดจนถึงขั้นจึงได้ตารางจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กระจายตามตารางที่

ตาราง ๑ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามเขตอำเภอ และ โรงเรียน

เขตอำเภอ	โรงเรียน	อาจารย์ใหญ่	ครู	ครูพี่เลี้ยง	นักเรียน	คณะกรรมการ นักเรียน	รวม	
							จำนวน	ร้อยละ
นครนายก	สตรีวิทยา	๑	๘	๓	๑๕	๕	๓๒	๑๖.๑๙
	วัดมกุฏกษัตริย์	๑	๑๐	๘	๑๔	๓	๔๑	๔๙.๖๑
	วัดราชบพิธ	๑	๑๐	๙	๑๐	๖	๓๖	๔๔.๑๐
ปทุมธานี	สายปัญญา	๑	๘	๔	๑๖	๘	๓๖	๔๔.๑๐
	วัดไทรนิคม	๑	๑๐	๕	๑๔	๓	๓๕	๔๐.๔๘
	วัดสุนทรวิธาราม	๑	๑๐	๘	๑๔	๖	๔๐	๔๘.๖๑
สุพรรณบุรี	โยธินบูรณะ	๑	๑๑	๘	๑๕	๘	๔๖	๑๐๐.๐๐
	วัดราชธานี	๑	๑๐	๘	๑๕	๕	๓๙	๔๖.๘๖
	ปทุมคงคา	๑	๑๐	๓	๑๔	๘	๔๑	๔๙.๖๑
ราชบุรี	วัดสุทธกษัตริย์	๑	๑๐	๓	๑๕	๓	๓๖	๔๕.๙๐
	วัดวัง	๑	๑๐	๘	๑๕	๘	๔๒	๑๐๐.๐๐
	วัดกะปิ	๑	๑๐	๘	๑๕	๘	๔๒	๑๐๐.๐๐
กาญจนบุรี	สตรีวัดระฆัง	๑	๑๐	๘	๑๕	๘	๔๒	๑๐๐.๐๐
	วัดชีโลบล	๑	๑๐	๖	๑๕	๓	๓๙	๔๖.๘๖
	วัดโพธิ์	๑	๑๐	๘	๑๕	๘	๔๒	๑๐๐.๐๐
สุราษฎร์ธานี	วัดบูรพาภิราม	๑	๑๐	๖	๑๕	๘	๔๐	๔๘.๖๑
	วัดบ่อน	๑	๑๐	๘	๑๕	๓	๓๙	๔๘.๑๐
	วัดหนองแขม	๑	๑๐	๘	๑๕	๘	๔๒	๑๐๐.๐๐
ทั้งสิ้น ๑๓	๑๘	๑๘	๑๓๖	๑๒๐	๒๓๓	๑๒๘	๓๐๘	๔๓.๓๘

ตามอายุ

เมศอาเภอน้ำโสม ได้เกณฑ์อาเภอสระแก้ว อาเภอลำปำปราม อาเภอสังคัง วง
อาเภอยานนาวา และอาเภอกุดชุม

เมศอาเภอน้ำโสม ได้เกณฑ์ อาเภอสระโฮนง อาเภอบางเขน และอาเภอบางกอก
อาเภอน้ำโสม ได้เกณฑ์ อาเภอบางกอกน้อย อาเภอบางกอกใหญ่ อาเภอภาชีเจริญ
อาเภอสังขี และอาเภอหนองแวง

ร. จะเขียนสมุดกวดกลางกลุ่ม กวดอย่างต่อไปในการปกครองดังนี้

๑. กรุณาดำเนิน ๑๓๖ คน เป็นชาย ๕๕ คน หญิง ๑๑๕ คน อายุรวมการท้าว
๕ ปี ๔๓ คน ๖ - ๑๐ ปี ๑๓ คน ๑๑ - ๑๕ ปี ๓๓ คน ๑๖ - ๒๐ ปี ๕๙ คน ๒๑ - ๒๕ ปี
๑๔ คน และ ๒๖ ปีขึ้นไป ๑๖ คน

๒. กรุณาดำเนินจำนวน ๑๒๐ คน เป็นชาย ๕๕ คน หญิง ๓๕ คน อายุรวมการท้าว
๕ ปี ๒๕ คน ๖ - ๑๐ ปี ๑๓ คน ๑๑ - ๑๕ ปี ๑๕ คน ๑๖ - ๒๐ ปี ๑๖ คน ๒๑-๒๕ ปี
๑๑ คน และ ๒๖ ปี ขึ้นไป ๒๕ คน

๓. กรุณาดำเนินรวมการท้าว ๑๐ ชั่วโมง ๑๒ คน ๑๐ - ๒๕ ชั่วโมง ๔๙ คน ๑๖-๒๐
ชั่วโมง ๑๔๕ คน ๒๐ ชั่วโมงขึ้นไป ๑๖ คน

๔. กรุณาดำเนินรวมการท้าว ๑๐ ชั่วโมง ๖ คน ๑๐ - ๑๕ ชั่วโมง ๒๔ คน ๑๖-๒๐
ชั่วโมง ๔๐ คน และ ๒๐ ชั่วโมงขึ้นไป ๑๐ คน

๕. กรุณาดำเนินการในการทำงานร่วมกับนักเรียน คือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
๔๑ คน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษานักเรียน ๔๐ คน กววมุขที่ปรึกษา ๕๕ คน และอื่น ๆ ๒๔ คน

๖. กรุณาดำเนินการในการทำงานร่วมกับนักเรียน คือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
๔๕ คน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษานักเรียน ๓๐ คน กววมุขที่ปรึกษา ๑๔ คน และอื่น ๆ ๑๕ คน

๗. นักเรียนจำนวน ๒๓๐ คน เป็นชาย ๑๓๕ คน หญิง ๙๕ คน กำลังเรียนชั้น
มศ.๑ ๕๖ คน มศ.๒ ๔๕ คน มศ.๓ ๕๒ คน มศ.๔ ๔๔ คน มศ.๕ ๖๓ คน นักเรียนเหล่านี้
ศึกษาอยู่ในโรงเรียน ๑ ปี ๕๖ คน ๒ ปี ๓๕ คน ๓ ปี ๔๙ คน ๔ ปี ๓๓ คน ๕ ปี ๔๑ คน

๔. คณะกรรมการเข้าเรียนจำนวน ๑๒ คน เรียนราย ๔๔ คน เป็นหญิง ๔๑ คน
 คำตั้งอีกคนนั้น บว.๑ ๓ คน บว.๒ ๔ คน บว.๓ ๒๐ คน มศ.๑ ๓๔ คน และ มศ.๒
 ๒๓ คน คณะกรรมการเหล่านี้เข้ามาอยู่ในโรงเรียน ๑ ปี ๑๒ คน ๒ ปี ๑๔ คน ๓ ปี ๒๓ คน
 ๔ ปี ๒๖ คน และ ๕ ปี ๔๔ คน

การจักราะกากับข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจักราะกากับข้อมูลตามลำดับดังนี้.-

๑. ได้เลือกเอาเฉพาะแบบสำรวจฉบับที่สมบูรณ์ไว้ ปราบว่าจากแบบสำรวจที่ส่ง
 ไป ๙๔๖ ฉบับ มีฉบับที่สมบูรณ์จำนวน ๓๐๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๔ ซึ่งนับว่าเป็นข้อมูล
 เป็นที่น่าพอใจพอสมควร

๒. แจกแจงภาพของอาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน

๓. คำนวณค่าคอมที่ได้อ้างอิงแล้วด้วยวิธีการทางสถิติ คือ หาค่าร้อยละ (Percentage)
 การายเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 แล้วแต่กรณี โดยใช้เครื่องคำนวณ (Calculator)

๔. นำเอาข้อมูลที่ได้คำนวณแล้วมาวิเคราะห์และแปลความหมาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การอยละ $\frac{\text{จำนวนจากสูตร}}{\text{ร้อยละของรายการใด}} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่รวมทั้งหมด}} \times 100$

๒. การายเฉลี่ยของคะแนน $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$ (Carrett, ๑๙๖๖ : ๕๓)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

๑. $\bar{y}$ ค่าเฉลี่ย

๒. $\sum y$ ผลรวมของค่าเฉลี่ย

๓. $\sum y^2$ ผลรวมของค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง

๓. การหาความแปรปรวน (variance) (Hargenson, ๑๙๕๖ : ๖๓)

$$s^2 = \frac{\sum y^2 - (\sum y)^2}{N(N-1)}$$

๑. s^2 ค่าความแปรปรวน

$\sum y$ ผลรวมของค่าเฉลี่ย

$\sum y^2$ ผลรวมของค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง

N จำนวนตัวอย่าง

บทที่ ๔

หลักการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เชื้อนี้ ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ ๑ และเพื่อ
ให้การแปลความหมายบางประการกับ จึงขอแสดงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\%$	แผนการร้อยละ
$\bar{x}$	แผนการเฉลี่ย
s	แผนการความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการเก็บมากกว่าครั้งนี้แบ่งออกเป็น ๕ แบบ ตามชนิดของ
ตัวแปรอิสระคือ

- ก. แบบสำรวจที่ชักับอาจารย์ใหญ่
 - ข. แบบสำรวจที่ชักับครู
 - ค. แบบสำรวจที่ชักับครูที่ปรึกษา
 - ง. แบบสำรวจที่ชักับนักเรียน
 - จ. แบบสำรวจที่ชักับคณะกรรมการนักเรียน
- ก. แบบสำรวจที่ชักับอาจารย์ใหญ่ แบ่งออกเป็น ๕ ตอน คือ
- ตอนที่ ๑ ว่าด้วยชนิดของกิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้นในโรงเรียน
- ตอนที่ ๒ ว่าด้วยเจตนาของอาจารย์ใหญ่ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนแบ่งออกเป็น ๒ ข้อย่อย คือ
- ก) ความคิดเห็นของอาจารย์ใหญ่เกี่ยวกับคุณค่าของการจัดกิจกรรมนักเรียน
 - ข) ความเข้าใจของอาจารย์ใหญ่เกี่ยวกับหลักการจัดกิจกรรมนักเรียน

- ตอนที่ ๓ ความร่วมมือและการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนทางอาจารย์ใหญ่
- ตอนที่ ๔ หมายเหตุผลการจัดกิจกรรมนักเรียนที่อาจารย์ใหญ่พบ
- ตอนที่ ๕ ความเห็นและข้อเสนอแนะของอาจารย์ใหญ่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียน

ตอนที่ ๑ ชนิดของกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนกับของอาจารย์ใหญ่

ตาราง ๒ แสดงชนิดของกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียน ๑๔ โรงเรียน

ชนิดของกิจกรรมที่จัดในโรงเรียน		จำนวนโรงเรียน	ร้อยละ
๑	สภานักเรียน	๑๖	๘๘.๘๘
๒	กิจกรรมทางวิชาการ	๑๔	๑๐๐.๐๐
๓	กิจกรรมการกีฬา	๑๔	๑๐๐.๐๐
๔	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ศีลธรรมและวัฒนธรรม	๑๖	๘๘.๘๘
๕	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและดนตรี	๑๕	๘๓.๓๓
๖	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปลูกและการพิมพ์	๑๐	๕๕.๕๖
๗	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมสงเคราะห์	๑๔	๑๐๐.๐๐
๘	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการอาชีพ	๕	๒๗.๗๘
๙	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคม	๑๕	๘๓.๓๓
๑๐	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสนใจเฉพาะอย่างและกิจกรรมอื่นๆ	๓	๑๖.๖๗

จากตาราง ๒ แสดงว่ากิจกรรมที่ทุกโรงเรียนจัดขึ้น ได้แก่กิจกรรมทางวิชาการ การกีฬา และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมสงเคราะห์ และเกือบทุกโรงเรียน (๘๘.๘๘ %) จัดกิจกรรมสภานักเรียน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ส่วนกิจกรรมที่โรงเรียนส่วนมากไม่มีการจัดมากนัก คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการอาชีพ

ตอนที่ ๒ เจตนคติของอาจารย์ใหญ่ที่มีต่อการจัดกิจกรรมรบนักเรียน

ตาราง ๓ แสดงการวางเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตนคติ
ที่อาจารย์ใหญ่มีต่อ ๑๖ ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมรบนักเรียน

ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมรบนักเรียน		$\bar{x}$	S
๑	ส่งเสริมความรู้ในหลักสูตร	๔.๑๑	๐.๗๖
๒	ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน	๔.๐๖	๐.๗๐
๓	ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย	๔.๐๖	๐.๗๓
๔	แก้ปัญหาคำวามประพฤติของนักเรียน	๓.๗๘	๑.๐๐
๕	ส่งเสริมการทำงานตามการปกครอง	๓.๙๔	๐.๘๐
๖	แก้ปัญหาคำวามใจเลวร้ายในหมู่คณะ	๔.๐๐	๐.๘๒
๗	ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ	๔.๐๐	๐.๖๙
๘	ช่วยสร้างประโยชน์ให้แก่ชุมชน	๓.๔๔	๐.๙๘
๙	ช่วยให้นักเรียนได้รู้ความถนัดและความสนใจของตนเอง	๔.๑๗	๐.๘๖
๑๐	จะสร้างและเสริมความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคม	๔.๑๗	๐.๗๑
๑๑	เป็นโอกาสให้นักเรียนนอกโรงเรียนได้รู้จักโรงเรียนดีขึ้น	๓.๘๙	๐.๘๓
๑๒	ให้ประโยชน์แก่บ้านการบริการแนะแนว	๓.๘๓	๐.๗๙

จากการวาง ๓ แสดงว่าโดยเฉลี่ยอาจารย์ใหญ่ส่วนมากเห็นพ้องกันว่ากิจกรรมรบนักเรียนมีประโยชน์ทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประโยชน์ในด้านการส่งเสริมความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมและช่วยให้นักเรียนได้รู้ความถนัดและความสนใจของตนเอง ที่มีประโยชน์รองลงมา คือ กิจกรรมช่วยส่งเสริมความรู้ในหลักสูตร ส่วนการสร้างประโยชน์แก่ชุมชนนั้นมีไม่มากนัก

ตาราง ๔ แสดงค่ารายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเข้าใจของ
อาจารย์ใหญ่เกี่ยวกับหลักการ จักติจรรยาบรรณนักเรียน ในโรงเรียน ๑๕ โรงเรียน

รายการ ที่เกี่ยวกับการ จักติจรรยาบรรณนักเรียน	$\bar{x}$	s
๑ ครูมีหน้าที่ควรรับผิดชอบต่อการ จักติจรรยาบรรณนักเรียน	๔.๑๑	๑.๓๒
๒ ควร จักถามความสนใจของนักเรียน	๔.๐๐	๐.๖๘
๓ ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจะได้รับมากที่สุด	๔.๕๖	๐.๖๖
๔ เป็นงานที่โรงเรียนจะต้องจัดไว้	๔.๑๘	๐.๖๗
๕ ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมด้วย	๓.๘๓	๐.๕๐
๖ นักเรียนควร เป็นผู้นำมากที่สุด	๔.๓๘	๐.๗๐
๗ ผู้บริหาร ควร เข้าใจวัตถุประสงค์ในการ จักติจรรยาบรรณอย่างถ่องแท้	๔.๖๗	๐.๕๘
๘ ครูที่ปรึกษาควร ได้รับการศึกษาอบรม เป็นพิเศษในด้านการ จักติจรรยาบรรณ	๔.๑๘	๐.๖๗

จากตาราง ๔ แสดงว่า โดยเฉลี่ยอาจารย์ใหญ่ส่วนมากเห็นว่า มีความจำเป็น
อย่างยิ่งที่ต้อง เข้าใจวัตถุประสงค์ในการ จักติจรรยาบรรณอย่างถ่องแท้ ที่เห็นจำเป็นรองลงมาคือการ
จักติจรรยาบรรณต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจะได้รับมากที่สุด ส่วนการที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วยนั้น
มีความจำเป็นพอสมควร

ตอนที่ ๓ ความจำเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของอาจารย์ใหญ่

ตาราง ๕ แสดงการแจกแจงหน้าที่ของบุคลากรนักเรียน ผู้ปฏิบัติงาน และ
การเข้าร่วมและความสนใจของอาจารย์ใหญ่ ๔ โรงเรียน

รายการการจัดและการดำเนินงาน เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน	คณะกรรมการ		คณะครู		คณะนักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑ คณะผู้ดำเนินการจัดกิจกรรม	๘	๕๐.๐๐	๓	๕.๕๖	๘	๔๔.๔๔
๒ ผู้กำหนดระเบียบข้อบังคับของชุมนุม หรือหน่วยกิจกรรม	โรงเรียน		คณะครูที่ปรึกษา		คณะกรรมการนักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๑	๕.๕๖	๓	๓๔.๔๔	๑๐	๕๕.๕๖
๓ การมีส่วนร่วมในการจัดเจ้าหน้าที่ เข้าบริหารงานกิจกรรมนักเรียน	ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๕	๒๗.๗๘	๑๒	๖๖.๖๗	๑	๕.๕๖
๔ ทางโรงเรียนได้แสดงผลงานของ กิจกรรมนักเรียนต่อบุคคลภายนอก	แสดงเป็นประจำ		แสดงบางโอกาส		ไม่เคยแสดงเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๑	๕.๕๖	๑๕	๘๓.๓๓	๒	๑๑.๑๑

รายการ การวัดและการ ทำเป็นงานเกี่ยวกับ กิจกรรม นักเรียน	จัดให้ใครเสมอ		จัดให้เป็น บางครั้ง		ไม่กอบมีเวลา ให้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๕. ความสม่ำเสมอ ในการ จัดเวลาพิเศษให้ สำหรับการ จัดกิจกรรม นักเรียน	๒	๑๐๐.๐๐	๑๕	๘๓.๓๓	๑	๕.๕๖

จากตาราง ๕ แสดงว่า

๑. จำนวน ๕ โรงเรียน ครูและนักเรียนที่เป็นคณะกรรมการ เป็นผู้ทำเนิงาน
การจัดกิจกรรมนักเรียน ส่วนอีก ๔ โรงเรียนคณะนักเรียนเป็นผู้ทำเนิงานการจัดกิจกรรม
นักเรียน

๒. โรงเรียนส่วนมาก (๑๐ โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๖) คณะกรรมการ
นักเรียนเป็นผู้กำหนดระเบียบข้อบังคับของชุมนุม ส่วนที่เหลือคณะครูที่ปรึกษา และโรงเรียน
เป็นผู้กำหนดระเบียบข้อบังคับของชุมนุม

๓. อาจารย์ใหญ่เกือบทุกโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเจ้าหน้าที่เข้าบริหารงาน
เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนเป็นบางครั้งเท่านั้น

๔. ทุกโรงเรียนได้แสดงผลงานของกิจกรรมนักเรียนต่อบุคคลภายนอกในบางโอกาส
และมีเพียงส่วนน้อยที่ไม่เคยแสดงผลงานเลย หรือแสดงเป็นประจำ

๕. เกือบทุกโรงเรียนจัดเวลาพิเศษให้สำหรับการจัดกิจกรรมเป็นครั้งคราวมีเพียง
๒ โรงเรียนเท่านั้นที่จัดเวลาพิเศษอย่างสม่ำเสมอ และเพียงโรงเรียนเดียวที่ทางโรงเรียนไม่
กอบมีเวลาให้สำหรับจัดกิจกรรมนักเรียน

ตาราง ๖ แสดงการแจกแจงความเข้าใจของอาจารย์ใหญ่ ๑๘ โรงเรียนก่อนหลักการ บางประการ
เกี่ยวกับการ วัจกจิกรรรมนั้ เรียบน

รายการความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการ จั กจิกรรรมนั้ เรียบน	โรงเรียน		คณะครู		คณะกรรมการ ทั้ง ครูและนั้ เรียบน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการ จักกจิกรรรม นั้ เรียบนส่วนใหญ	๑	๕.๕๖	๑	๕.๕๖	๑๖	๘๘.๘๘
๒ อาจารย์ใหญ่ แจ้งวักฤประสงค้ของการ กำเนินงานการ จักกจิกรรรมแต่ละครั้งให้ ครูและนั้ เรียบนทราบ	ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๘	๕๐.๐๐	๓	๓๘.๘๘	๒	๑๑.๑๑
๓ กระบวนการ การ จักกจิกรรรมสำคัญกว่าผลงานที่ไ้รับ	จริง		ไม่จริง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
	๑๒	๖๖.๖๗	๖	๓๓.๓๓		
๔ ความคิดเห็นว่าจะต้องทัชชนให้ครูในโรง เรียบนเห็นคุณค่า ของจิกจิกรรรม	จำเป็น		ไม่จำเป็น			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
	๑๖	๘๘.๘๘	๒	๑๑.๑๑		

จากตาราง ๒ แสดงว่า

๑. อาจารย์ใหญ่เกือบทุกโรงเรียนให้ครูและนักเรียนที่เป็นคณะกรรมการนิรโทษกรรม
ดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียน

๒. อาจารย์ใหญ่ครึ่งหนึ่ง แจงวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานการรณรงค์กิจกรรม
ทุกครั้งให้ครูและนักเรียนทราบ

๓. อาจารย์ใหญ่ ๑๒ คนจาก ๑๔ คน เห็นว่ากระบวนการการจัดกิจกรรมสำคัญ
กว่าผลงานที่ได้รับ

๔. อาจารย์ใหญ่ ๑๒ คนจาก ๑๔ คน เห็นว่าจำเป็นที่จะต้องชักชวนให้ครูใน
โรงเรียนเห็นคุณค่าของกิจกรรม

ตาราง ๘ แสดงการแจกแจงความสนใจ และมองเห็นความสำคัญของอาจารย์ใหญ่ ๑๔ โรงเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียน

รายการ	จัดให้สม่ำเสมอ		เฉพาะกิจกรร บางคราว		ไม่เคยจัดให้เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑ การจัดสรรเงินให้ไว้สำหรับการจัดกิจกรรมนักเรียน	๑	๕.๕๖	๑๔	๗๔.๗๔	๓	๑๖.๖๗
๒ การได้รายงานผลหลังจากการจัดกิจกรรมนักเรียน	ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๑๐	๕๕.๕๖	๗	๓๘.๘๙	๑	๕.๕๖
๓ คณะครูในโรงเรียนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนักเรียน	ทุกคนร่วมมือดี		แล้วแต่จะขอร้อง		ไม่ให้ความร่วมมือ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๘	๕๐.๐๐	๔	๔๔.๔๔	๑	๕.๕๖
๔ การติดตามผลงานและแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน	เป็นประจำสม่ำเสมอ		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๑๓	๗๗.๖๖	๔	๒๒.๒๒	๑	๕.๕๖

	ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๕ อาจารย์ใหญ่ มีส่วนร่วมในการดำเนินงานการจัดแต่ละครั้ง	๑๐	๙๙.๕๖	๓	๓๐.๐๐	๑	๕.๕๖
	บ่อยครั้ง		บางโอกาส		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖ การจัดทำแผนการดูแลครูที่ปรึกษาได้ไปเยี่ยมชมการจัดกิจกรรมของโรงเรียนอื่น	๒	๑๑.๑๑	๑๕	๘๓.๓๓	๑	๕.๕๖
	ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗ การนำเอาหน้าให้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมมาปัสวหา ร่วมในการพิจารณาความดีความชอบของครู	๑๐	๙๙.๕๖	๓	๓๐.๐๐	๑	๕.๕๖

จากตาราง ๘ แสดงว่า

๑. ๑๔ โรงเรียนได้จัดสรร เงินให้ใช้เพื่อจัดกิจกรรมให้นักเรียนเฉพาะบางกิจกรรมเท่านั้น

๒. ๑๐ โรงเรียนจาก ๑๔ โรงเรียน ได้รับรายงานผลหลังจากกิจกรรมให้นักเรียน ทุกครั้งมีอาจารย์ใหญ่อีก ๘ โรงเรียนที่ได้รับรายงานผลเพียงบางครั้งและมีอาจารย์ใหญ่เพียง โรงเรียนเดียวที่ไม่เคยได้รับรายงานผลหลังการจัดกิจกรรมนักเรียน

๓. โรงเรียน ๔ โรงเรียน คณะครูทุกคนให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรม นักเรียน ส่วนอาจารย์อีก ๔ คน เห็นว่าคณะครู ให้ความร่วมมือบางครั้งแล้วก็จะขออ้าง

๔. โรงเรียน ๓ โรงเรียน มีความลงานและแก้ไขปัญหามานการ จัดกิจกรรม นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ รองลงมามีการ ติดตามผลงานและแก้ไข ในการจัดกิจกรรม บางครั้ง และอาจารย์ใหญ่เพียงคนเดียวที่ไม่เคยติดตามผลงาน และแก้ไขปัญหามานการ จัดกิจกรรมนักเรียนเลย

๕. อาจารย์ใหญ่ส่วนมากจะเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง

๖. อาจารย์ใหญ่ส่วนมาก จัดให้คณะครูและครูที่ปรึกษาได้ไปเยี่ยมชมกิจกรรม นักเรียนเป็นบางโอกาส

๗. อาจารย์ใหญ่ส่วนมากได้นำเอาหน้าหรือบันทึกขอใบในการ จัดกิจกรรมนักเรียนทุกครั้ง รองลงมากระทำลึกลับและ เคียงกันเป็นบางครั้ง เท่านั้น

๗. การวิเคราะห์จากแบบสำรวจของครูและครูที่ปรึกษา ในหมวดนี้แบบสำรวจ
แบบออกเป็น ๕ ข้อ คือ

ตอนที่ ๑ ชุมชนทางกิจกรรมนักเรียนที่ครูและครูที่ปรึกษาเข้าร่วม

ตอนที่ ๒ เจตนาที่ของคณะครูและครูที่ปรึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน
แบบออกเป็น ๒ ข้อย่อยคือ

ก) ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของการจัดกิจกรรมนักเรียน

ข) ความเข้าใจหลักการของการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ ๓ การเข้าร่วมและความสนใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ ๔ สิ่งที่ครูและครูที่ปรึกษาคิดว่าใช่และไม่เป็นปัญหาในการจัดกิจกรรม
นักเรียน

เชิงเติม ความคิดเห็นทั่วไปและวิธีการดำเนินงานของครูที่ปรึกษาต่อการจัด
กิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ ๕ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูและครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการ
จัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียน

ตาราง ๔ แสดงการ แจกแจงชนิดของกิจกรรมที่นักเรียนที่จัดชั้นในโรงเรียนที่ครู ๑๗๖ คน เข้าร่วม

กิจกรรมในโรงเรียนที่ครูเข้าร่วม	จำนวนครู	ร้อยละ
สถานักเรียน	๓๑	๑๗.๖๑
กิจกรรมทางวิชาการ	๔๖	๒๖.๔๖
กิจกรรมการกีฬา	๓๔	๑๙.๓๒
การร่วมทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา	๓๑	๑๗.๖๑
กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและการดนตรี	๒๐	๑๑.๓๒
กิจกรรมการนำเสนองานให้เป็นประโยชน์	๔๖	๒๖.๔๖
ชุมนุมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	๑๔	๗.๘๙
กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคม	๒๔	๑๓.๖๔
กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสนใจเฉพาะอย่าง	๔	๒.๒๓
อื่น ๆ	๑๔	๗.๘๙

จากตาราง ๔ แสดงว่าครูจำนวน ๔๖ คน จาก ๑๗๖ คน เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ และรองลงมาเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคม ส่วนกิจกรรมที่ครูส่วนใหญ่เข้าร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ กิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และกิจกรรมอื่น ๆ

ตาราง ๕ แสดงการแจกแจงฐานะของครูในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ใน
โรงเรียน ๑๔ โรงเรียน

ครูเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนฐานะ	จำนวน	ร้อยละ
ที่ปรึกษาการ จัดกิจกรรม	๗๑	๔๐.๓๔
คณะกรรมการ หรืออนุกรรมการ	๒๔	๑๓.๖๔
ในฐานะที่เป็นครูสอนวิชานั้น ๆ	๔๓	๔๖.๐๖
ในฐานะที่เป็นครูคนหนึ่งของโรงเรียน	๖๓	๓๕.๔๐
อื่น ๆ	๑๕	๘.๕๖

จากตาราง ๕ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ (๔๖.๐๖ %) เข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนในฐานะ
เป็นครูที่สอนวิชานั้น รองลงมา (๔๐.๓๔ %) เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะครูที่ปรึกษากิจกรรม และ
มีจำนวนครูไม่มากนักที่เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะอื่น ๆ เช่น หัวหน้าสาย หัวหน้าหมวด อาจารย์
ฝ่ายปกครอง คณะกรรมการ ฝ่ายบริหารสถานศึกษา ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ และผู้บังคับบัญชานักศึกษา
วิรทหาร เป็นต้น

ตอนที่ ๒ เจานคติของครูและครูที่ปรึกษาที่ต่อการ จัดกิจกรรมนักเรียน

ตาราง ๑๐ แสดงการ ายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและครูที่ปรึกษา ที่เกี่ยวกับประ โยชน์ของการ วดิกิจกรรมนักเรียน

รายการ ประ โยชน์ที่ ได้รับจากการ จัดกิจกรรมนักเรียน	ครู		ครู ปรึกษา	
	X	S	X	S
๑ ส่งเสริมความรู้ ความรู้วิชาการ	๓.๓๖	๐.๓๓	๓.๓๔	๐.๔๓
๒ สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน	๔.๔๖	๐.๓๔	๓.๔๔	๐.๓๔
๓ แนะนำให้รู้จักแนวทางการปกครองบริหาร - มอนประ ชาธิปไตย	๔.๖๖	๐.๓๖	๓.๓๔	๐.๔๑
๔ แก้ไขปัญหาการ ปกครองนักเรียนได้	๓.๔๔	๐.๔๐	๓.๔๖	๐.๓๑
๕ แก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน	๓.๓๔	๐.๔๑	๓.๓๔	๐.๔๕
๖ ช่วยให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	๓.๔๓	๐.๔๑	๓.๓๔	๐.๔๑
๗ ช่วยให้นักเรียนทราบความถนัด ความสนใจ ความสามารถของตน	๓.๓๔	๐.๔๔	๓.๔๒	๐.๔๔
๘ สร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาที่ดีในสังคม	๓.๔๖	๐.๓๓	๓.๔๓	๐.๔๓
๙ ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ	๓.๔๔	๐.๓๖	๔.๑๒	๐.๓๔
๑๐ เติบโต้วัดึกให้ประ โยชน์แก่ชุมชน	๓.๔๐	๐.๓๒	๓.๔๖	๐.๓๖
๑๑ เพิ่มโอกาสให้นักแสดงนอกหลักสูตร โรงเรียนดีขึ้น	๓.๓๐	๐.๓๓	๓.๖๒	๐.๔๑

ตาราง ๑๐ แสดงว่า โดยเฉลี่ย ครูและครูที่ปรึกษาสวนมากเห็นว่ากิจกรรมนักเรียนมีประโยชน์มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ครูและครูที่ปรึกษาสวนมากก็มีความคิดเห็นตรงกันว่า กิจกรรมช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ ส่วนประโยชน์อื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือกิจกรรมช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ช่วยให้นักเรียนทราบความถนัดความสนใจและความสามารถของตนเอง สร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาที่ดีในสังคม และ เติบโต้วัดึกให้ประ โยชน์แก่ชุมชน เป็นต้น

ตาราง ๑๑ แสดงการรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเข้าใจของครูและครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมที่ีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน	ครู		ครูที่ปรึกษา	
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s
๑ ครูควร เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน	๔.๔๔	๐.๕๔	๔.๕๓	๐.๕๓
๒ ครูควร มีความรู้และความสนใจ ในการจัดกิจกรรมนักเรียน	๔.๓๔	๐.๖๐	๔.๓๔	๐.๖๑
๓ ครูที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของชุมนุมควร ำกับการ เปิดอบรม	๔.๑๖	๐.๔๓	๔.๑๘	๐.๔๐
๔ ครูที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของชุมนุมควร ำการ ประสานการ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของชุมนุม	๔.๕๓	๐.๕๒	๔.๓๘	๐.๖๒
๕ ครูควร ำส่วนรวมนำการ วางโครงการ	๔.๑๐	๑.๖๓	๔.๐๒	๐.๖๓
๖ การ ำเนินงานและความรับผิดชอบส่วนใหญควร เป็นหน้าที่ของนักเรียน	๓.๔๔	๐.๔๓	๓.๓๖	๑.๐๐
๗ ความสำคัญของการ จัดกิจกรรมอยู่ที่การ สอนความ้องการ และความสนใจของ เด็ก	๔.๑๖	๐.๓๖	๔.๑๘	๐.๖๓
๘ โรงเรียนควร จัดทำปฏิทินของ แต่ละปีไว้ล่วงหน้า	๔.๓๐	๐.๓๖	๔.๒๑	๐.๖๕
๙ ควร เปิดโอกาสให้นักเรียนที่สนใจ ำเข้าร่วมจัดกิจกรรม แต่ละครั้ง	๔.๔๔	๐.๔๔	๔.๓๑	๐.๖๖
๑๐ ครูควร เป็นกันเองกับนักเรียน	๔.๓๓	๐.๖๓	๔.๔๓	๐.๕๔
๑๑ ครูควร ำให้ความช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนพบปัญหา	๔.๕๔	๐.๕๑	๔.๔๓	๐.๖๓
๑๒ ครูและนักเรียนควร ำร่วมกันประ ำชุมปรึกษาแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง	๔.๔๒	๐.๖๓	๔.๓๓	๐.๓๐
๑๓ แข่งเล็งวิธีค่า เป็นงานมากกว่าผลที่ ำรับ	๓.๔๖	๑.๑๐	๓.๔๑	๑.๐๓
๑๔ โรงเรียนควร จัดกิจกรรม โดยคำนึงถึง ประโยชน์ที่นักเรียน จะ ำรับ	๔.๒๓	๐.๖๕	๔.๒๔	๐.๖๖

	ครู		ครูที่ปรึกษา	
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s
๑๕ ครูทุกคนในโรงเรียนนับว่ามีความสำคัญเท่าเทียมกันต่อการจัดกิจกรรมรายวัน	๓.๕๓	๐.๕๔	๔.๐๔	๐.๔๑
๑๖ กิจกรรมรายวันควรสัมพันธ์กับการเรียนการสอน	๔.๒๔	๐.๙๕	๔.๑๔	๐.๙๓
๑๗ กิจกรรมรายวันควรสัมพันธ์กับการแนะแนว	๓.๔๑	๐.๔๔	๓.๕๗	๐.๒๔
๑๘ กิจกรรมรายวันควรสัมพันธ์กับการบริหาร	๓.๙๕	๐.๔๖	๓.๔๔	๐.๔๑
๑๙ ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรม	๔.๔๓	๐.๕๑	๔.๓๓	๐.๕๔
๒๐ ครูควรมีส่วนร่วมแนะแนวทางการจัดสัปดาห์เลือกชุมนุม	๓.๔๖	๐.๔๖	๓.๔๖	๐.๗๔

จากการร่าง ๑๑ แสดงว่าโดยเฉลี่ยครูเข้าใจการจัดกิจกรรมว่าสิ่งที่ครูควรปฏิบัติคือให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพบปัญหาในการจัดกิจกรรม ครูที่ปรึกษาคควรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมพอสมควร และครูเองควรเข้าใจวัตถุประสงค์และเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่สนใจ เรื่องดังกล่าวเหล่านี้ถือเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง สังกะจากค่าเฉลี่ยของแต่ละเรื่องอยู่ในระดับสูงถึงสูงสุด (๔.๔๔ - ๔.๕๔)

ส่วนครูที่ปรึกษามีความเข้าใจในเรื่องเดียวกันโดยครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดคือ ครูควรชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยในความคิดเห็นอยู่ในระดับ ๔.๕๓ แต่ความคิดเห็นรองลงมา (๔.๔๓) เห็นว่าครูควรเปิดกันเองกับนักเรียนและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพบปัญหา

ตอนที่ ๓ การเข้าร่วมและความสนใจในการจัดกิจกรรมนันทนันทนของครูและครูที่ปรึกษา
กิจกรรม แสดงไว้ในตาราง ๑๖

ตาราง ๑๖ แสดงการ แจกแจงความสนใจ และการมองเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม
นันทนันทนของครูและครูที่ปรึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนันทน

รายการ		ทุกครั้ง		บ่อยครั้ง		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑ ในความร่วมมือ	ครู	๕๒	๒๔.๕๕	๕๘	๓๒.๘๕	๕๙	๓๓.๕๒	๖	๓.๔๑	๑	๐.๕๗
	ครูที่ปรึกษา	๕๘	๔๔.๓๓	๓๔	๒๘.๓๔	๒๗	๒๒.๕๐	๑	๐.๘๓	-	-
๒ ในคำปรึกษาแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหาคำปรึกษาและการเข้าร่วมกิจกรรม	ครู	๔๔	๒๗.๒๗	๔๗	๒๖.๗๖	๖๑	๓๔.๖๖	๑๑	๖.๖๕	๙	๕.๑๑
	ครูที่ปรึกษา	๔๖	๓๕.๓๓	๓๘	๓๑.๖๗	๓๖	๒๖.๖๗	๒	๑.๖๗	๒	๑.๕๗
๓ การติดตามผลงานของกิจกรรมนันทนันทน	ครู	๖๗	๓๔.๐๙	๕๑	๒๕.๙๕	๔๙	๒๗.๔๔	๗	๓.๕๘	๒	๑.๑๔
	ครูที่ปรึกษา	๔๖	๓๕.๓๓	๔๔	๔๐.๐๐	๒๒	๑๘.๓๓	๔	๓.๓๓	-	-
รายการความสนใจและการมองเห็นความสำคัญ		มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๔ กิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจอันดีระหว่างครูกับนักเรียน	ครู	๒๗	๑๕.๓๔	๔๒	๔๖.๕๙	๖๑	๓๔.๖๖	๖	๓.๔๑	-	-
	ครูที่ปรึกษา	๒๔	๒๐.๐๐	๕๒	๔๔.๓๓	๓๘	๓๑.๖๗	๖	๕.๐๐	-	-

		มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคยเลย	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
การปีนโอกาส วิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน	ครู,	๑๐	๕.๖๘	๖๗	๓๕.๐๐	๗๔	๔๒.๐๐	๑๐	๕.๖๘	๓	๑.๗๐	๑๖	๖.๘๖
	ครู, ที่ปรึกษา	๑๐	๘.๐๓	๕๔	๔๔.๐๐	๔๖	๓๘.๓๕	๑๐	๘.๓๓	-	-	-	-

การศึกษาค้นคว้าและการและความสนใจของนักเรียนในการจัดกิจกรรมนักเรียน

	ศึกษา		ไม่ศึกษา	
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
ครู	๑๕๖	๔๔.๖๔	๒๐	๑๑.๓๖
ครูที่ปรึกษา	๑๐๔	๔๐.๐๐	๑๒	๑๐.๐๐

การทราบบการดำเนินงานและปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน

	ทราบ		ไม่ทราบ	
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
	๑๕๐	๔๕.๒๓	๒๖	๑๔.๗๗
	๑๐๖	๔๔.๓๓	๑๔	๑๑.๖๗

จากตาราง ๑๒ แสดงถึงความสนใจและการมองเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม
นักเรียนของครูและครูที่ปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ครูส่วนใหญ่ (๓๓.๕๒%) ให้ความสำคัญบ้างครั้งในการจัดกิจกรรม รองลงมา
(๓๖.๕๕%) ครูให้ความสำคัญน้อยครั้ง ส่วนที่เหลือน้อยที่สุด (๐.๕๓%) ครูไม่เคยให้ความสำคัญ
ร่วมในการจัดกิจกรรมเลย

ส่วนครูที่ปรึกษามาก (๔๔.๓๓%) ให้ความสำคัญทุกครั้งในการจัดกิจกรรม
รองลงมา (๒๔.๓๔%) ครูที่ปรึกษาให้ความสำคัญน้อยครั้ง และไม่มีครูที่ปรึกษาคนใดเลยที่ไม่
ให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมนักเรียน

๒. ครูส่วนใหญ่ (๓๔.๖๖%) ให้ความสำคัญบ้างครั้งแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหาการจัด
และการเข้าร่วมกิจกรรมรองลงมา (๒๙.๖๖%) ครูให้ความสำคัญทุกครั้งแก่นักเรียน ปีครูเพียง
ส่วนน้อย (๕.๑๑%) เท่านั้น ที่ไม่เคยให้ความสำคัญแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหาการจัดและกา
เข้าร่วม
กิจกรรมเลย

ครูที่ปรึกษามาก (๓๔.๓๓%) ให้ความสำคัญทุกครั้งแก่นักเรียนเมื่อมีปัญห
การจัดและการเข้าร่วมกิจกรรม รองลงมา (๓๐.๖๙%) ให้ความสำคัญในเรื่องเดียวกันน้อยครั้ง
ส่วนครูที่เหลือมักไม่ค่อยให้ความสำคัญใด ๆ

๓. ครูส่วนใหญ่ (๓๔.๐๙%) ติดตามผลงานการจัดกิจกรรมนักเรียนทุกครั้ง ร
องลงมา (๒๔.๔๔%) ติดตามผลงานบ่อยครั้ง และมีเพียงส่วนน้อยที่สุด (๐.๑๔%) ที่ครูไม่
ติดตามผลงานเลย

ครูที่ปรึกษามาก (๔๐%) ติดตามผลงานการจัดกิจกรรมบ่อยครั้ง รองลงมา
(๓๔.๓๔%) ติดตามผลงานทุกครั้ง แต่ไม่มีครูที่ปรึกษาคนใดเลยที่ไม่เคยติดตามผลงานการจัด
กิจกรรมนักเรียนเลย

๔. ครูและครูที่ปรึกษามาก (๔๖.๕๕% และ ๔๔.๓๓%) มีความคิดเห็นว่า
กิจกรรมมีส่วนสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียนระดับมาก รองลงมา (๓๔.๖๖%
และ ๓๐.๖๙%) กิจกรรมมีส่วนสร้างความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ไม่มีครูและครูที่ปรึกษา
คนใดที่ไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นที่ว่า กิจกรรมมีส่วนสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน

๕. ครูและครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่มีโอกาสนิเทศน์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนนอกห้องเรียน

๖. ครูและครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ (๘๘.๖๔ % และ ๘๐ %) ได้ศึกษาความต้องการและความสนใจของนักเรียนในการจัดกิจกรรมนักเรียน

๗. ครูและครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ (๘๕.๒๓ % และ ๘๘.๓๓ %) ทราบการดำเนินงานและปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ ๔ สิ่งที่ครูและครูที่ปรึกษาคิดว่าใช่และไม่เป็นปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน
แสดงตามตาราง ๑๓

ตาราง ๑๓ แสดงการแจกแจงประเภทปัญหาที่ครู และครูที่ปรึกษา พบและไม่พบในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ประเภทของปัญหาที่ครูและครูที่ปรึกษาพบและไม่พบในการจัดกิจกรรมนักเรียน		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑ การไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักเรียน	ครู ครูที่ปรึกษา	๙๔ ๔๔	๔๒.๐๕ ๓๖.๖๗	๑๐๖ ๙๖	๕๗.๙๔ ๖๓.๓๓
๒ ขบวนการเรียนของนักเรียนค่อยลง	ครู ครูที่ปรึกษา	๑๒๐ ๙๕	๕๕.๕๕ ๖๒.๕๐	๕๖ ๔๕	๓๑ ๓๗.๕๐
๓ การไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน	ครู ครูที่ปรึกษา	๙๕ ๕๐	๔๔.๓๒ ๔๑.๖๗	๙๔ ๗๐	๕๕.๖๘ ๕๘.๓๓
๔ กิจกรรมไม่ทำให้เกิดประโยชน์	ครู ครูที่ปรึกษา	๖๑ ๓๑	๓๔.๖๖ ๒๕.๘๓	๑๑๕ ๘๘	๖๕.๓๔ ๗๔.๑๗

จากตาราง ๑๓ แสดงว่า ครูและครูที่ปรึกษาเห็นพ้องต้องกันว่าปัญหาสำคัญคือ ผลการเรียนของนักเรียนค่อยลง บางอย่างก็อ้างถึงกับระหว่างสิ่งที่เห็นปัญหาและไม่เป็นปัญหา ได้แก่ การไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน และส่วนที่ไม่ถือว่าเป็นปัญหามากนัก คือ กิจกรรมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่อย่างใด

เติม

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและวิธีดำเนินงานของครูที่ปรึกษาในการ จัดกิจกรรมนักเรียน
แสดงไว้ในตาราง ๑๔

ตาราง ๑๔ แสดงการแจกแจงความรู้สึกและความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาจำนวน ๑๒๐ คน ที่
มีต่อกิจกรรมนักเรียน

รายการ		พอใจ		เฉย ๆ		ไม่พอใจ	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
๑	ความรู้สึกเมื่อได้ รับเลือกเป็นครูที่ปรึกษา กิจกรรมนักเรียน	๙๕	๗๙.๑๖	๓๔	๒๘.๓๓	๖	๕.๐๐
๒	เห็นว่าตนเองมีความ เหมาะสมกับหน้าที่ครูที่ปรึกษา กิจกรรมนักเรียน	เหมาะสม		ไม่แน่ใจ เอง		ไม่เหมาะสม	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
		๔๑	๓๔.๑๖	๖๖	๕๕.๐๐	๑๓	๑๐.๘๓
๓	การปฏิบัติงานด้าน กิจกรรมนักเรียนได้ รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร	สนับสนุนมาก		สนับสนุน บ้าง		สนับสนุน น้อยมาก	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
		๓๔	๒๘.๓๓	๔๕	๓๗.๕๐	๒๑	๑๗.๕๐
๔	เห็นว่ากิจกรรมที่จัด อยู่ในโรงเรียนส่งเสริม พัฒนาการของเด็ก ได้บ้างเพียงพอมัหรือไม่			เพียงพอ		ไม่เพียงพอ	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
		๔๕	๓๗.๕๐	๗๕	๖๒.๕๐		
๕	เห็นว่าการ เป็นที่ปรึกษา กิจกรรมนักเรียนได้ รับการพิจารณาความดีความ ชอบพิเศษหรือไม่			ได้		ไม่ได้	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
		๓๕	๒๙.๑๖	๔๕	๓๗.๕๐		

จากตาราง ๑๔ แสดงความรู้จักและความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาที่มีต่อการดำเนินงานการจัดกิจกรรมรณรงค์เรียน ในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ (๖๒.๕๐ %) มีความรู้สึกพอใจที่ได้รับเลือกเป็นครูที่ปรึกษา
กิจกรรมรณรงค์เรียน
๒. ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ (๕๕ %) ยังไม่แน่ใจตนเองว่าจะมีความเหมาะสมกับหน้าที่
ครูที่ปรึกษา
๓. ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ (๓๑.๖๗ %) กล่าวว่า ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมบางอย่างเท่านั้น รองลงมา (๓๑.๖๗ %) ผู้บริหารสนับสนุนมาก และมีเพียง
ส่วนน้อย (๔.๓๓ %) ที่กล่าวว่าผู้บริหารไม่ให้ความสนใจกิจกรรมเลย
๔. ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ (๓๗.๕๐ %) มีความคิดเห็นว่ากิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียน
ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กยังไม่เพียงพอ
๕. ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ (๗๐.๔๓ %) มีความคิดเห็นว่าตนไม่ได้รับการพิจารณาความ
ดีความรอบคอบพิเศษ

ตาราง ๑๕ แสดงการแจกแจงวิธีดำเนินงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการจัด
กิจกรรมนักเรียน

	อาจารย์ใหญ่ แต่งตั้ง		นักเรียน เสนอให้ ทางโรงเรียน แต่งตั้ง		สมัครเข้ารับ หน้าที่		อื่น ๆ	
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
๑ วิธีการที่ได้รับความเห็นชอบจาก กิจกรรม	๒๕	๒๓.๓๓	๓๑	๒๕.๘๓	๔๑	๓๔.๑๗	๒๐	๑๖.๖๖
๒ การ จัดอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมนักเรียนจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	ปีละครั้ง		แฉะละครั้ง		เดือนละครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
	๒๖	๒๑.๖๗	๔๔	๓๖.๖๗	๑๗	๑๔.๑๖	๓๓	๒๗.๕๐
๓ ครูที่ปรึกษาได้มีโอกาสเข้ารับการฝึก อบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน	เกือบทุกครั้ง		บางครั้ง		นานๆครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
	๔	๓.๕	๒๔	๒๐.๓๔	๓๗	๓๐.๘๓	๔๖	๓๘.๓๓
๔ ทางโรงเรียนทำปฏิทินกิจกรรมประจำปี					ทำ		ไม่ทำ	
					จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
					๕๕	๔๕.๘๓	๖๕	๕๔.๑๗

	อาจารย์ใหญ่		อาจารย์ที่ปรึกษา		คณะกรรมการนักเรียน		อื่น ๆ	
	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ
	จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน	
๙ มีอำนาจหน้าที่ในการวางนโยบายการจัดกิจกรรมนักเรียน	๑๔	๑๕.๐๐	๓๖	๓๐.๐๐	๔๓	๔๔.๑๗	๓๓	๑๐.๘๓
๖ ทางโรงเรียนได้เตรียมนักเรียนให้เข้าใจเรื่องการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยการประชาสัมพันธ์	เสมอ		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ
	จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน	
	๓๖	๒๖.๖๗	๕๕	๔๕.๘๓	๑๔	๑๕.๘๓	๑๔	๑๑.๖๗
๗ การเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับคณะกรรมการนักเรียนเมื่อมีการนัดประชุม	ทุกครั้ง		เกือบทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ
	จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน	
	๒๒	๑๘.๓๓	๓๖	๒๖.๖๗	๔๔	๔๐.๐๐	๑๔	๑๕.๐๐
๘ การเชิญวิทยากรภายนอกมาวางงานเมื่อมีการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง	เกือบทุกครั้ง		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ
	จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน	
	๔	๓.๓๓	๕๓	๔๔.๑๗	๒๘	๒๓.๓๓	๓๕	๒๘.๑๗

	จัดเสมอ		จัดบางครั้ง		จัดนานๆครั้ง		ไม่เคยจัดเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๙ การพานักเรียนไปเยี่ยมชมกิจกรรมของโรงเรียนอื่น	๔	๓.๓๓	๔๔	๓๖.๖๗	๖๔	๕๔.๑๗	๔๓	๓๕.๘๓
	เป็นประจำ		บางครั้ง		ไม่เคยเลย		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๐ ความสม่ำเสมอของการบันทึกผลงานและปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนในแต่ละครั้ง	๕๑	๔๒.๕๐	๖๐	๕๐.๐๐	๙๐	๗๕.๐๐	๓	๒.๕๐

จากตาราง ๑๕ แสดงถึงวิธีการดำเนินงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับกาจัดกิจกรรมนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. แสดงว่าครูที่ปรึกษาจำนวนมาก (๓๔.๑๗ %) สับคร้ ๆ รมันหน้าที่เป็นครูที่ปรึกษา กิจกรรมนักเรียน รองลงมา (๒๕.๘๓ %) นักเรียนเสนอให้ทางโรงเรียนแต่งตั้ง ส่วนที่เหลือนอกนั้นครูที่ปรึกษาได้เข้ามามีหน้าที่เนื่องจากอาจารย์ใหญ่แต่งตั้ง หรือด้วยวิธีอื่น ๆ

๒. แสดงว่าครูที่ปรึกษาจำนวนมาก (๓๖.๖๗ %) จัดอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียนเสมอครั้ง รองลงมา (๒๕.๕๐ %) ไม่เคยจัดการอบรมเลย และครูที่ปรึกษาจำนวนน้อยที่สุดที่จัดการอบรมคือบางครั้ง

๓. แสดงว่าครูที่ปรึกษาจำนวนมาก (๓๕.๘๓ %) ไม่เคยมีโอกาเข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนเลย รองลงมา (๓๐.๘๓ %) ได้รับทราบหมายจากนี้บ้าง ๆ ครั้ง และครูที่ปรึกษาจำนวนน้อยที่สุด (๙.๕ %) ที่มีโอกาสเข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเกือบทุกครั้ง

๔. โรงเรียนส่วนมาก (๕๔.๑๗ %) ไม่ได้ทำปฏิทินกิจกรรมประจำปี

๕. ในการวางแผนนโยบายการจัดกิจกรรมนักเรียนส่วนใหญ่ (๔๔.๑๗ %) เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนักเรียน รองลงมา (๓๐.๕) เป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ที่เหลือครูที่ปรึกษากล่าวว่า เป็นหน้าที่ของอาจารย์ใหญ่ และบุคคลอื่น ๆ

๖. โรงเรียนส่วนมาก (๔๔.๔๓ %) จัดการประชุมสัปดาห์เพียงบางครั้งเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน รองลงมา (๒๖.๖๗ %) ได้จัดประชุมสัปดาห์ สัปดาห์ละมามีครูที่ปรึกษาไม่มากนัก กล่าวว่า โรงเรียนไม่เคยจัดประชุมสัปดาห์เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนเลย

๗. ครูที่ปรึกษาจำนวนมาก (๔๐.๕) ที่เข้าร่วมประชุมปรึกษากับคณะกรรมการนักเรียนเพียงบางครั้ง รองลงมา (๒๖.๖๗ %) เข้าร่วมประชุมเกือบทุกครั้ง และมีครูที่ปรึกษาบางคนที่ไม่เคยเข้าร่วมประชุมปรึกษากับคณะกรรมการนักเรียนเลย

๘. ครูที่ปรึกษาจำนวนมาก (๔๔.๑๗ %) กล่าวว่าทางโรงเรียนได้เชิญวิทยากรภายนอกมาร่วมงานการจัดกิจกรรมเพียงบางครั้ง รองลงมา (๒๓.๓๓ %) นาน ๆ ครั้งจึงจะได้เชิญวิทยากรภายนอกมาร่วมกิจกรรม ครูที่ปรึกษาที่เหลือกล่าวว่าโรงเรียนเชิญวิทยากรมาร่วมกิจกรรมทุกครั้ง

๙. ครูที่ปรึกษาจำนวนมาก (๓๖.๖๗ %) มีโอกาสพานักเรียนไปเยี่ยมชมกิจกรรมของโรงเรียนอื่นเพียงบางครั้ง รองลงมา (๓๕.๔๓ %) ไม่เคยพานักเรียนไปเยี่ยมชมกิจกรรมโรงเรียนอื่นเลย และมีครูที่ปรึกษาเพียงส่วนน้อย (๓.๓๓ %) ที่พานักเรียนไปเยี่ยมชมกิจกรรมที่โรงเรียนอื่นจัดเป็นประจำ

๑๐. ครูที่ปรึกษาจำนวนมาก (๕๔.๓๓ %) ไม่เคยบันทึกผลงานและปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนในแต่ละครั้ง รองลงมา (๒๖.๕๐ %) ครูที่พิชชาบันทึกผลงานและปัญหาเป็นประจำ นอกจากนั้นมีการบันทึกบางครั้งและอื่น ๆ

ตาราง ๑๖ แสดงการแจกแจงปัญหาที่ครูที่ปรึกษาจำนวน ๑๒๔ คน พบในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ปัญหาที่ครูที่ปรึกษาพบในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ร้อยละ

๑. ไม่ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากฝ่ายบริหาร ของโรงเรียน	๑๗	๑๔.๕๑
๒. ไม่ได้รับความร่วมมือจากครูทั่วไป	๕๓	๔๒.๖๕
๓. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร	๑๔	๑๑.๒๗
๔. ขาดความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน	๖๐	๔๘.๓๙
๕. ท่านไม่มีเวลาเพียงพอ	๔๗	๓๗.๙๐
๖. มีปัญหาทางการเงิน	๓๗	๓๐.๖๓
๗. นักเรียนส่วนมากไม่เห็นความสำคัญ	๔๗	๓๘.๑๗
๘. ทางโรงเรียนไม่จัดเวลาให้จัดกิจกรรม	๓๐	๒๔.๐๐
๙. เป็นภาระจนเป็นผลเสียแก่การสอนในชั้นเรียน	๒๑	๑๗.๕๐
๑๐. อื่น ๆ	๑๓	๑๐.๕๖

ตาราง ๑๖ แสดงว่า ครูที่ปรึกษาพบปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน เรียงตามลำดับคือ ตนเองไม่มีเวลาเพียงพอ ไม่ได้รับความร่วมมือจากครู นักเรียนส่วนมากไม่เห็นความสำคัญปัญหาด้านการเงิน ทางโรงเรียนไม่จัดเวลาไว้สำหรับจัดกิจกรรม เป็นภาระจนเป็นผลเสียแก่การสอนปกติ ครูที่ปรึกษาไม่มีความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงาน ผู้ปกครองไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารไม่มากนัก และปัญหาอื่น ๆ

จากตาราง ๑๗ แสดงว่านักเรียนและคณะกรรมการ นักเรียนส่วนใหญ่ (๖๔.๘๘ ร้อยละ ๖๕% ตามลำดับ) เข้าร่วมกิจกรรม ทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับการเข้าร่วมของครูและครูพี่เลี้ยง กิจกรรมตามที่เสนอในตารางที่ ๑๓ แล้ว รวบรวมมา นักเรียนกับคณะกรรมการ นักเรียนเข้าร่วม กิจกรรมที่แตกต่างกันคือ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคม เช่น กิจกรรมโอบอุ้ม การ ศึกษาดูงาน ส่วนคณะกรรมการนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมสถานักเรียน อย่างไรก็ตามกิจกรรมที่ทั้งสองฝ่ายเข้าร่วมน้อย และน้อยที่สุด เป็นกิจกรรมเดียวกัน คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ เฉพาะอย่าง และกิจกรรมอื่น ๆ ได้แก่ กิจกรรมการเมือง สัมภาษณ์ศึกษากิจกรรมการจักสาน โรงเรียน อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การทำความสะอาดสถานที่ต่าง ๆ ในวันสำคัญ เป็นต้น

จากที่ทราบจากข้อมูลข้างต้นนี้พอสรุปได้ว่า นักเรียนและคณะกรรมการ นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมตามที่ระบุไว้ ไม่แตกต่างกันมากนัก นอกจากกิจกรรมบางประเภท เท่านั้นที่มีอันดับแตกต่างกันมาก เช่น กิจกรรมสถานักเรียนคณะกรรมการ นักเรียนนิยมเข้าร่วม เป็นอันดับที่ ๒ ส่วนนักเรียนเข้าร่วมเป็นอันดับที่ ๔ เป็นต้น

และในการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นนี้มีนักเรียนจำนวน ๕๔ คน คิดเป็น ร้อยละ ๖๔.๖๓ ๕ เข้าร่วมกิจกรรมในรูปอาสาสมัคร อีก ๔๕ คน ไม่ได้เป็นสมาชิกแต่สนใจและ เข้าร่วมกิจกรรมส่วนที่เหลืออีก ๖๕ คน เป็นกรรมการ ขุนแผน นอกจากนั้นเข้าร่วมกิจกรรมใน ฐานะประธานชุมนุมหรือหน่วยกิจกรรมต่าง ๆ

ตาราง ๑๘ แสดงการ แจกแจงวิธีการ เข้าร่วมกิจกรรม ของนัก เรียนและคณะกรรมการ นักเรียน
จำนวน ๓๔๕ คน

วิธีการ เข้าร่วมกิจกรรม นักเรียน		สมาชิก		มีความกตัญญู และสามารถ		ทางโรงเรียน บังคับ		ตามเงื่อนไข		อื่น ๆ				
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
๑	การแบ่งของการ เข้าร่วมกิจกรรม คักกล่าวขางกัน	นักเรียน	๒๔๒	๘๘.๖๓	๑๔	๓๐.๐๐	๑๔	๕.๑๘	๑๔	๖.๖๓	๒๖	๘.๖๓		
		คณะกรรมการ การ นักเรียน	๑๐๘	๘๓.๖๐	๔๖	๓๖.๘๐	๔	๓.๒๐	๔	๓.๒๐	๒๓	๑๘.๘๐		
๒		วิธีการที่นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรม หรือเป็นสมาชิก	นักเรียน	คณะกรรมการ การ นักเรียน	สมัคร		จับสลาก		ทางโรงเรียน กำหนดให้		อื่น ๆ			
					จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
					๒๒๑	๕๑.๘๕	๕	๑.๘๕	๒๖	๘.๖๓	๑๔	๖.๖๓		
			๘๘	๗๘.๘๐	๒	๑.๖๐	๘	๖.๘๐	๑๓	๑๓.๖๐				
๓		การกำหนด คุณสมบัติ ของสมาชิก แต่ละกิจกรรม	นักเรียน	คณะกรรมการ การ นักเรียน	เรียนดี	ความ ประพฤติดี		มีความสามารถ พิเศษ		จำกัดอายุ และชั้นเรียน		ไม่จำกัดลักษณะใด ๆ		
					จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
			๘	๒.๘๖	๓๔	๑๘.๐๓	๘	๑๐.๓๓	๘	๒.๕๘	๒๑๓	๘๐.๓๓		
			๑๐	๘.๐๐	๒๕	๒๒.๘๐	๒๑	๑๖.๘๐	๘	๕.๖๐	๘๒	๗๒.๖๐		

จากตาราง ๑๔ แสดงว่า

๑. นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนส่วนมาก (๘๘.๖๓ % และ ๘๗.๖๐ %) เข้าร่วมกิจกรรมเพราะตนมีความสนใจ รองลงมา (๓๐ % และ ๓๖.๘๐ %) เข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากตนมีความถนัดและความสามารถ เป็นนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนจำนวนไม่มากนักที่เข้าร่วมกิจกรรมเพราะทางโรงเรียนบังคับตามเพื่อน หรือด้วยสาเหตุอื่น ๆ

๒. นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนส่วนใหญ่ (๘๑.๘๕ % และ ๘๕.๔๐ % ตามลำดับ) สมัครเป็นสมาชิกของชุมนุม รองลงมา (๖.๖๗% และ ๑๓.๖๐ % ตามลำดับ) เข้าร่วมกิจกรรมด้วยวิธีอื่น ๆ ได้แก่ ประธานชุมนุมแต่งตั้ง เป็นตัวแทนชั้นเรียน เป็นต้น ส่วนที่เหลือออกนั้นนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมโดยวิธีจับสลาก หรือทางโรงเรียนกำหนดให้

๓. ชุมนุมกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนใหญ่ (๘๐.๓๗ % และ ๘๓.๖๐ % ตามลำดับ) ใ้มีการจำกัดคุณสมบัติ ๑ ๆ แก่สมาชิก รองลงมากำหนดคุณสมบัติคือมีความประพฤติดี นอกจากนั้นกำหนดคุณสมบัติอื่น ๆ

จากตาราง ๑๕ แสดงว่าโดยเฉลี่ยเจตนคติของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน
มีต่อคุณค่าของการจัดกิจกรรมนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน
มีความเห็นว่าคุณค่าที่สำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียนคือ กิจกรรมช่วยให้นักเรียนรู้จักทำงานรว
กับผู้อื่นได้ดี มีความผูกพันและรักโรงเรียนมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อ
มั่นในตนเอง ส่วนคุณค่าที่นักเรียนเห็นว่ามีไปบ้างก็คือ กิจกรรมช่วยแก้ปัญหาความประพฤติดของ
นักเรียน

ส่วนคณะกรรมการที่เจตนคติต่อคุณค่าของการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับเดียวกันกับนักเรียน
เว้นเฉพาะคุณค่าที่คณะกรรมการนักเรียนเห็นว่าไม่มากนัก ได้แก่ กิจกรรมช่วยให้นักเรียนดีขึ้น

ตาราง ๒๐ แสดงค่ารายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของหลักการจัดกิจกรรมนักเรียน
ตามความเข้าใจของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน

หลักการจัดกิจกรรมนักเรียน	นักเรียน		คณะกรรมการนักเรียน	
	$\bar{x}$	ϵ	$\bar{x}$	ϵ
๑. นักเรียนควรเข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน	๔.๔๗	๐.๖๓	๔.๕๘	๐.๖๒
๒. นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง	๔.๐๘	๐.๗๘	๔.๓๒	๐.๗๓
๓. นักเรียนควรเลือกสมัครเข้าเป็นสมาชิกของชุมนุมที่เห็นว่าตรงตามความถนัดและความสามารถของตนเอง	๔.๓๔	๐.๘๐	๔.๒๓	๐.๘๕
๔. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ปรับปรุงและจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง	๔.๑๕	๐.๗๒	๔.๒๘	๐.๗๑
๕. นักเรียนควรไ้สละกำลังกาย สติปัญญา ทรัพย์ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม	๔.๒๓	๐.๗๒	๔.๓๔	๐.๖๕
๖. ในการทำงานร่วมกัน นักเรียนควรยึดหลักประชาธิปไตย	๓.๘๓	๐.๘๗	๔.๑๒	๐.๘๕
๗. สมาชิกทุกคนในชุมนุมมีความสำคัญเท่าเทียมกันในการร่วมทำกิจกรรมและการแสดงความคิดเห็น	๔.๔๗	๐.๖๕	๔.๕๘	๐.๕๗
๘. หลังการจัดกิจกรรมทุกครั้งควรมีการประเมินผล	๔.๒๖	๐.๗๒	๔.๔๔	๐.๖๕
๙. ครูที่ปรึกษาชุมนุมเป็นบุคคลหนึ่งที่ช่วยให้กิจกรรมของชุมนุมประสบผลสำเร็จ	๔.๑๔	๐.๘๘	๔.๐๖	๐.๘๐

จากตาราง ๒๐ แสดงว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนมีความเข้าใจในหลักการการจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นอย่างดี เว้นแต่หลักการในเรื่องการทำงานร่วมกัน นักเรียนควรยึดหลักประชาธิปไตยเพียงเรื่องเดียวที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ๓.๘๓ และ ๔.๑๒ ตามลำดับ

ตอนที่ ๑๒ ความสนใจและการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน

ตาราง ๒๑ แสดงการแจกแจงความสนใจและการมองเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน

รายการความสนใจและการมองเห็นความสำคัญ		ทุกครั้ง		บ่อยครั้ง		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
๑. ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนักเรียน	นักเรียน	๕๕	๖๖.๖๗	๓๔	๔๑.๕๑	๑๒๖	๕๖.๖๗	๑๖	๕.๕๖	๙	๓.๓๓
	คณะกรรมการ	๕๒	๑๓.๖๐	๕๒	๕๑.๖๐	๒๙	๒๓.๒๐	๑	๐.๘๐	๑	๐.๘๐
๒. การมีส่วนร่วมในการลงกำลังกายกำลังสติปัญญา ทรัพย์, เชื้อประโยชน์ของส่วนรวม		มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่ได้กระทำเลย	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
	นักเรียน	๑๑	๔.๐๗	๔๔	๑๗.๓๘	๑๗๗	๖๕.๕๖	๓๐	๑๑.๑๑	๔	๑.๔๔
	กรรมการ	๑๑	๔.๔๐	๕๐	๒๐.๐๐	๖๑	๔๔.๔๐	๓	๒.๔๐	-	-
๓. การปฏิบัติตนและความรู้สึกเมื่อมีการนัดหมายให้เข้าร่วมประชุม		ยินดีและเข้าร่วมประชุมทุกครั้ง		ยินดีแต่ได้เข้าร่วมประชุมบางครั้ง		ไม่ค่อยได้เข้าร่วมประชุมเฉพาะเมื่อ		ไม่เคยสนใจร่วมประชุมเลย			
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
	นักเรียน	๑๒๙	๔๗.๗๖	๑๑๔	๔๓.๗๖	๑๔	๕.๕๖	๕	๑.๘๘	-	-
	กรรมการ	๙๕	๖๐.๐๐	๔๔	๒๕.๒๐	๖	๓.๘๐	-	-	-	-

		ถามหรือ แสดงความคิดเห็นทุก ครั้ง		บางครั้งจึง จะถามหรือ แสดงความคิดเห็น		นานๆครั้งจึง จะถามหรือ แสดงความคิดเห็นสักครั้ง		ไม่เคยถามหรือ แสดงความคิดเห็นเลย	
		จำ นวน	รอย ละ	จำ นวน	รอย ละ	จำ นวน	รอย ละ	จำ นวน	รอย ละ
๔. การ ปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาหรือ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการ จัดกิจกรรมรมนักเรียน	นักเรียน	๖๒	๖๖.๘๖	๑๕๒	๕๖.๓๐	๓๗	๑๓.๓๐	๑๔	๓.๐๔
	คณะกรรมการ	๕๔	๕๓.๖๐	๕๔	๕๖.๔๐	๑๒	๔.๖๐	๑	๐.๔๐
๕. เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ในการ เข้าร่วมกิจกรรมรมนักเรียน	นักเรียน คณะกรรมการ	ทราบหน้าที่ และความรับผิดชอบ		ทราบหน้าที่ และความรับผิดชอบ บ้างครั้ง		ไม่เคยทราบ หน้าที่ความ รับผิดชอบเลย			
		จำ นวน	รอย ละ	จำ นวน	รอย ละ	จำ นวน	รอย ละ	จำ นวน	รอย ละ
		๒๑๗	๔๐.๓๗	๔๔	๑๖.๓๐	๔	๓.๓๓		
		๑๐๔	๔๖.๔๐	๑๕	๑๒.๐๐	๒	๑.๖๐		

จากตาราง ๒๑ แสดงถึงความสนใจ และการมองเห็นความสำคัญของการ จัดกิจกรรม
นักเรียนของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนในหัวข้อต่อไปนี้

๑. นักเรียนส่วนมาก (๔๖.๖๘ %) ให้ความร่วมมือ บ้างบางครั้งในการ จัดกิจกรรม
นักเรียน รองลงมา (๒๗.๔๑ %) ให้ความร่วมมือ บ้างครั้ง และมีเพียงส่วนน้อยที่สุด (๓.๓๓ %)
ที่ไม่เคยให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมนักเรียนเลย

คณะกรรมการ ส่วนมาก (๔๑.๖๐ %) ให้ความร่วมมือในเรื่องเกี่ยวกับบ่อยครั้ง รองลงมาให้ความร่วมมือทุกครั้ง และจำนวนน้อยที่สุด .๐๘ % ที่ไม่เคยให้ความร่วมมือเลย

๒. นักเรียนและคณะกรรมการ นักเรียนส่วนใหญ่ (๖๕.๕๖ % และ ๘๘.๘๐ %) มีส่วนร่วมในการ สละกำลังกาย กำลังสติปัญญา หรือเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม รวบรวมมาให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าวมาก

๓. นักเรียนและคณะกรรมการ นักเรียน ส่วนมากยินดีเมื่อได้ขึ้นดำรงตำแหน่งและจะเข้าร่วมประชุมทุกครั้ง รองลงมายินดีที่ได้เข้าร่วมประชุมบางครั้ง มีนักเรียนจำนวนน้อยที่ไม่เคยสนใจเข้าร่วมประชุมเลย ในกรณีเกี่ยวกับนี้แบบรากฏคณะกรรมการนักเรียน

๔. นักเรียนและคณะกรรมการ นักเรียน ส่วนมากจะลาบหรือแสดงความกตัญญูบ้าง บางครั้ง เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน และมีเพียงส่วนน้อยที่สุดที่ไม่เคยถามหรือแสดงความกตัญญูเลย

๕. นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน ส่วนมากทราบหน้าที่และความรับผิดชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

ตาราง ๒๒ แสดงการแจกแจงความเข้าใจ ของนักเรียนและคณะกรรมการ นักเรียนที่มีต่อการ จัด
กิจกรรมนักเรียน

รายการ		เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		เฉย ๆ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
ความเข้าใจในวาทะ การ จัดกิจกรรมทุก ครั้ง การ มีการ ประ เมินผล	นักเรียน	๑๑๑	๘๑.๑๑	๑๓๕	๑๐.๐๐	๑๖	๕.๕๓	๕	๑.๘๕	๓	๑.๑๓
	คณะกรรมการ	๓๔	๕๘.๖๖	๔๔	๓๕.๒๐	๔	๔.๐๐	๒	๑.๖๐	-	-

ตาราง ๒๒ แสดงว่านักเรียนครึ่งหนึ่ง เห็นด้วยกับการประเมินผลกิจกรรมหลังจาก
จัดกิจกรรมทุกครั้ง และนักเรียนอีก ๔๑.๑๑ % เห็นด้วยอย่างยิ่งในหลักการ อันเดียวกันนี้ ส่วน
นักเรียนบางคนรู้สึกเฉย ๆ ไม่เห็นด้วยกับการจัดการ ประเมินผลหลังจากได้จัดกิจกรรมแต่ละครั้ง
ส่วนคณะกรรมการ นักเรียนกว่าครึ่งเห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะต้องมี การ ประเมินผลกิจกรรม
ที่จัดขึ้นทุกครั้ง ส่วนที่เหลือมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป แต่ไม่มีคณะกรรมการ นักเรียนคนใด
คัดค้านการ ประเมินผลกิจกรรมเลย

ตาราง ๒๓ แสดงการแจกแจง . ความสนใจของครูและสมาชิกโดยอาศัย เจตนคติของ
นักเรียนและคณะกรรมการ

รายการความสนใจ	ผู้แสดง ความสนใจ	สมาชิกทุกคน		สมาชิกบางคน		สมาชิกไม่ เข้าร่วมเลย	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
๑. ความเห็นที่ว่าสมาชิกจำนวนมากน้อยเท่าใด ที่มีส่วนร่วมในการ จักกกิจกรรม	นักเรียน	๒๐๐	๗๕.๐๗	๖๕	๒๕.๐๗	๕	๑.๘๘
	คณะกรรมการ	๔๔	๗๐.๕๐	๓๗	๕๘.๖๐	-	-
๒. ความเอาใจใส่ดูแลให้ความช่วยเหลือใน การ จักกกิจกรรมของครูที่ปรึกษา	นักเรียน	ตลอดเวลา		บางครั้ง		ไม่เคยช่วยเหลือ	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
		๑๒๐	๔๔.๔๔	๑๔๑	๕๒.๒๒	๔	๑.๓๔
		๔๒	๓๓.๖๐	๗๔	๖๓.๒๐	๔	๓.๐๐
๓. การแก้ปัญหาของตนเองเมื่อมีปัญหในการทำงานหรือ เข้าร่วมกิจกรรม	นักเรียน	ทราบดีกว่าควร		ไม่ทราบว่าการ			
		จะปรึกษาใคร		จะปรึกษาใคร			
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ		
		๒๒๒	๔๒.๒๒	๔๔	๑๗.๗๘		
	คณะกรรมการ						
		๑๘	๔๖.๕๐	๑๗	๑๗.๖๐		

จากตาราง ๔ แสดงความถี่เห็นของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนเกี่ยวกับ
การเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้.-

๑. แสดงว่านักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนส่วนมาก มีความเห็นว่าสมาชิกทุกคน
มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักเรียน

๒. แสดงว่านักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่า ครูที่ปรึกษา
เอาใจใส่และให้ความช่วยเหลือ เป็นบางครั้งในการจัดกิจกรรมนักเรียน

๓. แสดงว่านักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนส่วนมาก ทราบว่าตนควรจะไป
ปรึกษาใคร เมื่อมีปัญหาในการทำงาน หรือ เข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

ตาราง ๒๔ แสดงการแจกแจงความรู้สึกของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของ ๑๘ โรงเรียน

รายการ	ผู้แสดง ความรู้สึก	พอใจมาก		พอใจ		เฉย ๆ		ไม่ค่อยพอใจ		ไม่พอใจเลย	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
๑. ความรู้สึกในการ เข้าร่วมกิจกรรม	นักเรียน	๕๖	๒๐.๗๔	๑๕๗	๕๘.๑๕	๕๒	๑๘.๖๖	๕	๑.๘๕	-	-
	กรรมการ	๕	๖๖.๔๐	๗๖	๖๐.๘๐	๑๔	๑๒.๐๐	๔	๓.๓๐	๒	๑.๖

พอใจมาก		พอใจ		เฉย ๆ		ไม่ค่อยพอใจ		ไม่พอใจเลย	
จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
		๔๗.๔	๖๒	๒๒.๘	๕	๑.๘๕	๓	๑.๑๑	
		๔๔.๒๐	๒๔	๓๒.๔	๒	๑.๖๐	-	-	

๓. ความรู้สึกในการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น		กระตือรือร้น และอยากเข้า กิจกรรมทุก ครั้ง		อยากเข้า รวมเป็น บางครั้ง		ไม่อยากเข้า รวมกิจกรรม เลย	
		จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
	นักเรียน	๗๖	๒๘.๑๕	๑๔๐	๔๐.๓๗	๔	๑.๔๔
	กรรมการ	๖๐	๔๔.๐๐	๖๒	๔๔.๖๐	๓	๒.๔๐

จากตาราง ๒๔ แสดงถึงความรู้สึกของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ในหัวข้อต่อไปนี้

๑. แสดงว่านักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนมากกว่าครึ่งรู้สึกพอใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมและบางคนรู้สึกพอใจมาก แต่บางคนก็รู้สึกเฉย ๆ ไม่ค่อยพอใจ หรือไม่พอใจเลยที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม

๒. แสดงว่านักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนมากกว่าครึ่ง รู้สึกพอใจในการเข้าเป็นสมาชิกของชุมนุม แต่มีจำนวนไม่น้อยที่รู้สึกเฉย ๆ กับรู้สึกพอใจมาก และมีส่วนน้อยที่ไม่ค่อยพอใจนัก เป็นสมาชิกของชุมนุมหนึ่งชุมนุมใด

๓. แสดงว่านักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนจำนวนกว่าครึ่ง (๑๔๐ คน และ ๒๒ คนตามลำดับ) อยากเข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง แต่พบว่าคณะกรรมการนักเรียนมีความกระตือรือร้นและอยากเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง

ตอนที่ ๕ สิ่งที่ทำนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนคิดว่า เป็นปัญหาในการ จัดกิจกรรมนักเรียน
ตาราง ๒๕ แสดงการ แจกแจงปัญหาที่นักเรียนและคณะกรรมการ นักเรียนประสบกับการ เข้าร่วม
กิจกรรมนักเรียน ของ ๑๘ โรงเรียน

รายการ ปัญหาที่ประสบ

คณะกรรมการ
นักเรียนรวม
คะแนน

๑. ไม่กล้าแสดงออก	๑๐๖	๔.๒๖	๓๔	๓๐.๔๐
๒. ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ได้	๑๔	๖.๖๓	๑๑	๔.๔๐
๓. เป็นภาระมากเกินไปที่ต้องรับผิดชอบ	๕๕	๒๑.๔๔	๓๓	๒๕.๕๐
๔. ไม่มีเวลา	๑๔๔	๕๔.๔๓	๖๔	๕๖.๐๐
๕. มีปัญหาค่าเงิน	๘๓	๓๐.๓๔	๕๖	๔๖.๖๐
๖. ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม	๖๐	๒๓.๖๒	๒๒	๑๓.๖๐
๗. ไม่ได้รับความช่วยเหลือและแนะนำ	๖๖	๒๔.๔๔	๓๕	๒๕.๐๐
๘. ผลการเรียนไม่ค่อยดี จึงไม่กล้าเข้าร่วมกิจกรรม	๖๑	๒๒.๕๕	๒๔	๑๕.๒๐
๙. กิจกรรมไม่น่าสนใจและก่อให้เกิดประโยชน์	๕๑	๑๘.๘๕	๒๑	๑๖.๔๐
๑๐. ขาดการ ประสานสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ กับสมาชิกทำให้ไม่ ทราบความเคลื่อนไหวของการจัดกิจกรรมนักเรียน	๑๕๔	๕๗.๐๔	๖๔	๕๘.๔๐
๑๑. อื่น ๆ	๕	๑.๘๕	๑๔	๑๔.๔๐

จากตาราง ๒๕ แสดงว่านักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหา
เดียวกันหรือคล้ายคลึงกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่สำคัญคือ ขาดการ ประสานสัมพันธ์
คณะกรรมการ กับสมาชิก และปัญหารองลงมาคือไม่มีเวลา

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับวิธีดำเนินงานการจัดกิจกรรมรณรงค์เรียนของคณะกรรมการรณรงค์เรียน

ตาราง ๒๖ แสดงการแจกแจงวิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการรณรงค์เรียนในการจัดกิจกรรมรณรงค์เรียนของ ๘ โรงเรียน

วิธีดำเนินงาน	อาจารย์ใหญ่และครูและทางโรงเรียนแต่งตั้ง		แสดงให้แก่นักเรียนเป็นนุ้เลือกตั้ง		สมัครแล้วครูเป็นนุ้เลือกตั้ง		สมัครไว้ว่าโดยไม่มีการเลือกตั้ง		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. คณะกรรมการ ของชุมนุมใด มาโดยวิธีใด	๔	๓.๒๐	๓๔	๒๓.๒๐	๘	๓.๒๐	๑๓	๑๓.๒๐	๒๑	๑๖.๘๐
๒. การดำเนินงานการจัดชุมนุมส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของใคร	อาจารย์ใหญ่		ครูที่ปรึกษา		ครู, อาจารย์ทั่วไป		คณะกรรมการ		นักเรียนทุกคน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๓	๔.๒๐	๓๑	๒๔.๘๐	๓	๔.๒๐	๖๔	๕๕.๒๐	๑๑	๘.๘๐
๓. การดำเนินงานการจัดกิจกรรมจะเกิดขึ้นเมื่อไร	รับคำสั่งจากอาจารย์ใหญ่		อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ		ประชุมคณะกรรมการและครูที่ปรึกษา		ประชุมสมาชิกทั้งหมด		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๑๐	๘.๐๐	๒	๑.๖๐	๘๓	๖๖.๔๐	๒๔	๒๒.๔๐	๒	๑.๖๐

		ทุกครั้งที่มีการ จัดกิจกรรม นักเรียน		เดือนละครั้ง		ปีละครั้ง		ไม่แน่นอน		อื่น ๆ		
		จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	
๔. มีการประชุมปรึกษาหารือ เป็นประจำ		๕๗	๘๕.๖๐	๑๓	๑๐.๔๐	-	-	๔๑	๓๖.๘๐	๑๔	๑๑.๖๐	
๕. เงินที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมนักเรียนได้มาจากไหน (ตอบได้หลายข้อ)		รับได้จาก สมาชิกและ ครู		การรรม นิยมจาก สมาชิก		หารายได้ จากการจัด งาน		งบประมาณ จากทาง โรงเรียน		อื่น ๆ		
		จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	
		๑๖	๑๒.๘๐	๕๘	๔๖.๔๐	๘๕	๗๑.๒๐	๒๔	๒๕.๔๐	๑๓	๑๐.๔๐	
๖. จัดกิจกรรม ประจำปีและ เวลาใด	เวลาเรียน	หลังเลิก เรียน		วันใดวันหนึ่งของ สัปดาห์		วันหยุด		สัปดาห์เรียน		ไม่แน่นอน		
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
	๓๖	๒๕.๘๐	๓๔	๒๗.๒๐	๒๕	๒๐.๐๐	๒๓	๑๘.๔๐	๑๐	๘.๐๐	๖๓	๕๐.๔๐
๗. การรวมกิจกรรมทั้งปีนักเรียนจะต้องใช้ เงินประมาณคนละเท่าใด				๒๐ บาทขึ้นไป		๑๐-๒๐ บาท		๕ - ๑๐ บาท		ต่ำกว่า ๕ บาท		
				จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	
				๓๒	๒๕.๖๐	๑๕	๑๒.๐๐	๒๖	๒๐.๘๐	๕๒	๔๑.๖๐	

		ทุกครั้ง		บ่อยครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย		
		จำ นวน	รอบ ละ	จำ นวน	รอบ ละ	จำ นวน	รอบ ละ	จำ นวน	รอบ ละ	
๔. ใ้มีการ ประเมินผลหลังจากจัดกิจกรรม รว นัก เรียนแต่ละครั้งเพียงใด		๕๕	๓๖.๐๐	๑๓	๑๐.๕๐	๔๗	๓๗.๖๐	๒๐	๑๖.๐๐	
๕. ใ้วิธีการใดในการ ประเมิน ผล (ตอบได้หลายข้อ)	ประชุมคณะ กรรมการ	ออกแบบสอบ ถามสมาชิก		ฟังเสียงวิ พากษ์จาก สมาชิก		ประชุมสมาชิก ทั้งหมด		ไม่เคย ประ เมินเลย		
	จำ นวน	รอบ ละ	จำ นวน	รอบ ละ	จำ นวน	รอบ ละ	จำ นวน	รอบ ละ	จำ นวน	รอบ ละ
	๕๕	๔๗.๒๐	๒๕	๒๓.๒๐	๔๔	๓๔.๕๐	๒.๕๐	๑๕.๒๐	๑๖	๑๓.๔๐

จากตาราง ๒๖ แสดงวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการ นักเรียนในการจัดกิจกรรม
นักเรียน ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้คือ

๑. แสดงวาทะกรรมการ จำนวนกว่าครึ่งสมัครให้นักเรียนเป็นผู้เลือกทั้งขึ้นมา
รองลงมา (๑๖.๔๐ %) วิธีอื่น ๆ เช่นเป็นผู้ก่อตั้งชุมนุม อาจารย์เห็นความสามารถ จึงเสนอชื่อ
ให้เข้าทำงานของชุมนุม นอกจากนั้นทำงานด้วยความสมัครใจ หรือ อาจารย์ใหญ่ครูและทางโรง
เรียนแต่งตั้ง หรือสมัครแล้วครูเป็นผู้เลือกทั้ง อย่างใดอย่างหนึ่ง

๒. คณะกรรมการ นักเรียนจำนวนกว่าครึ่งหนึ่ง เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน
การจัดกิจกรรม รองลงมา (๒๔.๔๐ %) ครูที่ปรึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ นอกจากนั้นการดำเนินงาน
การจัดกิจกรรมอยู่ในการรับผิดชอบของ อาจารย์ใหญ่ ครู อาจารย์ทั่วไปและนักเรียนทุกคน

๓. การดำเนินงานจัดกิจกรรม การดำเนินงานการจัดกิจกรรม โดยมากจะจัดขึ้นก่อนเปิด
 ปีการศึกษา-ประชุมกรรมการและครูที่ปรึกษา และประชุมสมาชิกทั้งหมด ตามลำดับ แสดงว่าการค
 ำเนินงานการจัดกิจกรรมมักเริ่มอยู่ในระดับที่น่าพอใจ

๔. คณะกรรมการนักเรียนเกือบครึ่งหนึ่ง มีการประชุมทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรม
 ข้าง ร่องลงมา (๓๒.๔๐ %) มีการประชุมไม่แน่นอน และบางส่วนมีการประชุมสัปดาห์ละครั้ง
 เดือนละครั้ง หรือเรียกประชุมในกรณีพิเศษแล้วแต่ความเหมาะสม นับว่าคณะกรรมการนักเรียน
 มีการประชุมกันมากพอสมควร

๕. เงินรายได้ที่นำมาใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม ส่วนใหญ่ (๗๑.๒๐ % และ
 ๔๖.๔๐ % ตามลำดับ) ได้มีการจัดงานเพื่อหารายได้และได้จากค่าธรรมเนียมสมาชิก มีเพียง
 ส่วนน้อยที่ได้จากงบประมาณโรงเรียน การเก็บไรจากสมาชิกและครู และวิธีการหารายได้
 แบบอื่น ๆ

๖. วันเวลาในการจัดกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนกว่าครึ่งยังไม่มีกำหนด
 วันและเวลาแน่นอน ร่องลงมา (๒๔.๔๐ % และ ๒๗.๒๐ %) จัดกิจกรรมในเวลาเย็นและหลัง
 เลิกเรียน ตามลำดับส่วนที่เหลือ (๔๖.๔๐ %) จัดกิจกรรมวันหนึ่งในสัปดาห์ จัดในวันหยุดและ
 จักวันสัปดาห์เย็น หรือจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ

และเวลาในการจัดก็ไม่แน่นอนแล้วแต่กรณี ในบางโรงเรียนจัดในเวลาเย็น
 ๔.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. บางโรงเรียนจัดหลังเลิกเรียนเวลา ๑๕.๓๐ - ๑๗.๐๐ น. บางโรงเรียน
 จัดในวันสุดสัปดาห์คือวันศุกร์หลังเลิกเรียน ถ้าจัดในวันเสาร์ อาทิตย์ วันหยุดราชการและวัน
 สำคัญต่าง ๆ จะจัดกิจกรรมตั้งแต่เวลา ๔.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. เป็นต้น

๗. การร่วมกิจกรรมตลอดทั้งปีนักเรียนเกือบครึ่งหนึ่ง ต้องจ่ายเงินบำรุงกิจกรรม
 ในอัตราที่ต่ำกว่า ๕ บาท ส่วนที่เหลือ ๔๖.๔๐ % นักเรียนต้องจ่ายเงินบำรุงกิจกรรม ๒๐ บาท
 ขึ้นไป และ ๕ - ๑๐ บาท มีเพียงส่วนน้อย (๑๒ %) ที่ต้องจ่ายเงินบำรุงกิจกรรม ๑๐ - ๒๐
 บาท แสดงว่านักเรียนจ่ายเงินเพื่อกิจกรรมในระดับค่อนข้างต่ำ

๔. คณะกรรมการนักเรียนจำนวน ๖๒๕ คน ในจำนวนนี้ ๔๕ คน เห็นว่า หลังจากจัดกิจกรรมแล้วมีการประเมินผลทุกครั้ง อีก ๔๘ คน เห็นว่า มีการประเมินผลเพียงบางครั้ง และมีคณะกรรมการเพียงส่วนน้อยที่เห็นเป็นอย่างอื่น

๕. การประเมินผลกิจกรรมในข้อที่ ๔. นิยมใช้วิธีประชุมคณะกรรมการ ทั้งฝ่ายวิชาการฯ ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น หรือบางครั้งประชุมสมาชิกทั้งหมด แต่ยังมีบางกิจกรรมที่ไม่เคยมีการประเมินผลเลย

ตาราง ๒๗ แสดงการแจกแจงความคิดเห็นของคณะกรรมการนักเรียน ที่มีต่อการวินิจฉัยกรรม
นักเรียนของ ๑๘ โรงเรียน

รายการความคิดเห็น	น่าสนใจมาก		น่าสนใจแต่ ต้องปรับปรุง สักเล็กน้อย		มีส่วนที่น่าสนใจ บ้างแต่ยังไม่ เพียงพออีก มาก		ไม่น่าสนใจ เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดเห็นต่อการวินิจฉัยกรรมนักเรียน	๖	๔.๔๐	๔๕	๔๔.๐๐	๔๔	๔๖.๔๐	๖	๔.๔๐

จากตาราง ๒๗ แสดงว่าคณะกรรมการนักเรียนจำนวนเกือบครึ่งหนึ่ง มีความเห็น
ว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นน่าสนใจแต่ยังต้องปรับปรุงอีกมาก รองลงมา (๔๔ %) มีความคิดเห็นว่ากิจกรรม
น่าสนใจแต่ต้องปรับปรุงอีกเล็กน้อย

ตาราง ๔๔ แสดงการแจกแจงรายได้ที่คณะกรรมการโรงเรียนและสมิการดำเนินงานการ
กิจกรรมนักเรียนของ ๑๔ โรงเรียน

รายการ ปัญหาที่นักเรียนประสบ

ร้อยละ

๑. ไม่ได้รับความร่วมมือจากทางโรงเรียน	๒๖	๑๐.๖๖
๒. ไม่ได้รับความร่วมมือจากสมาชิก	๒๘	๑๑.๑๑
๓. ไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ทั่วไป	๒๔	๙.๙๐
๔. ขาดการสนับสนุนด้านการเงิน	๒๗	๑๐.๘๓
๕. ทางโรงเรียนไม่จัดเวลาเฉพาะให้	๔๕	๑๗.๗๗
๖. อ่านาผลการทำงานขึ้นอยู่กับอาจารย์เป็นส่วนใหญ่	๓๒	๑๒.๖๖
๗. ไม่ได้รับความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์และสถานที่	๒๔	๙.๙๐
๘. งานกิจกรรมมีมากเกินไป จนไม่มีเวลาเป็นของตนเอง	๒๑	๘.๒๖
๙. คณะกรรมการขาดประสิทธิภาพ ขาดคำแนะนำจากครูที่ปรึกษา	๓๘	๑๕.๐๐
๑๐. ขาดการประสานงานที่ดี	๔๖	๑๘.๔๖
๑๑. อื่น ๆ	๑๐	๔.๐๐

จากตาราง ๔๔ แสดงว่าคณะกรรมการนักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาขาดการประสานงานที่ดี รองลงมาปัญหาไม่ได้รับความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์ และสถานที่ ขาดการสนับสนุนด้านการเงิน ไม่ได้รับความร่วมมือจากสมาชิก

การวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า อาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนส่วนใหญ่ของการไปโรงเรียนจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้นจากมีอยู่เดิม ได้แก่งิจกรรมดังต่อไปนี้

๑. กิจกรรมที่ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๒. จัดอภิปราย โต้วาท วิเคราะห์สภาพสังคมปัจจุบันทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา

๓. กิจกรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์ธรรมชาติ พัฒนาโรงเรียนและชุมชน ชวนหนังสือให้เด็กในแฉ่งเสื่อมโทรม และทำความสะอาดสถานที่ต่าง ๆ ในวันสำคัญ

๔. กิจกรรมบำรุงขวัญทหารและอาสาสมัครชายแดน การร้องเพลงปลุกใจ ใจ เคารพธงชาติ และสวดมนต์ก่อนเช้า

๕. เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจการของโรงเรียน เช่น การปรับปรุงการเรียนการสอน และการจัดบริการต่าง ๆ ในโรงเรียน เป็นต้น

๖. เชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนสนใจ เช่น ภัยหนาว วัณโรค การป้องกันและการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ และแนะแนวทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ เป็นต้น

๗. จัดตั้งคณะกรรมการควบคุมความประพฤติของนักเรียน

๘. จัดมหรสพสังสรรค์ เช่น วันเกิดโรงเรียน วันปฐมนิเทศ วันผูกครอง วันอำลา เป็นประจำทุกปี

๙. พักผ่อนร่วมกันทั้งโรงเรียนปีละครั้ง

แต่ก็มีอาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียน และคณะกรรมการนักเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่เห็นว่า กิจกรรมเท่าที่จัดอยู่ในโรงเรียนขณะนี้เพียงพอแล้ว แต่ควรเพิ่มผลงานและปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น

ปัญหาที่ผู้เกี่ยวข้องข้างบนการจัดกิจกรรมนักเรียน คือ

๑. ปัญหาเกี่ยวกับคณะครู

๑.๑ ครูและนักเรียนไม่มีเวลาเพียงพอ เนื่องจากการเปิดสอน ๒ มัธยม และ

การเรียนการสอนในระบบหน่วยกิต ครูและครูที่ปรึกษาที่มีชั่วโมงสอน ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนนักเรียนเต็มเกือบเท่าตัว ครูต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้น ครูบางคนมีงานพิเศษ เช่น งานด้านธุรการ คณะกรรมการ หักอาหารกลางวัน เป็นต้น

ส่วนนักเรียนที่การบ้านและรายงานมาก ต้องเตรียมตัวหัดสอบตลอดเวลา จนบางครั้งงานมากจนไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม

๑.๒ ครูมีความรู้และความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและวิธีดำเนินงานยังไม่พอ

๑.๓ ครูจำนวนไม่น้อยที่เห็นว่ากิจกรรมทำให้เสียเวลา และทำให้ผลการเรียนของนักเรียนค่อยลง

๑.๔ ครูมักให้ความสนใจเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ตนสอน หรือผู้จัดกิจกรรม เหล่านั้นเป็นนักเรียนในความดูแลของตนเท่านั้น

๑.๕ ครูแต่ละคนมีความสามารถ ความสนใจ และความรับผิดชอบในงานไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้ครูคณะเดิมที่มีประสบการณ์ ซึ่งทำให้ครูเหล่านั้นเกิดความเบื่อหน่าย และครูคนอื่น ๆ ถือว่าไม่ใช่หน้าที่ที่จะต้องมีส่วนรับผิดชอบด้วย

อย่างไรก็ดี โดยส่วนรวมแล้วได้รับความร่วมมือจากคณะครูที่พอสมควร โดยเฉพาะอาจารย์หัวหน้าสาย อาจารย์หัวหน้าหมวด และอาจารย์แนะแนว เป็นต้น

๒. ปัญหาในด้านงบประมาณ

๒.๑ โรงเรียนไม่อาจเก็บเงินบำรุงกิจกรรมได้ เพราะไม่ได้ระบุไว้ในเงินค่าบำรุงการศึกษา

๒.๒ ระเบียบการใช้จ่ายเงินบำรุงการศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนงานด้านกิจกรรมนักเรียน

แต่อย่างไรก็ตามโรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เงินค่าภาคปฏิบัติ ซึ่งเก็บจากนักเรียนคนละ ๑ บาทต่อปี มาจัดกิจกรรม นักเรียนมักจะหารายได้จากการจัดงาน เพื่อใช้เป็นทุนของการจัดกิจกรรม นอกจากนั้นได้รับการสนับสนุนจากบริษัท ห้างร้าน สมาคมศิษย์เก่า และเรี่ยไรจากครู นักเรียน และผู้ปกครอง

๓. ปัญหาเรื่องอุปกรณ์และสถานที่

๓.๑ จากอุปกรณ์ที่จำเป็นบางอย่าง หรือมีก็มีจำนวนไม่เพียงพอ อกับความต้องการ และบางอย่างมีก็เสื่อมคุณภาพ

๓.๒ โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีระบบปัญหาใหญ่ คือ สถานที่ไม่เพียงพอ เนื่องจากเปิดสอน ๒ shift นักเรียนมีจำนวนมาก อาคารสถานที่และสนามมีจำนวนจำกัด และส่วนมากต้องใช้เพื่อการเรียนการสอน

๓.๓ โรงเรียนบางแห่งตั้งอยู่ในเขตพุทธาวาสขยายไม่ได้ และบางแห่งแยกเป็น ๒ บริเวณ เป็นที่รกรุงรอนน้ำท่วมถึง ไม่สะดวกในการจัดกิจกรรมนักเรียนมากนัก

๔. ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากร

๔.๑ กิจกรรมบางอย่างขาดครูที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เฉพาะ กำน เพื่อทำหน้าที่ครูที่ปรึกษา

๔.๒ ครูที่ปรึกษายางคนขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ ปล่อยให้ให้นักเรียนจัดงานกันเอง ซึ่งอาจเกิดข้อบกพร่องได้ เพราะนักเรียนไม่มีประสบการณ์เพียงพอ

๔.๓ ครูที่ปรึกษาส่วนมากไม่มีโอกาสเข้ารับการฝึกอบรมงานด้านกิจกรรม นอกจากกิจกรรมอนุศาสนา และลูกเสือ เท่านั้น

๔.๔ คณะกรรมการชุมชนมีความรับผิดชอบต่องานของชุมชนไม่เพียงพอ

๔.๕ ครูที่ปรึกษาและคณะกรรมการบางคนไม่ให้อิสระในการทำงานแก่นักเรียน

๕. ทัศนะ

๕.๑ บางกิจกรรม นักเรียน ครู และผู้บริหารไม่ให้ความร่วมมือเต็มที่เท่าที่ควร

๕.๒ แม้มีโรงเรียนไม่น้อยที่มีบุคลากรครบถ้วน รวมทั้งจะให้คำแนะนำอันมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะบุคลากรในคณาวิชาการ ถ้านักเรียนมาขอคำปรึกษา

๕. ปัญหาเนื่องจากผู้ปกครอง

๕.๑ ผู้ปกครองส่วนมากยังไม่เข้าใจจุดมุ่งหมาย และประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมดีพอ

๕.๖ การประกวดอาชีพและภาวะเศรษฐกิจในเมือง กาง เบ็ญจ ปรกติว่า
การประกวดครองไม่มีเวลาว่างกิจกรรมที่จัดไว้มีขึ้นในโรงเรียนได้มากนัก

๕.๗ ผู้ปกครองส่วนมากที่ฐานะปานกลางค่อนข้างยากจน ถ้าจะจัดกิจกรรมที่
ใช้เงินมากก็เกรงว่าจะเกิดครวญผู้ปกครอง

๕.๘ ผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยที่อ้างงานด้านนี้เบี่ยงหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทาง
โรงเรียน

๕.๙ ผู้ปกครองบางคนไม่สนับสนุนให้นักเรียนร่วมกิจกรรมมาบอก เพราะเกรงว่า
จะทำให้ผลการเรียนลดลง

อย่างไรก็ตามผู้ปกครองจำนวนมากที่เห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรม และสนับสนุนให้
โรงเรียนจัดกิจกรรมขึ้นหลาย ๆ ประเภท เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งอยู่ในโรงเรียน
เคลื่อนกับกิจกรรมที่ตนสนใจ จะได้ไม่ประพฤติผิดและเกิดปัญหาร้ายรุ่น

๖. ปัญหาในเรื่องเวลา

เวลาเป็นอุปสรรคสำคัญอีกประการหนึ่งของการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องจากการเวกสอน ๒ ผลัด และการเรียนการสอนในระบบหน่วยกิต
เวลาส่วนใหญ่จึงใช้เป็นเวลาเรียนในชั้นเรียนปกติ

แต่ก็มีบางโรงเรียนที่ใช้เวลาเรียนบ้าง หลังเลิกเรียนบ้าง วันหยุดบ้าง หรือ
โอกาสพิเศษ เช่นวันเกิดโรงเรียน วันสำคัญ ๆ เป็นต้น เป็นวันจัดกิจกรรมนักเรียน

๗. ปัญหาอื่น ๆ

๗.๑ กิจกรรมบางอย่างก่อให้เกิดกรณีพิพาทระหว่างนักเรียนกับบุคคลภายนอก
การทะเลาะวิวาท มีการขว้างปาระเบิด ไม่ปลอดภัยแก่ผู้ร่วมงานอื่น ๆ

๗.๒ นักเรียนบางคนถือโอกาสนี้เรียน

๗.๓ นักเรียนบางคนลุ่มเอากิจการมึงหน้าเพื่อเผยแพร่ลัทธิการเมืองบางอย่าง
ทั้งนี้โดยได้รับอิทธิพลจากบุคคลภายนอก

๗.๔ กิจกรรมบางอย่างใช้เวลานานกว่าเรียน ทำให้การเดินทางกลับบ้านของนักเรียนไม่สะดวก

๗.๕ การประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง

๗.๖ การประเมินผลกิจกรรมยังมีไม่มากนัก

๗.๗ การกำหนดเวลาเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมยังไม่ดีพอ

๗.๘ นักเรียนบางคนเป็นสมาชิกชมรมชุมนุม เพราะโรงเรียนไม่มีการกำหนดหรือแนะนำเรื่องนี้แก่เด็กเรียน ดังนั้นจึงไม่สะดวกในการเข้าร่วมประชุมและรายงานงานของชุมนุมได้เต็มที่

๗.๙ แยกการแบ่งแยกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะแยกเรียนภาคเช้ากับภาคเรียนภาคบ่าย

๗.๑๐ ในปัจจุบันความผูกพันระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับโรงเรียนลดน้อยลง เนื่องจากภาวสังคมในเมืองหลวงเปลี่ยนแปลงไป และโอกาสที่ครูจะพบปะสังสรรค์กับนักเรียนก็มีไม่มากนัก

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของอาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน ดังต่อไปนี้

๑. อาจารย์ใหญ่มีความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะดังนี้

แนวโน้มของความต้องการและความจำเป็นด้านกิจกรรมนักเรียนจะเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความรู้ ความคิด และความสามารถของตนเอง สร้างประสบการณ์ในการทำงานแก่นักเรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง ครูคอยดูแลและแนะนำอย่างใกล้ชิด

อาจารย์ใหญ่ ๒ ใน ๔ คน มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ต่างกับคนอื่น คือ คนหนึ่งเห็นว่าการเปิดสอน ๖ ภาค ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมมากขึ้น เพราะมีเวลามากจะได้ใช้เวลาว่างเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมให้ดีขึ้น

ส่วนอาจารย์ใหญ่อีกคนหนึ่ง มีความเห็นว่าไม่มีความจำเป็นมากนักที่จะต้องจัดกิจกรรมในโรงเรียน เพราะโรงเรียนและสถานศึกษาต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครจัดกิจกรรมกันมากอยู่แล้ว นักเรียนคนใดสนใจกิจกรรมด้านใดก็สามารถไปชมได้ไม่ยากนัก

๒. ครูและครูพี่ประกีมามีบทบาทก่อกำเนิด และใช้ข้อเสนอนี้ ดังนี้

- ๒.๑ โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้เพียงพอ และตรงตามความสนใจ และความต้องการของนักเรียนส่วนใหญ่
- ๒.๒ กิจกรรมควรคำนึงการอ่านเมื่อทุกฝ่ายให้ระบุวิชาและโรงเรียนร่วมทำ
- ๒.๓ โรงเรียนควรให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อย ๑ ชม. เพื่อให้นักเรียนเองจะได้ทราบความสำคัญของกิจกรรม แล้วจึงลงมือทำและหาเหตุผลที่เป็นประโยชน์
- ๒.๔ โรงเรียนควรจัดทุนสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ งบประมาณระยะสั้น เพื่อสร้างความสนใจของชุมชน

๒.๕ กิจกรรมควรจัดสม่ำเสมอและมีการประกวดรางวัลของแต่ละชุมชน

๒.๖ กิจกรรมควรให้ประโยชน์ทั้งด้านความรู้และความบันเทิงแก่ผู้เรียน

๓. นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนมีความเห็นและใช้ข้อเสนอนี้ ดังนี้

๓.๑ ชุมชนควรวางระเบียบ และมีมาตรการเด็ดขาด เช่น สมาชิกในไปเข้าร่วมประชุม หรือไม่เข้าร่วมกิจกรรมเกิน ๓ ครั้ง ถือว่าหมดสภาพการเป็นสมาชิกของชุมชน ทั้งนี้เพื่อสมาชิกมีความความเคลื่อนไหวและมีส่วนร่วมกิจกรรมมากที่สุด

๓.๒ ควรวางรากฐานและส่งเสริมการจัดกิจกรรมในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

๓.๓ ควรจัดกิจกรรมในนาสวนใจ

๓.๔ โรงเรียนควรกำหนดเวลาเฉพาะเพื่อใช้จัดกิจกรรม ๑ - ๒ สัปดาห์ต่อครั้ง

๓.๕ ครูและผู้บริหารควรมีส่วนร่วมในกิจกรรม ให้คำแนะนำ ทิศทาง เสนอแนะ และให้กำลังใจแก่คณาจารย์ในโรงเรียนให้ปฏิบัติตามนโยบายและร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่

๓.๖ ครูและครูพี่ประกีมามีส่วนร่วมในการหาเงินออกของนักเรียน

๓.๗ ควรประสานงานกับระหว่างเด็กเล็กกับเด็กโต เด็กรอบข้างกับเด็กจนกว่า

๓.๘ กิจกรรมบางอย่างที่อาจจัดนอกเวลาเรียน หรือนอกโรงเรียน ควรให้หนังสือแจ้งให้ผู้ปกครองทราบทุกครั้ง และเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมบางอย่างที่จัดขึ้นโรงเรียน

๓.๙ ควรเพิ่มงานและการประชาสัมพันธ์

๓.๑๐ ควรมีการติดตามผลงานด้านกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสำรวจเจตนคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน
รัฐบาลในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน ตามหัวข้อต่อไปนี้

๑. เพื่อสำรวจเจตนคติ ความเข้าใจ ความสนใจ และการมองเห็นความสำคัญของ
การจัดกิจกรรมนักเรียน ของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล
ในกรุงเทพมหานคร

๒. เพื่อศึกษาวิธีดำเนินการ จัดกิจกรรมนักเรียนจากครูที่ปรึกษา และคณะกรรมการ
นักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

๓. เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนแต่ละแห่งในกรุงเทพ
มหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

๑. แบบสำรวจสำหรับอาจารย์ใหญ่มีคำถามจำนวน	๔๓	ข้อ
๒. แบบสำรวจสำหรับครูมีคำถามจำนวน	๕๕	ข้อ
๓. แบบสำรวจสำหรับครูที่ปรึกษามีคำถามจำนวน	๓๘	ข้อ
๔. แบบสำรวจสำหรับนักเรียนมีคำถามจำนวน	๔๘	ข้อ
๕. แบบสำรวจสำหรับคณะกรรมการนักเรียนมีคำถามจำนวน	๕๕	ข้อ

แบบสำรวจแต่ละฉบับมีคำถาม ๒ ลักษณะ คือ คำถามที่ต้องการทราบข้อเท็จจริงกับ
คำถามที่ต้องการทราบความรู้สึกและความคิดเห็น แบบสำรวจนี้มี ๕ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ต้องการทราบข้อมูลส่วนบุคคล เช่น โรงเรียน เพศ อายุ ชนิดของกิจกรรม
ที่เข้าร่วม เป็นต้น

ตอนที่ ๒ ต้องการทราบเจตนคติของอาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียน และ
คณะกรรมการนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน แยกออกเป็น ๒ ประการ ดังนี้

ก) ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่า

ข) ความเข้าใจในหลักการ

ตอนที่ ๓ การสำรวจความสนใจ และการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ ๔ เป็นการสำรวจวิธีดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ ๕ เป็นแบบปลายเปิด ให้ผู้ถูกสำรวจแสดงปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ความถี่เฉพาะขอเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีผู้อำนวยความสะดวก และอาจารย์ใหญ่ ๑๔ คน ครู ๒๔๖ คน ในจำนวนนี้เป็นครูที่ปรึกษากิจกรรม ๑๒๐ คน นักเรียน ๓๔๕ คน ในจำนวนนี้เป็นคณะกรรมการนักเรียน ๑๒๕ คน รวมเป็น ๓๐๕ คน ซึ่งอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา ๑๔ โรงเรียน ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานครเป็นกลุ่มตัวอย่าง

สถิติวิเคราะห์

การคำนวณข้อมูลเชิงสถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่ารายเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

โดยทั่วไปแล้วอาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียน และคณะกรรมการนักเรียนมีเจตนาที่ดีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน มีความเข้าใจว่ากิจกรรมนักเรียนมีประโยชน์ ทุกฝ่ายต่างยอมรับว่า กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง ส่งเสริมความรู้ในวิชาการตามหลักสูตรให้สมบูรณ์ขึ้น ทำให้ครูและนักเรียนเข้าใจซึ่งกันและกัน มีความผูกพันและรักโรงเรียนมากขึ้น รู้จักเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีในสังคม ทั้งฝึกฝนให้รู้จักทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ครูและนักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจในหลักการและวิธีดำเนินงานการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดี ผู้บริหารเข้าใจว่า กิจกรรมเป็นงานที่จะต้องจัดขึ้นในโรงเรียน โดยให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีครูเป็นที่ปรึกษาและคอยดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์สมตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

การดำเนินงานการจัดกิจกรรม คณะกรรมการทั้งครูและนักเรียนที่และรับผิดชอบ
การดำเนินงานการจัดกิจกรรม นักเรียนส่วนมากสมัครเข้าเป็นสมาชิกเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเอง
สนใจส่วนมากสมาชิกเป็นผู้เลือกคณะกรรมการและครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่สมัครใจเข้าทำหน้าตัวเอง กิจกรรม
ส่วนใหญ่ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายดีพอสมควร

ปัญหาที่อาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียน และคณะกรรมการนักเรียน พบเป็น
ปัญหาเรื่องเดียวกันดังนี้ คือ

๑. เวลาและสถานที่ เนื่องจากการเปิดสอน ๖ ผลัด และการเรียนการสอนในระบบ
หน่วยกิตเป็นกันทุกอู่ให้เกิดสิ่งเหล่านี้ เพราะเวลาและสถานที่ที่มีจำนวนจำกัดต้องใช้เพื่อการเรียน
การสอน ครูและครูที่ปรึกษามีส่วนการสอน ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้น
เกือบเท่าตัว ครูจึงต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ครูและครูที่ปรึกษาไม่
มีเวลาพอที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียน

การเรียนในระบบหน่วยกิต เนื้อหาวิชามากแต่เวลาจำกัด ดังนั้นนักเรียนจึงต้องเอา
ใจใส่การเรียนมากเป็นพิเศษ ทำการบ้าน รายงานและเตรียมตัวทดสอบตลอดเวลา จนบางครั้ง
งานมากจนไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

๒. การเงิน โรงเรียนอาจสนับสนุนด้านการเงินได้ไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะระเบียบ
การจ่ายเงินบำรุงการศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดสรรงบประมาณ เพื่อใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม
โดยทั่วไปแล้วโรงเรียนจะใช้เงินค่าภาคปฏิบัติซึ่งเก็บจากนักเรียนทุกคนคนละ ๑ บาทต่อปี มาใช้จ่าย
และส่งเสริมกิจกรรมบางอย่างเท่านั้น

๓. อุปกรณ์ อุปกรณ์ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ เช่น เครื่องกีฬา เครื่องมือ
โสตทัศนศึกษา หรือปีกลี้อมคุณภาพ

ปัญหาที่แตกต่างจากปัญหาเหล่านี้ที่อาจารย์ใหญ่พบ คือ

๑. ผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยที่ยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่นักเรียนจะได้
รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

๒. การประกอบอาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง
ค่อนข้างยากจน ดังนั้นอาจจะจัดกิจกรรมยากเกินไป เราจึงจัดกิจกรรมที่ต้องใช้จ่ายมากก็เกรงว่า
ผู้ปกครองจะเดือดร้อน

๓. ผู้ปกครองไม่มีเวลาพอที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและถ้อยงานค้านี้เป็นหน้าที่รับผิดชอบ
โดยตรงของทางโรงเรียน

แต่ก็ยังเป็นผู้ปกครองจำนวนมากที่สนับสนุนให้โรงเรียนจัดกิจกรรมขึ้นหลาย ๆ ประเภท
เพื่อให้เด็กเรียนใช้เวลาอยู่ในโรงเรียนให้มากจะไ้ไม่ประมาทผิด และเกิดปัญหาวัยรุ่น

ปัญหาที่แตกต่างกันออกไปให้ครู และครูที่ปรึกษาพบ คือ

๑. กิจกรรมบางอย่าง เช่น กีฬา การแสดงนิทรรศการแล้วเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอก
เข้ามาชมกิจกรรม ทำให้เกิดกรณีพิพาทขึ้น เช่นการทะเลาะวิวาท การขว้างปาระเบิด และ
บางครั้งถึงกับเสียชีวิต

๒. นักเรียนบางคนใช้ออกล่าสัตว์

๓. นักเรียนบางกลุ่มเอากิจกรรมบังหน้าเพื่อเผยแพร่ลัทธิการเมืองบางอย่าง ทั้งนี้
โดยได้รับอิทธิพลจากบุคคลภายนอก

ปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่พบคือ ขาดการประชาสัมพันธ์ ครูและครูที่ปรึกษาไม่ให้
อิสระในการทำงานของตน สมาชิกไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมมากนัก และ
การประเมินผลกิจกรรมยังไม่ทั่วถึง

อาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียน และคณะกรรมการนักเรียนส่วนมาก เข้าร่วม
กิจกรรมทางวิชาการ การกีฬา ศาสนา และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมสงเคราะห์ และทุกฝ่ายมีความ
เห็นตรงกันว่าโรงเรียนควรเพิ่มกิจกรรมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม กิจกรรมทางศาสนา
เพื่อยกระดับจิตใจของนักเรียน การพัฒนาโรงเรียน อนุรักษ์ธรรมชาติ ควรให้นักเรียนร้องเพลง
ปลุกใจหลังจากเคารพธงชาติและสวดมนต์ตอนเช้า การแข่งขันกีฬาและจัดนิทรรศการทางวิชาการ
ร่วมกับโรงเรียนอื่น ควรจัดกิจกรรมหันหน้าการเคลื่อนไหวครั้ง จัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์แลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นและสร้างทศวรรษความเข้าใจอันดีระหว่างครูกับนักเรียน จัดทัศนศึกษาร่วมกันทั้งโรงเรียนปีละครั้ง

อาจารย์ใหญ่ ครู และ นักเรียนที่เข้าร่วมขบวนการนี้ เห็นว่ากิจกรรมที่จัดทำขึ้น
 นี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะต่อการเปิดโอกาสให้โรงเรียนที่ขาดแคลน ได้มีโอกาสเข้า
 ถึงแนวทางการจัดการศึกษาที่เรื้อรังมีระบบที่ขาดอยู่บ้าง ทำให้ทุกฝ่ายได้เห็นว่ากิจกรรม
 นี้เป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเองและโรงเรียน ในเรื่องนี้ได้มีการจัดทำขึ้นเป็นโรงเรียนระดับ
 ศึกษามหา เพื่อสนองความต้องการของโรงเรียนและได้สร้างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาซึ่งกันที่เป็นการเปลี่ยนแปลง

ต่อไป

และเห็นว่ากิจกรรมนี้จะประสบผลสำเร็จได้ ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
 ในการ วัสดุค่าเงิน ค่าตอบแทนครู ครูผู้สอน การให้เงินรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
 การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การให้เงินช่วยเหลือโรงเรียนที่ขาดแคลน การให้เงินช่วยเหลือ
 การรวมของนักเรียน ๑ คนต่อ ๑ โรงเรียน การจัดการศึกษาที่เสียค่าใช้จ่ายสำหรับจัดการเรียนการสอน
 จะต้องส่งเสริมความรู้ ความรู้ และความรู้กันเอง โดยการจัดการเรียนการสอนให้มีความสนใจ ให้มีการ
 ระดมทุนและการศึกษาผลงานด้านกิจกรรมและร่วมมือกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำผลไปใช้ได้ ดังต่อไปนี้

๑. อาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียน และคณะกรรมการนักเรียนส่วนมากมีเจตคติ
 ที่ว่าการจัดการกิจกรรมนักเรียน

๑.๑ ผลของการวิจัยที่เห็นว่า อาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียน และคณะกรรมการ
 นักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการกิจกรรมนักเรียน ทุกฝ่ายมีความเข้าใจ สนใจ เห็นความสำคัญและ
 ความร่วมมือในการจัดการกิจกรรมที่สมควรนั้น อาจเป็นเพราะกิจกรรมนักเรียนมีประโยชน์จริง ๆ
 นักเรียนในยุคปัจจุบันนี้แล้ว กล่าวแสดงความคิด และผลความสามารถของตน นอกจากนั้นกิจกรรมนักเรียน
 ประโยชน์แก่ครู คำว่า ครูและนักเรียนเข้าใจซึ่งกันและกัน ดังนั้นครูจึงต้องศึกษาหลักจิตวิทยาวิชา
 ใจว่าคนไหนเหมาะสมกับหน้าที่ครูที่ปรึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวงสุข
 วนิชวงศ์ (๒๕๐๖) ที่ว่าทุกโรงเรียนในขณะนั้นและขณะนี้กำลังตื่นตัว เห็นเห็นประโยชน์ของการจัด
 การเรียน และพยายามจัดการเรียนตามความต้องการ และความสนใจของนักเรียน และผลการวิจัย

ของสถิติเงิน (๑๕๖๔) ที่พบว่า กิจกรรมมีประโยชน์ช่วยให้นักเรียนมีความผูกพันและรักโรงเรียน
ยิ่งขึ้น

๑.๒ ผลของการวิจัยที่พบว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนส่วนนี้ หนึ่งและครู
ครูที่ปรึกษา นักเรียน คณะกรรมการนักเรียน นิยมเข้าร่วมมากที่สุดคือ กิจกรรมทางวิชาการ การกีฬา
การสาธิต และกิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนมัธยมศึกษา
ในปัจจุบันยังเห็นว่าวิชาการสำคัญกว่าอย่างอื่นเช่นเกี่ยวกับการศึกษาในอดีต การวัดผลการศึกษาก็
ยังมุ่งวัดความสามารถด้านสติปัญญาเท่านั้น ดังนั้นจึงส่งเสริมกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อเป็นแรงเสริม
ให้ความรู้ที่เรียบตามหลักสูตร สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมในหลักสูตรซึ่งโรงเรียนมี
บุคลากรพร้อมที่จะไปคำแนะนำปรึกษา อยู่ในเวลาเรียน จะไม่มีความยุ่งยากเกี่ยวกับสถานที่
และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวถึงกิจกรรมเหล่านี้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้อง
คล่องกับผลการวิจัยของ สุนทร โททบรรเทา (๒๕๐๖) ที่พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาในพระนครและ
ธนบุรีส่วนใหญ่จัดกิจกรรม สถานักเรียน กิจกรรมทางวิชาการ นันทนาการ และความรู้รอบตัว และ
ผลการวิจัยของ ทองสุข รัตนศรีวงศ์ (๒๕๐๖) ที่พบว่ากิจกรรมในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของ
พระนครและธนบุรี มี ๔ ประเภท คือ สถานักเรียน ชุมนุมวิชาการ การกีฬา การบันเทิงและสังคม
เช่นเกี่ยวกับผลการวิจัยของ อนันต์ ภูมิวรรณ (๒๕๑๓) ที่พบว่านิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาส่วนใหญ่
เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ นันทนาการ และการกีฬา และผลการวิจัยของ ไพศาล หวังพานิช
(๒๕๑๑) ที่พบว่ากิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรคือ กิจกรรม
ทางวิชาการ

๒. หลักการและวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียน

๒.๑ ผลการวิจัยที่ปรากฏว่าทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักเรียนเข้าใจ
หลักการดี โดยส่วนรวมแล้วทุกฝ่ายต่างเห็นว่า ควรเข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมอย่าง
ถ่องแท้ กระบวนการจัดกิจกรรมสำคัญมากกว่าผลที่จะได้รับ ซึ่งเป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก กิจกรรมนักเรียน
ไม่ใช่ของใหม่สำคัญทางการการศึกษาไทย ได้พิจารณาถึงสภาพสังคมโลกครั้งที่ ๒ แล้ว และประเภท

ของกิจกรรมแต่ละกิจกรรมแตกต่างกันคือ อนุภาชาติ นักศึกษาวิชาทหาร ก็เป็นประเภทเดียวกับเนตรนารี
ลูกเสือทหาร แต่เรียกชื่อใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพสงครามในเวลานั้น ส่วนผู้บริหาร ครูและนักเรียน
มีความรู้ และประสบการณ์ในกิจกรรมเหล่านี้มาดีพอแล้ว

๒.๒ ผลการวิจัยที่ปรากฏว่า ทุกฝ่ายเข้าใจและให้ความร่วมมือ ดำเนินงานการจัด
กิจกรรมนักเรียนอย่างถูกต้อง คือ อำนาจหน้าที่ในการจัดกิจกรรมเป็นของคณะกรรมการทั้งครูและ
นักเรียน นักเรียนสมัครเข้าเป็นสมาชิกเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนสนใจ ส่วนใหญ่สมัครเป็นยุว
คณะกรรมการ ครูที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสมัครใจ คณะกรรมการนักเรียนมีการประชุมปรึกษา
หารือและประเมินผลงาน ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมดีพอสมควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ
กิจกรรมนักเรียนมีประ โยชน์จริง ทุกฝ่ายรู้จักและรับผิดชอบหน้าที่ของตน รู้จักเสียสละกำลังกาย
กำลังสติปัญญา เพื่อให้กิจกรรมบรรลุเป้าหมาย ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทองสุ
รัตน์วงศ์ (๒๕๐๖) ที่พบว่าได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายเป็นอย่างดี และผลการวิจัยของ สุนทร
โคตรบรรเทา (๒๕๐๖) ที่พบว่า อาจารย์ใหญ่ และผู้ปกครองให้ความร่วมมือดี นอกจากนั้น วณิ
พัฒน์ลิขิตกุล (๒๕๑๑) พบว่า ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักเรียน ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม
ดีพอสมควร และผลการวิจัยของ อนันต์ ภูมิวรรณ (๒๕๑๓) ที่พบว่า อาจารย์วิทยาลัยวิชาการศึกษา
เห็นว่าการดำเนินงานการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์พอใช้ แต่คิดเห็นว่ายังไม่อยู่ในเกณฑ์ดี เพราะมี
อุปสรรคด้านการเงิน และผลการวิจัยของ ชัยนาภรณ์ เสนาดีลักษณ์ (๒๕๑๓) ที่พบว่า การดำเนินงาน
การจัดกิจกรรมทำตามสายงาน โดยมีอาจารย์ และนักเรียนร่วมกันรับผิดชอบ แต่ขัดแย้งกับผลการ
วิจัยของ บุญจมาศ เพิ่มสุขศรี (๒๕๐๘) ที่พบว่า การดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียนยังไม่มีค
ง่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงเวลา ๑๐ ปี (๒๕๐๘ - ๑๙) กิจกรรมได้พัฒนาขึ้น

๓. ปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยที่พบว่า ปัญหาใหญ่ที่ทุกฝ่ายพบคือ ครูและนักเรียนไม่มีเวลาเพียงพอ
ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ปัญหาด้านการเงิน อุปกรณ์ สถานที่ และบุคลากร ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ
ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาพื้นฐานของงานทุกประเภท ทุกปัญหาเกี่ยวพันกันเหมือนลูกโซ่ และมีมูลเหตุจาก
หลายอย่างด้วยกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตต์นิภา ภักดีชุมพล (๒๕๑๖) ที่พบว่า

ปัญหาสำคัญในการจัดกิจกรรมคือเรื่องของการเงิน เวลา และครูบางคนใบ้บารบว่าไม่ควรจัดกิจกรรมใด เช่นเดียวกับผลการวิจัยของหน่วยศึกษานิเทศน์ กรมสามัญศึกษา (๒๕๑๐) ที่พบว่า กิจกรรมหลักสูตรในโรงเรียนรัฐบาลทั้งใบควนาทางและส่วนภูมิภาค มีปัญหาคล้ายอุปกร วัสดุานี้ และงบประมาณ และผลการวิจัยของ อับนาภรณ์ เฒาลักกณ (๒๕๑๓) ที่พบว่า กิจกรรมของวิเษยวิธอาชีวศึกษาใน รุงเทมทานกรประสบปัญหาคานการเงิน เวลา และสถานที่ ฯลฯ เป็นต้น

ปัญหาลักษณะดังกล่าวข้างต้นอาจถือได้ว่าเป็นปัญหาพื้นฐานของงานทุกประเภท และมีสาเหตุหลายประการ เช่น

- ๓.๑ ผลการวิจัยพบว่า ครูและนักเรียนไม่มีเวลา อาจเป็นเพราะการเปิดวงน
 - ๑) ครูและนักเรียนทองใจเวลาส่วนใหญ่เพื่อการเรียนการสอน
 - ๒) ครูเองมีหน้าที่ประจำ ดังสอนและอบรมนักเรียนตามหลักสูตรของกระทรวง ศึกษาธิการกำหนด ครูส่วนมากมีชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ย ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์
 - ๓) ครูบางคนทองทำงานพิเศษ เช่น งานคานธุรการ เป็นคณะกรรมการบริหารโรงเรียน เป็นคณะกรรมการดูแลการเรียน และเป็นคณะกรรมการจัดบริการอาหารกลางวัน ฯลฯ เป็นต้น

๔) การเรียนการสอนในระบบหน่วยกิตตามหลักสูตรใหม่ ครูทองใช้เวลาเตรียมการสอนมากขึ้น

ส่วนนักเรียนไม่มีเวลาเพียงพอ เพราะ

- ๑) การเรียนการสอนในระบบหน่วยกิตตามหลักสูตรใหม่ นักเรียนมีภาระงานมาก ทองท่องตำราและเตรียมตัวทองสอบตลอดเวลา
- ๒) เด็กที่ทองการศึกษาชั้นสูงทองไป ทองสอบกิดเลือก กังนันทองเก่งวิชาการ
- ๓) แบบทดสอบส่วนมากวัดแตกความรูจานสติปัญญาเท่านั้น
- ๔) ทางโรงเรียนยังไม่จัดเวลาเฉพาะสำหรับจัดกิจกรรมนักเรียน

๓.๒ ผลการวิจัยที่พบว่า การจัดกิจกรรมยังมีอุปสรรคคานการเงินอยู่มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระเบียบการใช้จ่ายเงินบำรุงการศึกษาไม่อำนวยความสะดวกการจัดสรรเงินเพื่อกิจกรรมนักเรียน

ยังไม่มี การเก็บเงินค่ากิจกรรมพิเศษ การเก็บเงินบำรุงชุมนุมจากสมาชิก ส่วนใหญ่ก็เก็บคนละใบเก็บ ๒ บาทก็มีเท่านั้น ผลการใช้ภายในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ต้องใช้เงินมาก กว้างใหญ่จึงไปหาจัดกิจกรรมบ่อยครั้ง และในปัจจุบันพบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ในกรุงเทพมหานครมีจำนวนครูไปพร้อมกับอัตราค่าเพิ่มของนักเรียน ดังนั้นจึงต้องจ้างครูพิเศษมาสอน ซึ่งก็ต้องจ่ายเงินในเป็นค่าตอบแทน เงินบำรุงการศึกษาจึงเก็บน้อยอยู่แล้วก็ยิ่งเหลือน้อย ไม่อาจนำมาใช้จัดกิจกรรมได้ แต่โรงเรียนอาจใช้เงินจากภาคปฏิบัติจริงนี้ไปมากนัก มาช่วยเฉพาะบางกิจกรรมเท่านั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ในกรุงเทพมหานครมีฐานะปานกลางและค่อนข้างยากจน การจัดกิจกรรมอาจทำให้ผู้ปกครองเดือดร้อน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุพิน นิธิยงค์ (๒๕๑๕) ที่พบว่า นักศึกษามีปัญหาทางการเงิน ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้จ่ายมาก แม้ว่าตนจะสนใจกิจกรรมนั้นมากก็ตาม และข้อเสนอแนะของ ศรีวัชร์ คำวิสุทธิ (๒๕๑๗) ที่กล่าวว่า ทางโรงเรียนและวิทยาลัยควรให้การสนับสนุนงานงบประมาณ ปรับปรุงวิธีการเก็บเงินบำรุงกิจกรรม และจัดสรรเงินให้เหมาะสม

๓.๓ ผลการวิจัยที่พบว่า มีปัญหาค้นอุปกรณ์ ทั้งนี้อาจมีผลสืบเนื่องมาจากการขาดแคลนเงิน อุปกรณ์มีอยู่เสื่อมคุณภาพ และไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน อุปกรณ์ที่ขาดมากที่สุดคือ เครื่องกีฬา เพราะนักเรียนสนใจศึกษามาก บางครั้งเครื่องกีฬานหาย ซึ่งอาจเป็นเพราะนักเรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่รู้จักใช้ของอย่างทะนุถนอม และไม่มีนิสัยรักของส่วนรวม

๓.๔ ผลการวิจัยที่พบว่า มีปัญหาค้นสถานที่ อาจเนื่องจากห้องส่วนใหญ่ใช้เป็นที่เรียนหมด เพราะห้องเรียนมีจำกัดแต่จำนวนนักเรียนมาก ดังนั้นจึงไม่มีห้องกิจกรรมโดยตรง หรือโรงเรียนบางแห่ง ไม่มีห้องประชุม ไม่มีสนาม หรือมีขนาดเล็กมาก เนื่องจากอยู่ในเขตพุทธาวาสขยายโรงเรียนไม่ไ้ บางโรงเรียนแบ่งออกเป็น ๒ บริเวณ หรือบางแห่งอาจเป็นที่ราบลุ่มไม่เหมาะแก่การจัดกิจกรรมมากนัก

๓.๕ ผลการวิจัยที่พบว่า ครูและนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากสาเหตุตามข้อ ๓.๒ ที่ครูและนักเรียนไม่มีเวลาเพียงพอ เพราะต่างต้องรับผิดชอบงานของตน บางกิจกรรมจัดให้หลังเลิกเรียนทำให้ไม่สะดวกในการเดินทางกลับบ้าน เพราะการคมนาคมในกรุงเทพมหานครติดขัดและต้องใช้เวลานาน นักเรียนบางคนอาจต้องช่วยครอบครัวทำงานบ้าน

หรือกิจกรรมบางอย่างอาจไม่สนใจ หากการประชาสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และความรักโรงเรียนอาจลดลง เนื่องจากนักเรียนมาโรงเรียนจวนจะเข้าเรียน และเมื่อเข้าเรียนแล้วก็รีบกลับบ้าน เพราะสถานที่ของโรงเรียนไม่พอ มีนักเรียนทั้งรอบอาคารรอบบาร และรีบกลับบ้าน เมื่อรถจะไค้ไม่ติด หรือนักเรียนเองอาจไปเข้าใจจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมก็ได้ เพราะครูส่วนใหญ่ยังไม่ได้นำนำเรื่องนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โจเซฟ เอ็ดเวิร์ด กูซา (๑๙๖๙) ที่พบว่า นักเรียนบางคนที่ต้องโดยภารรถนักเรียนกลับบ้านจะใส่ใจเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม หลังเลิกเรียน และบางครั้งต้องช่วยผู้ปกครองส่งเด็กเรียนจึงไม่เข้าร่วมกิจกรรมบางครั้งได้ ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๑๐) พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจและไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนเท่าที่ควร ครูขาดความเข้าใจในหลักการและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม และเมื่อเห็นการเพิ่มภาระนอกเหนือจากหน้าที่สอนตามปกติ และผลการวิจัยของ โรเบิร์ต เอ็ดเวิร์ด ฮาเกอร์ที (๑๙๙๑) พบว่า ผู้บริหารยังไม่เข้าใจการจัดและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียนเท่าที่ควร

แต่ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ กล่าวคือเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงาน ผู้ตอบส่วนใหญ่ตอบว่าทำให้ความร่วมมือทุกครั้ง บางครั้ง แต่พอถึงข้อคำถามที่เกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรม ผู้ตอบส่วนใหญ่กลับตอบว่ามีปัญหาเนื่องจากไม่ได้รับความร่วมมือจากครูและนักเรียน ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ตอบไม่เชื่อมั่นต่อสิ่งที่ตรงกับความเป็นจริง หรืออาจเนื่องจากแบบสำรวจถามตรงเกินไป ไม่อาจดวงความจริงใจก็เป็นได้

๓.๖ ผลการวิจัยชี้พบว่า นักเรียนบางคนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำนี้อาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนหมกมุ่นกับกิจกรรมมากเกินไป ไม่รู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้อง เข้าร่วมหลายชุมนุม เพราะครู ครูแนะแนว และครูที่ปรึกษาไม่แนะนำนักเรียนถึงวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมที่ใดผล—บางกิจกรรมต้องฝึกซ้อมบ่อย หรือหน่วยงานภายนอกจำเป็นต้องไปในเวลาเรียน หรือนักเรียนบางคนอาจเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ตนสนุกเพลิดเพลิน ได้รับความรู้และประสบการณ์มากกว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บลิน นิสซ์มัท (๒๕๑๖) ที่พบว่า นักศึกษาครูที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอาจเป็นเพราะนักศึกษาเหล่านั้นเข้าร่วมกิจกรรมมาก

เกินไป แต่เข้าแข่งขันผลการวิจัยของ สุทธิชัย มาเสถียรวิจิตรวาท (๒๕๑๔) ที่พบว่า การศึกษาเอกสารที่
ง่ายให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจได้ การจัดการใดเน้นย้ำว่าการเรียนในระดับเรียนฟรี ส่วน
ผลการวิจัยของ กัสดัก (๑๙๘๕) ปรากฏว่าการเข้าร่วมกิจกรรมสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียน และผลการวิจัยของ รอดัน ฮาโลว์ สกิดแมน (๑๙๘๔) ที่พบว่า ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมจะนำ
การเรียนสูงกว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม แสดงว่าผลการวิจัยของหลายคนพบว่ากิจกรรมช่วยให้
เรียนดีขึ้น แต่ก็รู้กันเช่นนี้มาแต่โบราณ นักเรียนไม่รู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้อง ประเภทของกิจกรรม
ที่นักเรียนเข้าร่วมอาจไม่เป็นผลต่อการเรียนก็ได้ เพราะผลการวิจัยของ ไพศาล หวังพานิช
(๒๕๑๑) พบว่า กิจกรรมที่สัมพันธ์กับการเรียนคือ กิจกรรมทางวิชาการ การอ่านหนังสือพิมพ์ ประจำวัน
รวมผลการวิจัยของ กัสดัก (๑๙๘๕) พบว่า นิติศึกษาของมหาวิทยาลัยกลางคันส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจ
กรรม การละคร ถนนารี และสุนทรียภาพ ไม่ใช่กิจกรรมทางวิชาการ

๓.๘ ผลการวิจัยที่ปรากฏว่า ครูที่ปรึกษาสนใจในตำแหน่งหน้าที่ แต่ไม่สนใจว่าตนเอง
จะเหมาะสมกับตำแหน่งดังกล่าวหรือไม่ อาจเป็นเพราะครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการฝึก
อบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การอบรมก็เน้นเฉพาะผู้บังคับการลูกเสือ อุดมศึกษา และกระทรวงศึกษา
เองอาจยังไม่เห็นความจำเป็นของการจัดกิจกรรมนักเรียน เนื่องจากมีงานรับความกว่าเรื่องนี้

๓.๘ ผลการวิจัยที่พบว่า ครูที่ปรึกษาไม่ได้รับการพิจารณาความดีความชอบใน
ตำแหน่งครูที่ปรึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารถือว่า กิจกรรมเป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง
ของครูทุกคน หรือครูที่ปรึกษาบางคนอาจไม่ทราบว่าอาจารย์ใหญ่ได้พิจารณาเรื่องนี้หรือไม่ แต่โดย
ทั่วไปแล้ว ผู้ใหญ่ย่อมพิจารณาความดีความชอบให้แก่มนุษย์เสมอ หรืออาจเป็นเพราะแบบสำรวจมีข้อ
บกพร่องที่มีคำตอบเพียง ๒ คำว่า คือ ใดกับไม่ใด ฉะนั้นผู้ที่ไม่รู้ว่าตนเองใดหรือไม่ ก็จำเป็นต้อง
เลือกอันหนึ่งอันใดตามความคิดเห็นไม่ไรขอเท็จจริง จึงอาจไม่ตรงกับความเป็นจริงที่อาจารย์ใหญ่
ปฏิบัติอยู่ เพราะในเรื่องนี้อาจารย์ใหญ่ส่วนมากตอบว่าตนเองได้พิจารณาความดีความชอบแก่ครูที่ปรึกษา
ทุกครั้ง

๓.๙ ผลการวิจัยที่พบว่า ครูและครูที่ปรึกษาไม่ให้อิสระในการทำงานแก่นักเรียน
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่ปรึกษาไม่ได้รับการอบรมตามข้อ ๓.๘ แต่ทำงานโดยอาศัยประสบการณ์

ท้องสมศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

๑๐๘

นักเรียน สนับสนุนให้เพิ่มกิจกรรมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม กิจกรรมทางศาสนา การศึกษา
โรงเรียน อนุรักษ์ธรรมชาติ ควรให้นักเรียนร้องเพลงปลุกใจ หลังจากเคารพธงชาติและ สวดมนต์
ก่อนเข้า จัดการแสดงเพื่อหารายได้ช่วยทหารและอาสาสมัครชายแดน จัดการแข่งขันกีฬาและจัด
นิทรรศการทางวิชาการร่วมกับโรงเรียนอื่น อาจเนื่องมาจากทุกฝ่ายตื่นตัวในระบบประชาธิปไตย
จะติดตามความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์บ้านเมือง สถานการณ์ปัจจุบันต้องการความสามัคคี ดังนั้น
ต้องส่งเสริมความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และบางคนเห็นว่าสภาพจิตใจของนักเรียนเสื่อมลง
เพราะละเลยศาสนา จึงเสนอให้จัดกิจกรรมทางศาสนาเพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

๔.๒ ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนบางคนต้องการให้เพิ่ม
กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูด การอภิปราย และการโต้วาที อาจเป็นเพราะกิจกรรมเหล่านี้เปิดโอกาส
ให้นักเรียนแสดงความคิด และความสามารถของตนเองอย่างมีเหตุมีผล และรู้จักรับฟังความคิดเห็น
ของผู้อื่น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โรเจอร์ เควิส แอร์โวลด์ (๑๙๖๙) ที่
พบว่า มหาวิทยาลัยควรให้นักศึกษาได้ฝึกภาควิจารณ์ และให้เสรีภาพในการแสดงออกโดยการฟัง
พูด อ่าน และเขียน และผลการวิจัยของ เลโอโพโต โจเซฟ มาร์ซีแอส (๑๙๘๒) ที่พบว่า กิจกรรม
ที่เกี่ยวกับการพูด การอภิปราย และการโต้วาที มีประโยชน์ช่วยฝึกให้นักเรียนรู้จักคิด และโต้ตอบ
อย่างมีเหตุผล และเป็นวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย

๕.๐ ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑.๑ โรงเรียนควรจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักการที่ถูกต้อง

๑.๒ โรงเรียนควรจัดตั้งคณะกรรมการบริหารงานด้านกิจกรรมนักเรียน เพื่อสอดคล้อง
กฎ และให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้เป็นไปอย่างระเบียบแบบแผนที่ดี ไม่มีประโยชน์
กานอื่นแอมแย้ง

๑.๓ คณะกรรมการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการ เลือกตั้ง
ครูที่ปรึกษา และคณะกรรมการของชุมนุมต่าง ๆ

๑.๘ ผู้บริหารการพิจารณาหาความถี่และความรอบคอบในการพิจารณาว่าหน้าห้องอย่างใด

๑.๙ ผู้บริหารการพิจารณาหลักข้อของข้อ ๑.๘ ที่ปรึกษา เมื่อครูจะได้มีเวลาว่าง

งานกิจกรรมในวัน

๑.๑๐ ครูผู้ปรึกษาควรเข้าใจเกี่ยวกับหน้าห้องและความรับผิดชอบในงาน และควร

อิสระในการคิดและการตัดสินใจของนักเรียน

๑.๑๑ นักเรียนควรเข้าใจ "จะถือว่ากิจกรรมเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งที่ตนเองรับผิดชอบ

และให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง

๑.๑๒ ควรจัดกิจกรรมให้ถึงจุดความสนใจ โดยอาศัยเทคนิคใหม่ ๆ มาประกอบ

ก. เลือกสถานที่จัดที่เป็นศูนย์รวมความสนใจ เช่น ห้องสมุด หอประชุม เป็นต้น

ข. จัดบรรยากาศในงานให้สวยงาม มั่นคง โปร่ง เช่น จัดแจกันดอกไม้ และ

ประกอบ

ก. มีลูกกรงขึ้นทาง เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องและได้รับประโยชน์จาก

การเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด

ง. แจกคำบรรยายสรุป แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อจะได้เข้าใจงานดียิ่งขึ้น

จ. มีการฉายสไลด์ และภาพยนตร์ประกอบ

ฉ. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น ร่วมแสดง ทายปัญหา

และประเมินผลกิจกรรม

๑.๑๓ ชุมชนต่าง ๆ ไม่ควรจัดกิจกรรมบ่อยครั้งนัก ไม่ควรให้กระทบกระเทือนการเรียนการสอน แต่ควรจัดกิจกรรมภายในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และนำผลงานที่ได้จัดทำตลอดปีมาแสดงให้บุคคลภายนอกชมปีละครั้ง จะช่วยให้เด็กนักเรียนมีโอกาสรวมกิจกรรมตลอดปี โดยไม่ต้องเสียเวลาเรียนมากนักจะสร้างความสัมพันธ์วันทิวระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและเผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียน

๑.๑๔ ในการจัดงานควรมีสารวัตร ลูกเสือ อนุชาชาติ ดูแลความสงบและความปลอดภัยในงาน

๑.๑๕ ผู้บริหารควรร่วมมือกับคณะกรรมการบริหารกิจกรรมนักเรียน แก้ไขปัญหาเรื่องเวลา อันเนื่องจากการสอน ๒. ผลลัพธ์ โดยให้นักเรียนรอบรู้เข้ามาร่วมกิจกรรมในภาคบ่าย ส่วนนักเรียน

รอมมายกรรเข้าร่วมกิจกรรมในภาคเช้า หรือในกรณีที่ต้องการจัดกิจกรรมว่า... นั้น ควรจะใช้เวลา
ว่างสุดท้ายของรอบเช้าหรือช่วงแรกของรอบบ่ายจัดกิจกรรมเหล่านั้น นักเรียนควรมีภาระกิจ
ร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง

๑.๑๒ ในการจัดตั้งคณะกรรมการชุมนุม ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกระดับชั้น
มาร่วมกันบริหารงาน เพื่อจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และศึกษาความต้งการของกันและกัน

๑.๑๓ กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสนับสนุน
สนุนการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

๑.๑๔ กระทรวงศึกษาธิการควรส่งศึกษานิเทศก์ไปให้ความรู้และคำแนะนำ
การจัดกิจกรรมนักเรียน แก่คณะครูในโรงเรียนต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

๑.๑๕ กระทรวงศึกษาธิการควรจัดการฝึกอบรมและจัดสัมมนาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม
นักเรียน เช่น เกี่ยวกับการฝึกอบรมกิจกรรมลูกเสือ และอนุสาวา

๑.๑๖ กระทรวงศึกษาธิการควรปรับปรุงอัตราค่าบำรุงการศึกษาให้มากขึ้น และ
รวมค่าบำรุงกิจกรรมด้วย เพื่อจะได้มีเงินใช้จ่ายสะดวกขึ้นในการจัดกิจกรรมนักเรียน

๑.๑๗ กรมการฝึกหัดครูควรให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนทุก
ประเภทที่จัดขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา ก่อนที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่ครูประจำการ เพื่อจะได้จัด
กิจกรรมให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

๒. ข้อเสนอแนะเพื่อศึกษาค้นคว้าต่อไป

๒.๑ ผลการวิจัยครั้งนี้อยู่ในขอบเขตที่กำหนดไว้ และแม้ว่าผลการวิจัยยังอาจขัดแย้ง
กับความรู้ลึกโดยทั่วไป ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยในลักษณะนี้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากกว่านี้ หรือ
ระดับแตกต่างกันออกไป จะเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการตรวจสอบความเชื่อมั่นของการวิจัย
ครั้งนี้ด้วย

๒.๖ การแก้ไข้ผิด เช่น คณะกรรมการบริหารกิจกรรมนักเรียน ผู้ปกครอง
 ใดๆคนหนึ่ง เป็นคน ไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับนักเรียน การปรับตัวและความเข้าใจในหน้าที่การงานของผู้เ้า
 รวมกิจกรรมกับผู้อื่น ไม่เข้าร่วมกิจกรรม และเมื่อมีสิ่งผิดปกติในการจัดกิจกรรมนักเรียนใน
 กรุงเทพมหานครกับทางจังหวัด

๒.๗ ปรับปรุงแบบสำรวจความคิดเห็นนักเรียน ในเรื่องเดียวกัน ควรใช้คำถาม
 ปลาย ๆ เพื่อตรวจสอบความจริง จะได้อะไรที่ใกล้เคียงหรือตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

เกษม สุกหอม และ บำรุง กลัดเจริญ มัธยมศึกษา เอกสารประกอบการเรียน (ฉบับที่ ๓)

วิทยาลัยวิจิตรศึกษา พิมพ์โลก, ๒๕๑๖, ๓๒๑ หน้า.

กษ สวัสดิ์พาณิชย์, กร., 'การมัธยมศึกษาในประเทศไทย' ประมวลบทความเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา,

กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๓, ๖๑๐ หน้า.

กองมัญเฝ้าพระราชทาน งานสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รายได้พระราชทาน

ของประเทศไทย ปี ๒๕๑๙ (ฉบับปรับปรุงกันยายน ๒๕๑๘) ๒๕๑๘, ๕๔ หน้า.

คณะกรรมการจัดงานวันเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ทางสายใหม่ โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว พระนคร

๒๕๑๘, ๑๑๘ หน้า.

จิตรา หงษ์กิจมงคล ความสัมพันธ์ระหว่างนวัตกรรมการเรียนกับความสนใจกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ในวิชาสังคมศึกษา

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

๒๕๑๙, ๑๓๘ หน้า.

จิตติภา ภักดิ์ชุมพล กิจกรรมการเรียนและการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน

สาธิตในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

๒๕๑๖, ๑๙๕ หน้า.

จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘, ๘๘ หน้า.

จิ๋วพร พวงเจริญ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖, ๒๐๘ หน้า.

ทองสุข รัตนชัยวงศ์ ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน

จังหวัดพระนครและธนบุรี วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๖

๘๑ หน้า.

๐

ขญ แสงศักดิ์, ดร. "ข้อคิดในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร" วิทยจารย์ ๑๐ : ๓ - ๘

ธันวาคม ๒๕๑๓

วัชานาภรณ์ เสนาลักษณ์ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาล

ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

๒๕๑๙, ๑๒๘ หน้า.

ธารง บัวศรี, ดร. "การศึกษากับเสถียรภาพของประเทศ เอกสารการประชุมทางวิชาการ
ของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย โรงพิมพ์รัฐสภา, ๒๕๑๓

นายเจื้อยว สุมาวงศ์ "พัฒนาการและบทบาทของกิจกรรมเสริมหลักสูตร" ศูนย์ศึกษา

๑ : ๒๑ - ๒๖ มกราคม ๒๕๐๖.

นิติคมปริญาโทสาขาวิชาบริหารการศึกษารุ่นที่ ๓ "การเปิดองเนตล" วิธีเพิ่มปริมาณการรับนักเรียน
มัธยมศึกษา ๒๕๑๓, ๗๗ หน้า.

เบญจมาศ เก็มสุขศรี "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นชายสามชั้นในจังหวัดพระนครศรี
และชลบุรี ที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหา-
วิทยาลัย, ๒๕๐๘, ๖๔ หน้า.

ประเสริฐ วิจารณ์ และคณะ กิจกรรมเสริมหลักสูตร ภาคนิพนธ์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษา
ธิการ ๒๕๑๐, ๗๓ หน้า.

ณัฏ พันนาคินทร์, ดร. หลักการบริหารโรงเรียน โรงพิมพ์วัฒนาพานิช พระนคร ๒๕๑๓,
๒๗๒ หน้า.

ไพศาล หวังพานิช ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ ๓
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ปริญฐานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๑, ๑๑๖ หน้า.

วิญญู สาคร, ดร. หลักบริหารการศึกษา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ ๒๕๑๖,
๖๘๔ หน้า.

ยุจิน นิสันต์ "การศึกษาเปรียบเทียบขององค์ประกอบทางค่านิยมเชิง การปรับตัวและกิจกรรมใน
วิทยาลัยของนักศึกษา ป.กศ.ชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
และต่ำ ของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและชลบุรี ปริญฐานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๕, ๑๑๕ หน้า.

ยุทธวีวัลย์ วันชจินดา ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา กับผลสำเร็จใน
การเรียนวิชาสังคมศึกษาในชั้นมัธยม วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๑๔, ๑๒๔ หน้า.

จักรกาศ กิติวิภาต การเปลี่ยนแปลงทิศของผู้นำกิจกรรมนิเทศที่มีต่อกิจกรรมนิเทศในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖, ๒๓๖ หน้า .

กวน สายยก และ อังคณา คันทิรรัตนานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช พระนคร ๒๕๑๕,
 ๒๔๐ หน้า .

กวี ปัทมลิขิตกุล การสำรวจความสนใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนสามเสน
 วิทยาลัย วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๑, ๔๙ หน้า

วรวิทย์ วทีนธรากร ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับมัธยมศึกษา โรงพิมพ์มิตรสยาม กรุงเทพมหานคร ๒๕๑๗,
 ๒๔๓ หน้า .

วิรัช กุมพาท "การประเมินผลการจัดบริการแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตรและสวัสดิการใน
โรงเรียนและวิทยาลัย ตามโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีพศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๘" มดกักยอ
งานวิจัยการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์คุรุสภา กรุงเทพฯ ๒๕๑๓,
 ๑๕๔ หน้า .

ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมวิสามัญศึกษา "กิจกรรมนอกหลักสูตร" ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา
ปัจจุบัน, ๒๕๐๒, ๓๑๔ หน้า .

ศึกษานิเทศก์, หน่วย, กรมวิสามัญศึกษา "กิจกรรมนอกหลักสูตร" คู่มือการอบรมมัธยมศึกษา
 ๒๔๕๕, ๒๔๑ หน้า .

ศึกษานิเทศก์, หน่วย, กรมการฝึกหัดครู "กิจกรรมนอกหลักสูตร" เอกสารการนิเทศการศึกษา
 ๒๕๐๒, ๗๒ หน้า .

กรณีย์ คำวิเศษ การศึกษาดูภาพการให้บริการนิเทศของวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิเศษโลกและมหาสารคาม
 ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๖, ๘๖ หน้า .

กิริณันท์ ศรีอุทอง ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับสัมฤทธิ์ผลในการ
เรียนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗, ๘๒ หน้า .

สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย การปฏิรูปการศึกษา วัฒนาพานิช กรุงเทพฯ ๒๕๑๘,
 ๒๕๔ หน้า .

วาทกร เข้มทอง การศึกษาสภาพการให้บริการนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ระชนก
และ นฤติศึกษา ปริทัศน์พันธกิจที่ถามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๖๖,
 ๘๘ หน้า.

สุทธากา กิระวัฒน์ "กิจกรรมโรงเรียน" วิทยาสาร ๘ : ๑๒ - ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑.

สุวัชัย ประเสริฐจรรยา ประสิทธิภาพแห่งการศึกษานอกสถานที่ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษาใน
ระดับประถมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 ๒๕๑๔, ๔๘ หน้า.

สุภาวาศรี พุทธรุวรรณ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อกิจกรรมนิสิต วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหา-
 วิทยาลัย, ๒๕๑๖, ๕๓๔ หน้า

สุรินทร์ สรศิริ "กิจกรรมรวมหลักสูตร" เอกสารนิเทศการศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการ
 ปักหลักครู กระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๘๒ ๒๕๐๗, ๑๒๔ หน้า.

สุรินทร์ สรศิริ "กิจกรรมนอกหลักสูตร" วิทยาสาร ๘ : ๒๔๗ - ๒๔๘
 พฤศจิกายน ๒๕๑๓.

สุนทร โกทรบรรเทา การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์
 ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๖, ๑๑๔ หน้า.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. ๒๕๑๓ จังหวัดพระนคร
 ๒๕๑๓, ๑๔๖ หน้า.

อนันต์ ภูวรรณ การจัดกิจกรรมนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗, ๑๐๔ หน้า.

อนันต์ รอดแจ่ม "การจัดกิจกรรมพิเศษในโรงเรียน" ศูนย์ศึกษา ๔๔ : ๒๒ - ๒๓, ๓๔
 ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๒.

อัมพร ศิลารักษ์ ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ
โรงเรียนสาธิต วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๕, ๑๓๓ หน้า.

- Abraham, Eugene Charles., "The Effect of Post Laboratory Discussion. in Science on Selected Inquiry skills Judged to Be Components of Creativity", Dissertation Abstracts International (xerox) Michigan, 31 : 5 November, 1970 .
- Blount, Nathan S. and Klansmiller, Herbert I; Teacher in the Secondary School New York Harper & Row, Publisher, 1968 .
- Bartos, Robert Bryan, "A study of field participation and classroom experience and their effects upon the perceptions of prospective Teachers," Dissertation Abstracts 33 : 3249 A, January, 1973 .
- Cope, Jr. William, A Study of Selected Characteristed of the Drop - outs at Dillard University, Thesis Abstract Series, School of Education, Indiana University, 99 - 106, 1958 - 1959 .
- Doohan, Joseph Edward, "Current Practices and Problems in student activities in four Maine Public Secondary Schools," Dissertation Abstracts, 29 : 2146 A January, 1969 .
- Douglass, Harl R., (editor), The High School Curriculum, New York: The Ronald Press Company, 1964 .
- Guitbault, Robert Origlene; "A Comparison of Student Activity Programs in Three Types of Connecticut Middle Schools," Dissertation Abstracts International, 32 : 305 A July, 1971 .
- Harrald, Roger Davis., The Control of student extracurricular life in American higher education, Dissertation Abstracts, 27 : 2782 - 4 February, 1967 .
- Jean, Rice Bobby; A Survey of the Activities and Responsibilities of General School Supervisors in North Carolina Counties Dissertation Abstracts International, 35 : 4751 A - 5579 A February, 1974 .
- Koelsche, cl; "A Study of the Student Drop - out Problem at Indiana University," Journal of Education Research, 49 : 357 - 364 January, 1956 .

- L-neders - Salmon, Erika Anne Marie, "Team Teaching and the Active Classroom - A Comparative Study of the Impact of Self - Contained Classroom and open - space team - teaching schools on classroom activity," Dissertation Abstracts International, (xerox), Michigan; 32 : 6686 A June, 1972 .
- Leopoldo Joseph Macias "The Use of Simulation in Foreign Language Teacher Education in Activity - Specific Teaching Situation," Dissertation Abstracts International, (xerox), Michigan, 33 : 1567 A October, 1972 .
- Skilman, John Harold; "A study of the Relationship between participation in various Types of Extra class Activities and Academic performance in three Private Japanese Secondary School, Dissertation Abstracts, 19 : 1958 - A February, 1959 .
- Stierwalt, Floy Harrison, "A Study of the Relationship of Involvement in School Activities to the Academic Achievement of Junior High School," Dissertation Abstracts, 27 : 4057 June, 1967 .
- William, James Stewart, Teacher Decision making and Relationship to the sex Characteristic of Learners in Selection of Individual Instructional Activities for a Computer - Based Resource Unit," Dissertation Abstracts International, (xerox) Michigan, 33 : 9629 September, 1972 .

ภาคผนวก

แบบสอบถามเจตนาคัดเลือกการวัดกิจกรรม รวบรวมโรงเรียน
ของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา

รายละเอียดเกี่ยวกับโรงเรียน

ชื่อโรงเรียน

จังหวัด

ตอนที่ 1 โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริง
กิจกรรมใดบ้างต่อไปนี้จัดขึ้นในโรงเรียนของท่าน

- ☐ สภานักเรียน
- ☐ ชมรมทางวิชาการ เช่น ชมรมภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฯลฯ
- ☐ กิจกรรมกีฬา สุขภาพ และอนามัย
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ศีลธรรม วัฒนธรรม และจริยธรรม เช่น ทำบุญวันวิสาขะ
มาฆบูชา
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและดนตรี เช่น ชมรมดนตรี ฟ้อนรำ นาฏศิลป์ ฯลฯ
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูดและการพิมพ์ เช่น ชมรมปาฐกถา โต้เวที ชมรมหนังสือพิมพ์
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมสงเคราะห์ เช่น กิจกรรมอนุเคราะห์ และลูกเสือ การออกค่าย-
อาสาพัฒนา
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการอาชีพ เช่น ชมรมประดิษฐ์กรรม ชมรมการใช้
เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ฯลฯ
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคม เช่น การทัศนศึกษา การอยู่ค่ายพักแรม โสภณรม
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสนใจเฉพาะ และกิจกรรมอื่นๆ เช่น ชมรมเกษตร ชมรมประมง
ชมรมชมและแก้เครื่องดนตรี
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ท่านมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม
นักเรียนในหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่

1. ครูมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบการจัด
กิจกรรมนักเรียน
2. ควรจัดทำความสนใจของนักเรียน
3. ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจะได้รับ
มากที่สุด
4. เป็นงานที่โรงเรียนจะต้องจัดให้ดีขึ้น
5. ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมด้วย
6. นักเรียนควรเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุด
7. ผู้บริหารควรเข้าใจวัตถุประสงค์
อย่างถ่องแท้
8. ครูที่ปรึกษาควรได้รับการ ศึกษาอบรมเป็น
พิเศษในด้านการจัดกิจกรรม

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 ข้อ 1 -16 เป็นวิธีดำเนินงานด้านจัดกิจกรรมนักเรียน โปรดตอบโดยเขียน
(วงกลม) รอบตัวอักษร ก ข ค ข้อใดข้อหนึ่งที่เป็นคำตอบของท่าน

ในทางปฏิบัติโรงเรียนใดดำเนินงานจัดกิจกรรมตามหัวข้อต่อไปนี้

1. คณะใดเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรม
 - ก. คณะกรรมการ
 - ข. คณะครู
 - ค. คณะนักเรียน

2. โรงเรียนได้จัดสรรเงินไว้ใช้เพื่อกิจกรรมเพียงใด?

- ก. โดยสม่ำเสมอ
- ข. โดยเฉพาะกิจกรรมบางอย่าง
- ค. ไม่เคยจัดสรรเงินไว้

3. หลังจากจัดกิจกรรมแล้วได้รับรายงานผลงานเพียงใด?

- ก. ทุกครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. ไม่เคยเลย

4. คณะครูในโรงเรียนให้ความร่วมมือหรือไม่?

- ก. ทุกคนให้ความร่วมมือ
- ข. แล้วยังจะมีข้อร้อง
- ค. ไม่ให้ความร่วมมือ

5. เกียรติความผลงานและแก้ไขปัญหาเพียงใด?

- ก. เป็นประจำสม่ำเสมอ
- ข. บางครั้งเท่านั้น
- ค. ไม่เคยเลย

6. ทางโรงเรียนได้แสดงผลงานต่อบุคคลภายนอกเพียงใด?

- ก. เป็นประจำ
- ข. บางโอกาส
- ค. ไม่เคยเลย

7. มีการใช้เวลาพิเศษแก่กิจกรรมนักเรียนเพียงใด?

- ก. โดยสม่ำเสมอ
- ข. เป็นครั้งคราว
- ค. ไม่ค่อยมีเวลา

8. ผู้ใดกำหนดระเบียบว่าจ้างกับในชุมชน
- ก. โรงเรียน
 - ข. คณะครูที่ปรึกษา
 - ค. คณะกรรมการ นักเรียน
9. ทางโรงเรียนถือว่า กระบวนการ วัฏจักรรรมสำคัญกว่างานที่ได้รับจริงหรือไม่?
- ก. จริง
 - ข. ไม่จริง
10. อำนาจหน้าที่ในการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ เป็นของใคร?
- ก. ทางโรงเรียน
 - ข. คณะครู
 - ค. คณะกรรมการ ทั้งครูและนักเรียน
11. ท่านมีส่วนในการดำเนินงานเพียงใด?
- ก. ทุกครั้ง
 - ข. บางครั้ง
 - ค. ไม่เคยเลย
12. ท่านมีส่วนในการจัดเจ้าหน้าที่เพียงใด?
- ก. ทุกครั้ง
 - ข. บางครั้ง
 - ค. ไม่เคยเลย
13. ท่านได้แจ้งวัตถุประสงค์ของการ ดำเนินงานการจัดกิจกรรม แก่ครูและนักเรียนเพียงใด?
- ก. ทุกครั้ง
 - ข. บางครั้ง
 - ค. ไม่เคยเลย
14. จำเป็นหรือไม่ ที่จะต้องชักชวนให้ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของกิจกรรม?
- ก. จำเป็น
 - ข. ไม่จำเป็น

15. คณะครู และครูที่ปรึกษาได้ไปเยี่ยมชมกิจกรรมของโรงเรียนอื่นเพียงใด

ก. บ่อยครั้ง

ข. บางโอกาส

ค. ไขว่คว้าเลย

16. ได้นำเอาหน่วยภูมิคุ้มกันในการวัดกิจกรรมมาพิจารณาหาความดีความชอบของครูเพียงใด

ก. บ่อยครั้ง

ข. บางครั้ง

ค. ไขว่คว้าเลย

ตอนที่ 4 ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหาร ท่านได้ประสบปัญหาในการดำเนินงานเกี่ยวกับการ
จัดกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร โปรดอธิบายพอเป็นสังเขป

1. เกี่ยวกับคณะครู

2. งบประมาณ

3. สถานที่และอุปกรณ์

4. บุคลากร

5. ผู้ปกครอง _____

6. เวลาในการวัดเป็นชั่วโมงกิจกรรม _____

7. ปัญหาอื่น ๆ _____

ตอนที่ 5 กรุณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในหัวข้อต่อไปนี้

1. ท่านคิดว่าโรงเรียนของท่านควรจัดกิจกรรมใดเพิ่มเติมจากที่มีอยู่บ้าง

ก. _____

ข. _____

ค. _____

2. ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมดังกล่าว (ข้อ 1) ได้ในขณะนี้

ก. _____

ข. _____

ค. _____

ง. _____

๓. โปรดสงวนภาพที่เห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบัน

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

แบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับการจัดการวิทยากรกับนักเรียนของครู
โรงเรียนวัดนาครี วัฒนบุรีวิทยา

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับวิทยากร

โปรดพิมพ์ข้อความที่เป็นจริงลงในช่องว่าง และขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐
หน้าข้อความตามรายการต่อไปนี้

1) โรงเรียน จังหวัด

2) เพศ

3) ทำการสอนวิชา

4) จำนวนชั่วโมงสอน ต่อสัปดาห์

5) งานอื่นนอกเหนือจากการสอน

6) จำนวนปีที่รับราชการ ปี

7) ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับนักเรียน

☐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชั้นเรียน

☐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษานักเรียน

☐ ควบคุมกีฬา

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 มีคําอธิบาย ✓ ในช่องสี่กรงกับคำขอบรองท่าน

2.1 ท่านคิดว่าการวัดกิจกรรมนักเรียนทำให้เกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1) ส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ					
2) สร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน					
3) แนะนำให้รู้จักแนวทางการปกครองในระบบประชาธิปไตย					
4) แก้ไขสถานการณ์การปกครองนักเรียนได้					
5) แก้ไขสถานการณ์ความประพฤติของนักเรียนได้					
6) ช่วยให้นักเรียนรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
7) ช่วยให้นักเรียนได้ทราบความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตนเอง					
8) สร้างความเป็นผู้นำและบุคลิกที่ดีในสังคม					
9) ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ					
10) เติบโตขึ้นได้ใช้ประโยชน์กลุ่มชุมชน					
11) เป็นโอกาสให้นักเรียนนอกโรงเรียนได้รู้จักโรงเรียนดีขึ้น					

2.2 คำอธิบายภาพลึกลับเบื้องต้นเกี่ยวกับวัฏจักร

การจักกิจกรรมน้ำเร่ยน
อย่างไรม้าง

การจักกิจกรรมนักเรียน อย่างไรบ้าง	เก็บถ้วย อย่างไร	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ใจให้ด้วย อย่างไร
1) ผู้ปกครองเข้าใจว่าครูประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน					
2) ผู้ปกครองมีความรู้และความสนใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน					
3) ผู้ปกครองทำหน้าที่ปรึกษาของชุมชนควรมีการฝึกอบรม					
4) ผู้ปกครองทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของชุมชนควรมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้พอสมควร					
5) ครูควรมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ					
6) การดำเนินงานและความรับผิดชอบส่วนใหญ่ควรเป็นหน้าที่ของนักเรียน					
7) ความสำคัญของการจัดกิจกรรมอยู่ที่การสนองความต้องการและความสนใจของเด็ก					
8) โรงเรียนควรวัดค่าปฏิทินของแต่ละปีไว้ล่วงหน้า					
9) ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่สนใจได้เข้าร่วมจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง					
10) ครูควรเป็นกันเองกับนักเรียน					
11) ไม่ควรมีความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพบปัญหา					
12) ครูและนักเรียนควรได้ร่วมกันประชุมปรึกษาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง					
13) แจ้งแจ้งวิธีการดำเนินงานมากกว่าผลที่จะได้รับ					

	ได้ กว้างยิ่ง	ได้ ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ ได้ ด้วย	ไม่ ได้ ด้วย อย่าง ยิ่ง
14) โรงเรียนควรจัดกิจกรรม โดยกลุ่ม ประโยชน์ได้แก่โรงเรียนจะได้รับ					
15) กรทุกคนในโรงเรียนควรมีความสำคัญ เท่าเทียมกันต่อการจัดกิจกรรม					
16) กิจกรรมนักเรียนควรสัมพันธ์กับการเรียน การสอน					
17) กิจกรรมนักเรียนควรสัมพันธ์กับการแนะแนว					
18) กิจกรรมนักเรียนควรสัมพันธ์กับการบริหาร					
19) ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ ของการเข้าร่วมกิจกรรม					
20) ครูควรมีส่วนร่วมแนะแนวทางในการตัดสินใจ เลือกชุมนุม					

ตอนที่ 3 บัณฑิตโรงเรียน ลงใน ☐ คำว่าความตามความเป็นจริงตามรายการ
ต่อไปนี้ทางปฏิบัติท่านมีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมตามหัวข้อต่อไปนี้คือ

1) ให้ความร่วมมือ

☐ รุกแรง

☐ บ่อยครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ นาน ๆ ครั้ง

☐ ไม่เคยเลย

2) ให้ความสำคัญแก่นักเรียนเมื่อมีปัญาในการจัดกิจกรรม

☐ รุกแรง

☐ บ่อยครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ นาน ๆ ครั้ง

☐ ไม่เคยเลย

2.2 ทำหน้าที่วางกติกาดำเนินเกี่ยวกับ
การจัดกิจกรรมนักเรียน
อย่างไรบ้าง

- 1) ครูควรเข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน
- 2) ครูควรให้ความรู้และความสนใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน
- 3) ครูที่จะทำหน้าที่ปรึกษาของชุมชนควรได้รับการฝึกอบรม
- 4) ครูที่จะทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงของชุมชนควรมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้พอสมควร
- 5) ครูควรมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน
- 6) การดำเนินงานและความรับผิดชอบส่วนใหญ่ควรเป็นหน้าที่ของนักเรียน
- 7) ความสำคัญของการจัดกิจกรรมอยู่ที่การสนองความต้องการและความสนใจของเด็ก
- 8) โรงเรียนควรจัดทำปฏิทินของแต่ละปีไว้ล่วงหน้า
- 9) ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่สนใจได้เข้าร่วมจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง
- 10) ครูควรเปิดใจกับนักเรียน
- 11) ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพบปัญหา
- 12) ครูและนักเรียนควรได้ร่วมกันประชุมปรึกษาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง
- 13) แต่งตั้งวิธีการดำเนินงานมากกว่าผลที่จะได้รับ

เกี่ยวกับ อย่างไรบ้าง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างไรบ้าง

	ได้ บ้าง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
14) โรงเรียนควรจัดกิจกรรม โดยกลุ่ม ประเภทยาวิชาเรียนจะได้รับ					
15) การบอกในโรงเรียนว่ามีค่าสำคัญ เท่าเทียมกันต่อการจัดกิจกรรม					
16) กิจกรรมนักเรียนควรสัมพันธ์กับการเรียน การสอน					
17) กิจกรรมนักเรียนควรสัมพันธ์กับการแนะแนว					
18) กิจกรรมนักเรียน ควรสัมพันธ์กับการบริหาร					
19) ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ ของการเข้าร่วมกิจกรรม					
20) ครูควรมีส่วนช่วยแนะแนวทางในการตัดสินใจ เลือกชุมนุม					

ตอนที่ 3 วัดการลงมือ ลงใน ☐ หมายความว่าความตามความเป็นจริงการ
ทำไปเป็นทางปฏิบัติทำเข้ามีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมตามหัวข้อต่อไปนี้คือ

1) ได้เข้าร่วม

☐ ทุกครั้ง

☐ บ่อยครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ นาน ๆ ครั้ง

☐ ไม่เคยเลย

2) ได้ทำปรึกษาแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหาในการจัดกิจกรรม

☐ ทุกครั้ง

☐ บ่อยครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ นาน ๆ ครั้ง

☐ ไม่เคยเลย

3) คิดหาแนวทาง การละความสนใจของเด็ก

☐ เกิน

☐ ไม่ได้เกิน

4) รายการคำขวัญงานประจำปี ในการวัดกิจกรรม

☐ รวบรวม

☐ ไม่รวบรวม

5) คิดหาผลงานของนักเรียน

☐ ทุกครั้ง

☐ บ่อยครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ นาน ๆ ครั้ง

☐ ไม่เคยเลย

6) มีส่วนร่วมในการสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน

☐ มากที่สุด

☐ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

☐ น้อยที่สุด

7) มีโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วม ให้ความคิดเห็น

☐ มากที่สุด

☐ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

☐ น้อยที่สุด

☐ ไม่เคยเลย

ตอนที่ 4 วิเคราะห์เรื่องหมาย ลงในข้อที่ตรงกับคำตอบ

ใบงานที่ท่านได้ร่วมกิจกรรมนักเรียน ท่านได้ประสบปัญหาต่อไปนี้หรือไม่

- 1) ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการวัดกิจกรรม
- 2) ผลการเขียนของนักเรียนคือน้อย
- 3) ไม่เห็นความสำคัญ
- 4) กิจกรรมไปทำให้เกิดประโยชน์
- 5) ข้ออื่น ๆ (โปรดระบุ)

ประสบ	ไม่ประสบ

ข้อที่ ๖ กรุณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในหัวข้อต่อไปนี้

1. ปัจจุบันได้พิจารณาใดบ้างที่ทางโรงเรียนของท่านยังไม่ได้ทำ แต่ท่านคิดว่าน่าจะทำได้ในวัน
 1)
 2)
 3)
 4)
2. ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้ยังไม่สามารถจัดกิจกรรมเหล่านั้น (ข้อ 1) ได้ในขณะนี้
 1)
 2)
 3)
 4)
3. กรุณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในโรงเรียนของท่าน และข้อเสนอแนะ
 ในตอนท้ายนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

แบบสอบถามเฉพาะครูที่ปรึกษาชุมชน

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าคำตอบข้างล่าง

- 1) ท่านได้ริเริ่ม ใดที่เป็นที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนโดยวิธีใด

☐ ทางการบอกแต่งตั้ง	☐ นักเรียนเสนอให้ทางโรงเรียนแต่งตั้ง
☐ สนิทสนมกัน	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
- 2) การจัดอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานในกิจกรรมนักเรียนมีอย่างใดบ้าง

☐ ปีละครั้ง	☐ เดือนละครั้ง
☐ เกือบทุกปี	☐ ไม่มีเลย
- 3) ท่านเคยได้จัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนหรือไม่

☐ เกือบทุกปี	☐ นาน ๆ ครั้ง
☐ บางครั้ง	☐ ไม่เคยเลย
- 4) ได้มีการบันทึกผลงาน ปัญหา ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งหรือไม่

☐ เป็นประจำ	☐ ไม่เคยเลย
☐ บางครั้ง	☐ อื่น ๆ
- 5) ท่านได้ร่วมประชุมปรึกษากับคณะกรรมการนักเรียนหรือไม่

☐ ทุกครั้ง	☐ บางครั้ง
☐ เกือบทุกครั้ง	☐ ไม่เคยเลย
- 6) เมื่อไรก็ตามได้ถูกเป็นครูที่ปรึกษา ท่านมีความรู้สึกอย่างไร

☐ พอใจ	☐ เฉย ๆ
☐ ไม่พอใจ	

- 7) เคยใช้วิธีการขายนอกมวบรวมกิจกรรมเพียงใด
- ☐ เกือบทุกครั้ง ☐ บางครั้ง
- ☐ นาน ๆ ครั้ง ☐ ไม่เคย
- 8) ท่านเคยเรียกเก็บเงินเพื่อรวบรวมกิจกรรมของโรงเรียนหรือไม่เพียงใด
- ☐ เสมอ ☐ บางครั้ง
- ☐ นาน ๆ ครั้ง ☐ ไม่เคยเลย
- 9) ท่านคิดว่าท่านมีความเหมาะสมกับหน้าที่ครูผู้ริ่ทำกิจกรรมหรือไม่
- ☐ เหมาะสม ☐ ไม่แน่นอนเอง
- ☐ ไม่เหมาะสม
- 10) ทางโรงเรียนได้เตรียมนักเรียนให้มีความเข้าใจ เรื่องการจัดกิจกรรมโดยการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนได้ทราบเพียงใด
- ☐ เสมอ ☐ บางครั้ง
- ☐ นาน ๆ ครั้ง ☐ ไม่เคยเลย
- 11) การเป็นพี่เลี้ยงกิจกรรมนักเรียนนี้ ได้รับการพิจารณาความดี ความชอบเป็นปกติหรือไม่
- ☐ ได้ ☐ ไม่ได้
- 12) ทางโรงเรียนเคยทำปฏิทินกิจกรรมประจำปีหรือไม่
- ☐ ทำ ☐ ไม่ทำ
- ถ้าทำเป็นหน้าที่ของใคร
- 13) นโยบายในการวัดกิจกรรมเป็นอำนาจหน้าที่ของใคร
- ☐ อาจารย์ใหญ่ ☐ คณะกรรมการ
- ☐ อาจารย์ที่ปรึกษา ☐ อื่น ๆ

14) ท่านคิดว่ากิจกรรมที่ดำเนินการในโรงเรียนปัจจุบันส่งเสริมพัฒนาการของเด็กเพียงใด รวบรวม

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ
ถ้าไม่เพียงพอ ท่านเห็นว่าควรแก้ไขอย่างไร

15) ในการทำงานของท่าน ท่านได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารมากน้อยเพียงใด

☐ สนับสนุนมาก ☐ ไม่ให้การสนับสนุนน้อย
☐ สนับสนุนในบางกิจกรรม ☐ ไม่ได้ให้ความสนใจเลย

ในการดำเนินการกิจกรรมนักเรียน ท่านพบปัญหาใด (เลือกได้หลายข้อ ใส่เครื่องหมาย ✓
ลงหน้าข้อความที่เลือกตอบของท่าน)

- 1) ไม่ได้รับการสนับสนุน และร่วมจากฝ่ายบริหาร ของโรงเรียน
- 2) ไม่ได้รับความร่วมมือจากครูทั่วไป
- 3) ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร
- 4) ท่านขาดความรู้และทักษะของการปฏิบัติงาน
- 5) ท่านไม่มีเวลาเพียงพอ
- 6) มีปัญหาทางการเงิน
- 7) นักเรียนส่วนมากไม่เห็นความสำคัญ
- 8) ทางโรงเรียนไม่ใช้เวลาให้จัดกิจกรรม
- 9) เป็นภาระจนเป็นผลเสียแก่การสอนในวัน
- 10) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล
ระดับมัธยมศึกษา

.....

ข้อที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรม
โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวนักเรียนเอง

- 1) เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- 2) กำลังเรียนชั้น มศ. ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5
- 3) จำนวนปีที่อยู่ในโรงเรียนนี้ ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5
- 4) กิจกรรมของโรงเรียนที่ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมคือ (ตอบได้หลายข้อ)
 - ☐ สถานักเรียน
 - ☐ ชมรมวิชาการ เช่น ชมรมภาษาไทย ชมรมวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฯลฯ
 - ☐ กิจกรรมกีฬา สุขภาพ และอนามัย
 - ☐ ร่วมทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันวิสาขบูชา อาสาฬหบูชา ฯลฯ
 - ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะและดนตรี เช่น การร่วมแสดงดนตรี, ฟ้อนรำ
การร่วมหัดการแสดงดนตรี, งานรื่นเริง การร่วมชมรมศิลป์ ดนตรี ฯลฯ
 - ☐ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เช่น อนุรักษาค ลุกเสื่อ การออกค่ายอาสาพัฒนา ฯลฯ
 - ☐ ชมรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ชมรมห้องสมุด
ชมรมประดิษฐ์กรรม ฯลฯ
 - ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม เช่น กิจกรรมโฮมรูม การทัศนศึกษา การอยู่ค่าย-
พักแรม ฯลฯ
 - ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง เช่น ชมรมเกษตร ชมรมแกะสลัก
เครื่องไฟฟ้า ชมรมถ่ายภาพ ฯลฯ
 - ☐ อื่น ๆ ถ้ามี (โปรดระบุ)

5) ในการร่วมกิจกรรมดังกล่าว ช่างเจ้าดำรงตำแหน่งหรือทำหน้าที่ใดต่อไปนี้ (ตอบได้หลายข้อ)

☐ ประธาน

☐ กรรมการ

☐ สมาชิก

☐ ไม่ได้เป็นสมาชิก แต่สนใจและเข้าร่วมกิจกรรม

6) เหตุที่ช่างเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นดังกล่าวเพราะ (เลือกได้หลายข้อ)

☐ สนใจ

☐ มีความถนัดและสามารถ

☐ ทางโรงเรียนบังคับ

☐ ตามเพื่อน

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7) วิธีที่ช่างเจ้าเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม คือ

☐ สมัคร

☐ จ้างลาก

☐ ทางโรงเรียนกำหนดให้

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8) กลุ่มที่ช่างเจ้าสังกัดอยู่มีการกำหนดคุณสมบัติของสมาชิกดังนี้ (เลือกได้หลายข้อ)

☐ เรียนดี

☐ ความประพฤติดี

☐ มีความสามารถพิเศษ

☐ จำกัคอาณและชั้นเรียน

☐ ไม่จำกัดลักษณะใด ๆ ของนักเรียนเลย

ภาคที่ 2 โปรติจิกเกร์องหมาย ✓ ตรงช่องที่ท่านใช้เป็นคำตอบ และช่องข้อเพิ่มคำตอบเกี่ยว

2.1 ข่าวนักวิชาการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนทำให้เกิดผลต่อไปนี้เพียงใด

มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด

1. ผลการเรียนรู้ดีขึ้น
2. รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
3. เป็นคนมีเหตุผล
4. มีความกิริยาเริ่มสร้างสรรค์
5. รู้ความสามารถและความสนใจของตนเอง
6. สามารถแก้ปัญหาของตนเองและผู้อื่นได้
7. ยอมรับความตึงเครียด
8. เพิ่มพูนความรู้และความชำนาญของการที่จะออกไปประกอบอาชีพ
9. มีความเป็นตัวของตัวเอง เชื่อมั่นในตนเอง
10. ช่วยแก้ปัญหาความประพฤติดของนักเรียน
11. เผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียน
12. เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน
13. ได้เรียนรู้การทำงานตามระบบประชาธิปไตย
14. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
15. มีความผูกพันและรักโรงเรียนมากขึ้น

2.2 ทำหน้าที่ความจำเป็นอย่างไรบ้างภายในห้องต่อไป

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. นักเรียนควรเข้าใจวัตถุประสงค์ของการ จัดกิจกรรมนักเรียน					
2. นักเรียนควรให้ความรู้เกี่ยวกับการจัด กิจกรรมแต่ละครั้ง					
3. นักเรียนควรเลือกสมัครเข้าเป็นสมาชิก ของชุมนุมที่เห็นว่าตรงตามความต้องการและ ความสามารถของตนเอง					
4. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ปรับปรุง และจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง					
5. นักเรียนควรได้แสดงศักยภาพ สkill วิชา ที่รัก เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม					
6. ในการทำงานร่วมกัน นักเรียนควรยึดหลัก ประชาธิปไตย					
7. สมาชิกทุกคนในชุมนุมมีความสำคัญเท่าเทียม กันในการร่วมทำกิจกรรมและการแสดงความคิด เห็น					
8. หลังการวัดกิจกรรม ทุกครั้งควรมีการ ประเมินผล					
9. ครูที่ปรึกษาชุมนุม เป็นบุคคลหนึ่งที่ช่วยให้ กิจกรรมของชุมนุมประสบความสำเร็จ					

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] ที่ตรงกับคำตอบของท่าน
๘.๖ ในทางปฏิบัติ ท่านมีส่วนร่วมในการวัดกิจกรรมงานด้วยหรือไม่

๑. ได้มีส่วนร่วมในการวัดกิจกรรม

- ☐ ทุกครั้ง
☐ บ่อยครั้ง
☐ บางครั้ง
☐ นาน ๆ ครั้ง
☐ ไม่เคย

๒. ในการเข้าร่วมกิจกรรมข้าพเจ้ารู้สึก

- ☐ พอใจมาก
☐ พอใจ
☐ เฉย ๆ
☐ ไม่ค่อยพอใจนัก
☐ ไม่พอใจ

๓. ในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชุมนุมข้าพเจ้ารู้สึก

- ☐ พอใจมาก
☐ พอใจ
☐ เฉย ๆ
☐ ไม่ค่อยพอใจ
☐ ไม่พอใจ

๔. ข้าพเจ้าเห็นว่าในการวัดกิจกรรม ผู้มีส่วนร่วมคือ

- ☐ สมาชิกทุกคน
☐ สมาชิกบางคน
☐ สมาชิกที่ไม่ได้มีส่วนร่วมเลย

5. ข้าพเจ้าได้มีความสะดวกด้านกาย สติปัญญา ทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

☐ มากที่สุด

☐ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

☐ ไม่เห็นควรค่าเลย

6. ข้าพเจ้าเห็นว่าจำเป็นที่การชักจูงการรวม การงดเว้นการประนีประนอม

☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

☐ เห็นด้วย

☐ เฉย ๆ

☐ ไม่เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

7. การที่ปรักการชุมนุมได้ให้ความช่วยเหลือในการวัดกิจกรรม

☐ ตลอดเวลา

☐ เป็นบางครั้ง

☐ ไม่เคยช่วยเหลือ

8. ในการเข้าร่วมกิจกรรมข้าพเจ้ารู้สึกว่

☐ กระตือรือร้น และอยากเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง

☐ อยากเข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง

☐ ไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรมเลย

9. เมื่อมีการนัดหมายให้ประชุมแต่ละครั้ง ข้าพเจ้าปฏิบัติดังนี้

☐ ยินดีและเข้าร่วมประชุมทุกครั้ง

☐ ยินดีแต่ได้เข้าร่วมประชุมเป็นบางครั้ง

☐ ไม่ค่อยได้เข้าร่วมประชุมเพราะเหตุ

☐ ไม่เคยสนใจเข้าร่วมประชุมเลย

10. เมื่อมีกำหนดให้ทราบว่าเจ้าปมนี้

- ☐ อาจมีแสดงถึงความผิดเห็นทุกกรัง
- ☐ อาจมีจงระวัง หรือแสดงถึงความผิดเห็น
- ☐ นาน ๆ จึงจะมีความผิดเห็นสักครั้ง
- ☐ ไม่เคยทางหรือแสดงถึงความผิดเห็นเลย

11. เกี่ยวกับน้ำที่ละความรับผิดชอบน้ำใจ การเข้าร่วมกิจกรรม ข้าเจ้า

- ☐ ทราบหน้าที่และความรับผิดชอบงานเอง
- ☐ ทราบหน้าที่และความรับผิดชอบงานเองบ้าง
- ☐ ไม่เคยทราบหน้าที่และความรับผิดชอบงานเองเลย

12. เมื่อมีปัญหในการร่วมงานหรือร่วมกิจกรรม

- ☐ ข้าเจ้าคิดว่าควรไปปรึกษาใครบ้าง
- ☐ ข้าเจ้าไม่ทราบว่าควรจะไปปรึกษาใคร

2.4 ท่านได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนในช่วงใดบ้าง (เลือกได้หลายข้อ)

- ☐ ไม่กล้าแสดงออก
- ☐ ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ได้
- ☐ เป็นภาระมากเกินไปที่ตนรับผิดชอบ
- ☐ ไม่มีเวลา
- ☐ มีปัญหาด้านการเงิน
- ☐ ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม
- ☐ ไม่ได้รับความช่วยเหลือแนะนำ
- ☐ ผลการเรียนไม่ยอเยดี จึงไม่กล้าเข้าร่วมกิจกรรม
- ☐ กิจกรรมไม่น่าสนใจและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์
- ☐ ขาดการประชาสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการและสมาชิก ทำให้ไม่ทราบความเคลื่อนไหวของการจัดกิจกรรมนักเรียนอื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวัดกิจกรรม ไปแล้ว ไปไหน

1. นักเรียนแจ้งการไปงานวัดโรงเรียนจัดกิจกรรมอะไร เริ่มในวันสัปดาห์จากที่เรียนแล้ว

1)

2)

3)

4)

2. นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่จัดกันอยู่ในโรงเรียนมีคุณค่าหรือไม่น่าสนใจอย่างไรบ้าง

.

.

.

.

3. นักเรียนมีความคิดเห็นอื่นใดเกี่ยวกับการวัดกิจกรรมในโรงเรียนขอท่านบ้าง โปรด
เสนอแนะไว้ข้างท้ายด้วย

.

.

.

.

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบสอบถามเฉพาะกระบวนการจัดการเรียนนักเรียน

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] ที่เห็นว่า ว่างกับความ
เป็นจริงที่สุด ในสาระที่อ่านเป็นกระบวนการจัดการกิจกรรมนักเรียน ท่านมีวิธีการในการจัดกิจกรรม
อย่างไรบ้าง

1. กระบวนการ ของคุณครูได้มาโดยวิธีใด

- ☐ แต่งตั้งจากทางโรงเรียนโดยอาจารย์ใหญ่ และครูเป็นผู้เลือก
- ☐ สับเปลี่ยนเข้ามามีเลขาทั้ง คณะนักเรียนเป็นผู้เลือก
- ☐ สับเปลี่ยนเข้ามามีเลขาทั้ง และครูเป็นผู้เลือก
- ☐ สับเปลี่ยนเข้ามามีงานโดยไปทำการ เลขาทั้ง
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. การดำเนินงาน การจัดกลุ่มส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของใคร

- ☐ อาจารย์ใหญ่
- ☐ อาจารย์ที่ปรึกษา
- ☐ ครู อาจารย์ทั่ว ๆ ไป
- ☐ คณะกรรมการนักเรียน
- ☐ นักเรียนทุกคน

3. เมื่อใดจึงมีการดำเนินงาน

- ☐ รับคำสั่งจากอาจารย์ใหญ่
- ☐ อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้สั่งให้ดำเนินการ
- ☐ ประชุมปรึกษาหารือกันในกลุ่มคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา
- ☐ ประชุมสมาชิกทั้งหมด
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. มีการประชุม โรคทางกายเพียงใด

☐ บุคลากรที่มีการวินิจฉัยกรรม

☐ เกษมระดม

☐ กิจการ

☐ ไม่แน่นอน

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. เงินที่ได้มาใช้ในการวินิจฉัยกรรมที่เรียนได้มาจากไหน (ตอบได้หลายข้อ)

☐ ระเบียบจากสมาชิกรวมและครู

☐ หารรวบรวมเงินสมาชิกวงงรูปหมู่

☐ หารรายได้ที่เหลือจากการจัดงาน

☐ เงินประมาณจากทางโรงเรียน

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. วิถีกรรมเวลาใดและวันใด (ตอบได้หลายข้อ)

☐ เวลาเรียน

☐ หลังเลิกเรียน

☐ วันใดวันหนึ่งของสัปดาห์

☐ วันหยุด

☐ สิ้นภาคเรียน

☐ ไม่แน่นอน

โดยปกติโรงเรียนจะจัดให้มีการวินิจฉัยกรรมในวัน

เวลา

(โปรดระบุเวลา)

7. นักเรียนคิดว่าวิถีกรรมที่จัดขึ้นเป็นอย่างไร

☐ น่าสนใจมาก

☐ น่าสนใจแต่ยังต้องปรับปรุงอีกเล็กน้อย

☐ มีส่วนที่น่าสนใจ แต่ก็ยังมีส่วนที่ต้องปรับปรุงอีกมาก

☐ ไม่เป็นที่น่าสนใจเลย

๑. ในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ นักเรียนจะต้องใช้จ่ายเงินประมาณเท่าใด

☐ มากกว่า 20 บาท

☐ มากกว่า 10 บาท แต่ไม่เกิน ๑๐ บาท

☐ มากกว่า ๕ บาท แต่ไม่เกิน 10 บาท

☐ เท่ากับ ๕ บาท

๒. ใ้กับการประเมินผลหลังจากจัดกิจกรรมนี้ นักเรียนเห็นใจ

☐ ทุกครั้ง

☐ บ่อยครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ ไม่เคยเลย

๓. ใ้การประเมินผล (ตอบได้หลายข้อ)

☐ ประชุมกันในคณะกรรมการ

☐ ออกแบบสอบถามสมาชิก

☐ แจ้งเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากสมาชิกส่วนมาก

☐ ประชุมสมาชิกทั้งหมด

☐ ไม่เคยประเมินผลเลย

๔. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการจัดกิจกรรมนี้ นักเรียนประสบปัญหาใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

☐ ไม่ได้รับข่าวร่วมนัดจากทางโรงเรียน

☐ ไม่ได้รับข่าวร่วมนัดจากสมาชิก

☐ ไม่ได้รับข่าวร่วมนัดจากอาจารย์ทั่วไป

☐ ขาดการสนับสนุนด้านการเงิน

☐ ทางโรงเรียนไม่สะดวกเวลาเฉพาะใด

☐ อำนาจการทำงานขึ้นอยู่กับอาจารย์เป็นส่วนใหญ่

☐ ไม่ได้รับความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์ และสถานที่

☐ งานกิจกรรมมีมากเกินไป จนไม่มีเวลาเป็นของตนเอง

☐ คณะกรรมการขาดประสบการณ์ ขาดคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

☐ ขาดการประสานงานที่ดี

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

การจัดกิจกรรมนักเรียนให้ได้ดี ผู้จัดควรจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

- ประเภทของกิจกรรมนักเรียน
- หลักสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมนักเรียน
- วิธีดำเนินงานและการบริหารกิจกรรมนักเรียนให้มีประสิทธิภาพดี
- ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดและรับผิดชอบงานด้านกิจกรรมนักเรียน
- การประเมินผลกิจกรรมนักเรียน
- กลวิธีในการประเมินผลกิจกรรมนักเรียน
- ข้อดีและข้อควรระวังในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ประเภทของกิจกรรมนักเรียนโดยยึดความต้องการของเด็กวัยรุ่นไทยเป็นหลัก

จากหนังสือ Current and Projected Secondary Education Programs for Thailand มีดังนี้.-

๑. สถานักเรียน กิจกรรมประเภทนี้จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียน

นักเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบเกี่ยวกับการปกครองและการบริหารงานบางอย่างภายในโรงเรียน
จัดในรูปแบบของสถานักเรียน คณะกรรมการนักเรียน และคณะกรรมการบริหารนักเรียน

๒. ชุมนุมวิชาการ กิจกรรมนี้จัดเพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์

ทางวิชาการในหลักสูตรให้กว้างขวางขึ้น ตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล

จัดเป็นชุมนุมสังคมศึกษา ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมวิทยาศาสตร์ และชุมนุมคณิตศาสตร์ ฯลฯ เป็นต้น

๓. ชุมนุมกีฬา สุขภาพและอนามัย เพื่อส่งเสริมความเจริญงอกงามทางด้านสุขภาพ

อนามัยและจิตใจให้สมบูรณ์ พัฒนาความสามารถอันเหมาะสมแก่เอกลักษณ์บุคคล เล็งเห็นคุณค่าของพละการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักแพ้ ชนะและอภัย สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน และผ่อนคลาย
ความตึงเครียดในชีวิตประจำวันโดยจัดกีฬาต่าง ๆ ทั้งประเภทกีฬาในร่มและกีฬากลางแจ้ง
เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์ บadminton และศิลปะการป้องกันตัว ฯลฯ เป็นต้น

๔. ชุมนุมที่เกี่ยวกับศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจและซาบซึ้ง มองเห็นคุณค่าของศาสนาและวัฒนธรรมอันดีของชาติ เคารพในกฎระเบียบของสังคม กิจกรรมนี้นิยมจัดในรูปของการร่วมทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา และชุมนุมวัฒนธรรม เป็นต้น

๕. ชุมนุมที่เกี่ยวกับสังคม เพื่อฝึกให้เด็กรู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเป็นสุข รู้จักการปรับตัวที่ดี มีความรับผิดชอบตนเองและสังคม เช่น การออกกำลังกายพักผ่อน การจัดทัศนศึกษา นอกสถานที่ งานปาร์ตี้ และกิจกรรมโฮมรูม เป็นต้น

๖. ชุมนุมที่เกี่ยวกับศิลปะและดนตรี กิจกรรมนี้จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการความสามารถ ความสนใจและความถนัดพิเศษของแต่ละบุคคล เช่น ชุมนุมศิลป์ ชุมนุมดนตรี งานรื่นเริง การแสดงละคร และชุมนุมภาพเขียน เป็นต้น

๗. ชุมนุมที่เกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถภาพของเด็ก ในด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกหัดการอภิปราย ปรากฏา โทวาที วิพากษ์วิจารณ์ เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง มีวิจารณญาณในการตัดสินใจ และกล้าแสดงออกซึ่งความคิดที่เป็นอิสระในทางสร้างสรรค์

๘. ชุมนุมที่เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้รู้จักการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ รู้จักเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม เล็งเห็นคุณค่าของตนเอง ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของสังคม ได้แก่งิจกรรมลูกเสือ อนุชาชาต นักศึกษาวิชาทหาร ศูนย์เยาวชนคอตานยาเสพติดให้โทษ การรักษาความสะอาดของโรงเรียนและชุมชน ฯลฯ เป็นต้น

๙. ชุมนุมที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและการอาชีพ เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และเพิ่มพูนรายได้แก่เด็กโรงเรียนควรจัดกิจกรรมตามความต้องการของเด็กในค่านนี้ เช่น ชุมนุมประดิษฐ์กรรม ชุมนุมคหกรรมศิลป์ ชุมนุมหัตถศึกษา เป็นต้น จะช่วยให้เด็กรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีรายได้พิเศษจุนเจือครอบครัวและสร้างความภาคภูมิใจในผลงานที่ตนกระทำ

๑๐. ชุมนุมเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง กิจกรรมนี้จัดขึ้นเพื่อพัฒนาความแตกต่างระหว่างบุคคล และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เช่น ชุมนุมเกษตร ชุมนุมแกชอมเครื่องไฟฟ้า ชุมนุมแกชอมเครื่องยนตร์ และชุมนุมถ่ายภาพ เป็นต้น

หลักสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมนักเรียนให้ได้ผลดี มีดังนี้.-

๑. พิจารณาสภาพความพร้อมของอาคาร สถานที่ และบริเวณทั่วไปของโรงเรียน

ว่ามีความเหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมประเภทใด พิจารณาจำนวนครูว่าเพียงพอที่จะทำหน้าที่ควบคุมดูแลนักเรียนในการจัดกิจกรรมใดทั่วถึงหรือไม่เพียงพอ และกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นจะต้องสอดคล้องกับความต้องการนักเรียน สังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนนโยบายของโรงเรียนเป็นสำคัญ

๒. ต้องถือว่านักเรียนแต่ละคนมีความสำคัญในฐานะที่เป็นหน่วยหนึ่งของโรงเรียน

๓. จัดกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่สนใจ ควรจัดกิจกรรมหลายประเภทเพื่อ

สนองความต้องการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นหลัก และอาศัยกิจกรรมเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความรู้ ทักษะและทัศนคติของนักเรียน

๔. กิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน เจเนชัดและรัดกุม ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๕. กิจกรรมที่จัดควรจะมียืดหยุ่นได้ โดยสามารถปรับปรุงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความต้องการของเด็กในยุคปัจจุบัน

๖. โรงเรียนควรวางระเบียบและควบคุมดูแลการจัดกิจกรรม เพื่อให้กิจกรรมนักเรียนเกิดประโยชน์แก่เด็กมากที่สุดและคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป มิใช่มุ่งจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความเท่าเทียมกันระหว่างโรงเรียนเท่านั้น

๗. หน่วยกิจกรรมและชุมนุมต่าง ๆ ควรร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ของโรงเรียน เช่น แผนกการบริหาร การปกครองและการแนะแนว เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์อันดีและร่วมมือกันในการปฏิบัติงานในด้านกิจกรรมนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ

๘. ผู้บริหารควรสนับสนุนและสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการจัดกิจกรรม แก่คณะครูและนักเรียนอย่างทั่วถึง โดยชี้ให้เห็นความสำคัญ และประโยชน์ที่ครูนักเรียนจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน และถือว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนช่วยให้หลักสูตรสมบูรณ์ขึ้น

๔. ในการดำเนินงานการจัดกิจกรรม งานส่วนใหญ่เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงของเด็ก ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความรู้ ความสามารถ และการตัดสินใจอย่างอิสระ สร้างสรรค์ความคิดแปลกใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

๑๐. ครูผู้ทำหน้าที่ที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน ควรมีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนความสนใจและความถนัดในกิจกรรมเฉพาะด้าน รู้จักปรับตัวและสามารถทำงานร่วมกับเด็กได้ก็รู้หน้าที่และความรับผิดชอบ เสียสละกำลังกาย กำลังสติปัญญา เพื่อให้งานด้านกิจกรรมดำเนินไปด้วยดี

๑๑. ในแต่ละชุมนุมควรมีคณะกรรมการดำเนินงานของชุมนุม ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ เหรัญญิก และปฏิคม เป็นต้น โดยได้รับการเลือกตั้งมาจากสมาชิก โดยวิธีทางของระบอบประชาธิปไตย

๑๒. การดำเนินงานการจัดกิจกรรมใด ๆ ควรมีการประชุมปรึกษาหารือโดยสม่ำเสมอ และประสานงานกันระหว่างสมาชิก คณะกรรมการ และครูที่ปรึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมรับผิดชอบในงานของชุมนุม

๑๓. โรงเรียนควรให้ความสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในด้านวัสดุ สถานที่ งบประมาณ เวลาและบุคคลากร เป็นต้น เพื่อให้กิจกรรมนักเรียนดำเนินไปด้วยความราบรื่น

๑๔. ในแต่ละชุมนุมควรมีโอกาสแสดงผลงานต่อชุมนุมชน และนักเรียนไม่ควรได้รับสิทธิพิเศษที่จะไม่ต้องเรียนหนังสือเพื่อไปจัดกิจกรรม

๑๕. ทำการประเมินผลกิจกรรมโดยสม่ำเสมอเพื่อหาทางแก้ไขจุดบกพร่องและส่งเสริมกิจกรรมในส่วนที่ดีมีประโยชน์

วิธีดำเนินงานและการบริหารกิจกรรมนักเรียนที่มีประสิทธิภาพควรปฏิบัติดังนี้คือ.-

๑. ขั้นวางแผนดำเนินงาน การริเริ่มควรเป็นงานของคณะครู ศึกษาโครงการและปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยรวบรวมข้อมูลและหลักฐาน จากนั้นจัดทำโครงการให้สอดคล้องกับข้อมูลที่ปรับปรุงแล้ว คณะครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนงานกิจกรรมนักเรียนโดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของชุมนุมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโครงการ วางรายละเอียดของโครงการและจัดปฏิบัติกิจกรรมนักเรียนตลอดปี มีการประสานงานกับฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายอาคารสถานที่ และฝ่ายจัดสรรเงินเพื่อกิจกรรมนักเรียน

๒. ขั้นการดำเนินงาน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมจะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และรับผิดชอบต่อกิจกรรมนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนใหญ่ ๆ อาจารย์ใหญ่จะมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านกิจกรรมนักเรียนแก่ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายกิจกรรม ให้ประสานงานกับคณะกรรมการของสถานักเรียน ชุมนุม และหน่วยกิจกรรมของโรงเรียน

๓. ขั้นการประสานงาน ชุมนุมหรือหน่วยกิจกรรมต่าง ๆ ควรจะใกล้ชิดต่อประสานงานซึ่งกันและกัน สร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมนุมกับชุมนุม สมาชิกกับคณะกรรมการของชุมนุม คณะกรรมการของชุมนุมกับคณะกรรมการกลาง และโรงเรียนกับชุมนุมชน ถ้าปฏิบัติได้เช่นนี้ก็เชื่อแน่ว่ากิจกรรมนักเรียนจะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างแน่นอน

เวลาในการจัดกิจกรรมนับเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้กิจกรรมนั้นประสบผลสำเร็จและมีคุณค่ายิ่ง เพื่อป้องกันไม่ให้งานซ้อนกันควรจัดกิจกรรมลงในปฏิทินของโรงเรียนเป็นแผนงานตลอดปี ส่วนช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนั้น บางโรงเรียนจัดในเวลาเรียน เพราะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม โดยไม่ต้องกังวลกับการเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุมสามารถทุ่มเทเวลาให้กับงานของชุมนุมได้เต็มที่ แต่บางโรงเรียนนิยมจัดกิจกรรมไว้นอกเวลาเรียน เพื่อมิให้นักเรียนต้องเสียเวลาเรียน มีโอกาสจัดทำผลงานอย่างเต็มที่ และในฐานะสมาชิกผู้เข้าร่วมกิจกรรม ก็สามารถดูผลงานได้อย่างทั่วถึงเพราะมีเวลาเพียงพอ

ส่วนการเงินที่ใช้จ่ายในกิจกรรม กันนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่ทำให้การดำเนินงาน
ของกิจกรรมแต่ละชุมนุมบรรลุเป้าหมาย รายได้ที่นำมาใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมนี้อาจได้มาหลาย
วิธี เช่น เงินค่าธรรมเนียมสมาชิกของชุมนุม งบประมาณการศึกษา เงินเรี่ยไรจากสมาชิก และ
ครู เงินบำรุงกิจกรรมนักเรียน เงินรายได้จากการออกงาน จำหน่ายหนังสือ สติกเกอร์ อาหาร
และเครื่องดื่ม ตลอดจนหารายได้จากการออกหางานตามบ้าน เช่น การทำความสะอาดบริเวณบ้าน
การทาสีอาคาร การตัดหญ้า และการสอนหนังสือในเวลาพิเศษ เป็นต้น

ผู้ที่เกี่ยวข้องในชุมนุมและหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารกิจกรรมนักเรียนของแต่ละคน
มีดังนี้.-

๑. ประธาน เป็นประธานของที่ประชุม และมีหน้าที่ควบคุมดูแลและดำเนินงานของชุมนุม
โดยมีอำนาจเรียกประชุมคณะกรรมการชุมนุมและสมาชิกในกรณีพิเศษที่มีความจำเป็น
๒. รองประธาน ทำหน้าที่แทนประธานเมื่อประธานไม่สามารถปฏิบัติงานตามปกติได้
๓. เลขานุการ ทำหน้าที่คัดลอกหนังสือเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ คัดลอกงานทั่วไปในหน้าที่
ของเลขานุการ จัดบันทึกการประชุม และทำรายงานการประชุมแจกสมาชิกทุกคน
๔. ทรัพย์สิน มีหน้าที่ควบคุมรายรับรายจ่ายของชุมนุม ทำบัญชีการเงินให้พร้อมที่จะ
แสดงต่อที่ประชุม เก็บเงินค่าบำรุงชุมนุมจากสมาชิกในอัตราที่ชุมนุมกำหนดให้
๕. ปฏิคม มีหน้าที่ต้อนรับวิทยากร อาจารย์และผู้เข้าร่วมกิจกรรม ดูแลความเรียบร้อย
ของอุปกรณ์และสถานที่
๖. นายทะเบียน เก็บรักษา และจัดทำทะเบียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ
๗. เจ้าหน้าที่พัสดุ มีหน้าที่ทำและเก็บรักษาพัสดุภัณฑ์
๘. อาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุม มีหน้าที่ให้ความร่วมมือและรับผิดชอบในการวางแผนงาน
แถลงนโยบายและกิจกรรมของชุมนุมต่อฝ่ายบริหารของโรงเรียน ให้ขวัญและกำลังใจแก่สมาชิก
เสนอความคิดเห็นที่มีประโยชน์แก่กิจการของชุมนุม และทำหน้าที่ประเมินผลกิจกรรมอย่างใกล้ชิด

๕. สมาชิก มีหน้าที่ให้ความร่วมมือและรับผิดชอบงานของชุมนุม เสนอแนะความคิดเห็นที่มีประโยชน์ในทางสร้างสรรค์งานด้านกิจกรรม และคอยติดตามข่าวคราวการเคลื่อนไหวของชุมนุมอย่างสม่ำเสมอ

การประเมินผลกิจกรรมนักเรียน

เพื่อให้ทราบการดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียนเท่าที่ผ่านมามีประสิทธิผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคด้านใดบ้างที่จะต้องปรับปรุงและแก้ไข เพื่อให้กิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การประเมินผลกิจกรรมนักเรียนที่ไ้ผลดี และถูกวิธีนั้นควรถือว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน และควรประเมินผลว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมได้พัฒนาการในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาขึ้นมากน้อยเพียงใด กิจกรรมที่จัดมีส่วนสัมพันธ์กับบทเรียนหรือไม่ ควรจัดกิจกรรมใดเพิ่มเติมและบางกิจกรรมที่ไม่สามารถจัดขึ้นได้นั้นเนื่องจากสาเหตุอะไร ส่วนกิจกรรมที่ดำเนินการอยู่มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมีการประเมินผลกิจกรรมนักเรียนจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย คือ นักเรียน อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครองและผู้รวมเข้ามามีกิจกรรมโดยอาศัยวิธีการประเมินผลหลายแบบร่วมกัน เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการทดสอบ เป็นต้น และสิ่งที่ควรคำนึงถึงประการสำคัญคือ ขบวนการ การประเมินผลกิจกรรมจำเป็นต้องกระทำต่อเนื่องกันโดยสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แน่นอนและเชื่อถือได้

กลวิธีในการประเมินผลกิจกรรมนักเรียน

๑. วิธีการสังเกตและการสัมภาษณ์นักเรียน อาจารย์ และผู้บริหาร ในด้านการจัดการบริหารและปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนของตน

๒. วิธีการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลและความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยสอบถามถึงท่าที ความคิดเห็น ความสนใจ การเล็งเห็นความสำคัญและเสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมที่ไ้ผล

๓. การศึกษาเอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม ทำความเข้าใจหลักการและวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมที่ได้ผลดี เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงแก้ไขกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔. การรับฟังเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากสมาชิกส่วนใหญ่และบุคคลทั่วไป

๕. การประชุมปรึกษาหารือกันในหมู่สมาชิกและคณะกรรมการของชุมนุม

๖. การสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกของสมาชิกและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคน ถ้าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส่วนใหญ่ แสดงความกระตือรือร้น สนใจและให้ความร่วมมือ ในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดี แสดงว่ากิจกรรมนั้นจัดได้เหมาะสม ตรงตามความต้องการ และมีคุณค่าควรแก่การศึกษา แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงอาการเบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ก็แสดงว่ากิจกรรมนั้นน่าจะมีส่วนบกพร่อง จำเป็นจะต้องหาทางปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น